

Országgyűlési Napló

dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	15831
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőkről.....	15831
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Lázár János</i> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	15831
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP).....	15834
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	15834
<i>Tóbiás József</i> (MSZP).....	15835
<i>Vona Gábor</i> (Jobbik).....	15836
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz).....	15837
Elnöki bejelentés fegyelmi ügyben.....	15838
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	15838
<i>Balog Zoltán</i> , az emberi erőforrások minisztere.....	15840
<i>Tóbiás József</i> (MSZP).....	15841
<i>Lázár János</i> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	15843
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	15845
<i>Lázár János</i> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	15846
<i>Vona Gábor</i> (Jobbik).....	15848
<i>Hende Csaba</i> honvédelmi miniszter.....	15850
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz).....	15851
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Gúr Nándor</i> jegyző.....	15854
Bejelentés rendkívüli ülés összehívásának kezdeményezéséről.....	15854
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez, a Magyar Nemzeti Bank alelnökének kinevezéséről:	
/Nagy Márton István, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke/ <i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	15854
Bejelentés mentelmi ügyekről.....	15854
Döntés Házzsabálytól való eltérés tárgyában.....	15855
Döntés önálló indítvány kivételes eljárásban történő tárgyalásáról.....	15855
Döntés Házzsabálytól való eltérések tárgyában.....	15856
Az ülés napirendjének elfogadása.....	15857
Interpellációk	
Bejelentés kérdés visszautasításáról.....	15857
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Balek vagy bűnöző?” címmel.....	15857
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	15859
Viszontválasz:	
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	15860
Határozathozatal.....	15861
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Az állami földek szégyenletes szétosztásával befejeződik a Fidesz új földesúri rendszere kiépítése” címmel.....	15861
<i>Dr. Fazekas Sándor</i> földművelésügyi miniszter válasza.....	15862
Viszontválasz:	
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	15864
Határozathozatal.....	15864

Dr. Schiffer András és Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Privatizáció csúcsra járattva: az állami földvagyon elkótyavetyélése” címmel.....	15864
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza.....	15866
Viszontválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	15867
Határozathozatal	15868
Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Újabb segítség a családoknak. Milyen intézkedéseket tervez a kormány az autó- és fogyasztási hitelek forintosítása érdekében?” címmel.....	15868
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	15870
Viszontválasz:	
Bánki Erik (Fidesz).....	15871
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Szövetkezeti mutyi, avagy lopni mindent, ami mozdítható” címmel.....	15871
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15872
Viszontválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	15874
Határozathozatal	15874
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hajlandó a kormány igazi megoldások alkalmazására, vagy továbbra is csak húzza az időt?” címmel.....	15875
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15876
Viszontválasz:	
Rig Lajos (Jobbik).....	15877
Határozathozatal	15878
Dunai Mónika (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Családbarát kormányzás” címmel	15878
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15879
Borut Pahor szlovén köztársasági elnök köszöntése	15880
Viszontválasz:	
Dunai Mónika (Fidesz).....	15881
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Sallai R. Benedek (LMP)	15881
Azonnali kérdések és válaszok órája	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Transparency International-jelentés - mi a véleménye, legfőbb ügyész úr?” címmel.....	15882
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza.....	15883
Viszontválasz:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	15883
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	15884
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	15884
Z. Kárpát Dániel és Apáti István (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Miért fontosabb a migráns mint a magyar adófizető?” címmel.....	15885
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	15886
Viszontválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	15886
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	15887
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor biztosítja a kormány a kkv-k esélyegyenlőségét a támogatási forrásokhoz?” címmel.....	15887
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	15888

Viszonzválasz:

Schmuck Erzsébet (LMP)	15889
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	15890

Dunai Mónika (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hány gyermek kap ingyen étkeztetést és tankönyvet az idei évben?” címmel	15890
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15891

Viszonzválasz:

Dunai Mónika (Fidesz).....	15892
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	15893

Dr. Szakács László (MSZP) - az igazságügyi miniszterhez - „Miért nem tartják be a törvényt?” címmel	15893
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	15894

Viszonzválasz:

Dr. Szakács László (MSZP).....	15895
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	15895

Kepli Lajos (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Nemzetbiztonsági kockázat a Fidesz-kormány: jön a német menedzsment Paksra?” címmel.....	15896
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	15897

Viszonzválasz:

Kepli Lajos (Jobbik)	15897
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	15898

Földi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen átalakulás várható a felsőoktatásban?” címmel.....	15898
Balog Zoltán emberi erőforrások miniszterének válasza	15899

Viszonzválasz:

Földi László (KDNP)	15900
Balog Zoltán , az emberi erőforrások minisztere.....	15900

Ikotity István (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Megdolgozik-e Farkas Flórián a miniszterelnöki biztosi fizetéséért?” címmel.....	15900
Balog Zoltán , az emberi erőforrások miniszterének válasza	15901

Viszonzválasz:

Ikotity István (LMP)	15902
Balog Zoltán , az emberi erőforrások minisztere	15903

Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Csak a kiváltságosoknak jár a közbiztonság és a hatékony bűnüldözés?” címmel	15903
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	15904

Viszonzválasz:

Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	15905
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	15906

Kérdések

Horváth Imre (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan lesz képes megoldani a Honvédkórház Újpest és Rákospalota mintegy 160 ezer lakosának aktív kórházi ellátását?” címmel	15906
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15907

Szávay István (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ki a felelős a Határtalanul-program idei évben is botránnyos működéséért, és mikor fogják végre elbírálni az egyébként is későn kiírt pályázatokat?” címmel.....	15908
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15909

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15909
---	-------

Sallai R. Benedek (LMP) - a belügyminiszterhez - „Lesz megoldás az LHH-besorolás rendezésére?” címmel.....	15909
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	15910

Varga Gábor (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mi áll a hazai kiskereskedelem folyamatos bővülésének hátterében?” címmel 15911
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 15912

Heringes Anita (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi az önök álláspontja: elhangozhat egy ilyen kijelentés?” címmel.....15913
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza15913

Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tbc-Magyarország: félidőben 1:0” címmel.....15914
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza15916

Tukacs István (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hol tart a különleges gazdasági övezetek ügye Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében?” címmel15916
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 15917

Bana Tibor (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Visszaállítják-e a megszüntetett osztályokat a körmendi kórházban?” címmel15918
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza15919

Felszólaló:

Novák Előd (Jobbik)..... 15920

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája 15921
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előadója..... 15921

Felszólalók:

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár..... 15923

Dr. Vejkey Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 15924

Witzmann Mihály, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 15924

Gúr Nándor, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 15926

Novák Előd, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....15931

Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza 15934

Napirenden kívüli felszólalók:

Sallai R. Benedek (LMP) 15936

Ikotity István (LMP) 15938

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 15939

Kepli Lajos (Jobbik)15941

Novák Előd (Jobbik)..... 15943

Az ülésnap bezárása 15946

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, DR. MIKOLA ISTVÁN külügyi és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi rendkívüli ülésének
1. ülésnapja
2015. szeptember 3-án, csütörtökön
(13.10 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek. - A karzaton helyet foglaló vendégek többsége, valamint a Jobbik-frakció néhány tagja fehér pólót visel, amelyen a felirat elöl „Ma Martonfa, holnap az egész ország”, a hátoldalon „Védjük meg a hazát!”.)* Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi rendkívüli ülésének első ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy **bejelentem**, a nyár folyamán **három volt képviselőtársunk elhunyt**.

Várnai László 1994-től 1998-ig Kiskunhalas és térsége országgyűlési képviselője volt az MSZP színeiben. Az Országgyűlés alkotmány- és igazságügyi állandó bizottságának tagja volt. 1998-tól 2002-ig Kiskunhalas város alpolgármestere, 2002 és 2010 között pedig polgármestere volt. Várnai László életének 64. évében, július 24-én hunyt el.

Nagy Sándor 1994-től három cikluson át az MSZP országgyűlési képviselőjeként volt a parlament tagja. A számvevőszéki bizottság elnöke, a munkaügyi, valamint a költségvetési bizottság tagja volt. 2001 és 2002 között volt az MSZP parlamenti frakcióvezetője. 2002 és 2006 között a Miniszterelnöki Hivatal politikai államtitkáraként dolgozott. Nagy Sándor életének 69. évében, augusztus 24-én hunyt el.

Soós Győző először 1994-ben a Sátoraljaújhely központú egyéni választókerület képviselőjeként került be az Országgyűlésbe, 1998-ban és 2002-ben pedig az MSZP Borsod-Abaúj-Zemplén megyei listájáról szerzett mandátumot. 1994 és 2006 között a parlament költségvetési és pénzügyi bizottságában dolgozott, amelynek 1994 és 1998 között az alelnöke volt. Tagja volt még az ügyrendi, valamint a számvevőszéki bizottságnak. Soós Győző életének 67. évében, augusztus 26-án hunyt el.

Kérem önöket, hogy néma felállással emlékezzünk rájuk és adózzunk emléküknél. *(A teremben lévők felállnak.)* Nyugodjanak békében! Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében **felszólalásra jelentkezett Lázár János**, a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr. A miniszter úrnak öt percben van lehetősége, amelyre

a frakciók kettő-kettő percben válaszolhatnak. Megadom a szót.

Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Ma a kormány nevében azért kértem szót, hogy részben az Országgyűléshez forduljak, részben pedig tájékoztassam az Országgyűlést Magyarország kormánya nevében arról a kialakult rendkívüli helyzetről, amely Magyarország számára fantasztikus és különleges kihívásokat tartalmaz, ami a bevándorlási, népvándorlási krízist illeti és válságot jelent Európa számára.

Először is úgy gondolom, hogy minden parlamenti képviselőtársam ismeri azt a válságos helyzetet, amelybe tucatnyi ország került az elmúlt öt esztendőben, és amelynek hatására emberek milliói keltek útra. Egyetértünk abban, hogy nem a betegség tünetét, hanem magát a betegséget volna ideális kezelni, és mindannyian parlamenti pártként, országgyűlési képviselőként vagy kormányként részt veszünk ezeknek a válsággócoknak a kezelési programjaiban, abban, hogy az embereknek ne kelljen elhagyni a hazájukat, hiszen ez lenne az ideális megoldás.

Amíg azonban ezek az emberek útra kelnek, az a kötelességünk, hogy részben az alkotmányból eredően az országot védjük, az ország határát védjük, részben pedig a schengeni egyezmény alapján Európa határát védjük. Először is azt szeretném kérni mindenkitől, aki Magyarország felé tart, mindenkitől, aki illegális bevándorlóként, gazdasági bevándorlóként, megélhetési bevándorlóként vagy politikai menekültként közelít az ország határához, tartsa tiszteletben Magyarország és az Európai Unió határait, tartsa tiszteletben Magyarország és az Európai Unió törvényeit, és csak a kijelölt határátlépési pontokon, Magyarország és az Európai Unió törvényeinek megfelelően lépjen be az országba. Tehát együttműködést kérünk mindazoktól a millióktól, mindazoktól a százezrektől, akik Magyarország felé tartanak.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy július 6-ig, a legutóbbi ülésünkig a Magyarország területére illegálisan belépők száma 73 ezer volt, július 6-a és szeptember 3-a között pedig ez a szám az év egészét nézve elérte a 160 ezret, tehát több mint duplájára emelkedett két hónap alatt. Azzal kell számolnia a magyar Országgyűlésnek - amelytől kérjük, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel, fogadjon el országgyűlési határozatot, fejezze ki az álláspontját -, és azzal kell számolnia a végrehajtó hatalomnak, a kormánynak, hogy az elmúlt évtizedekben nem tapasztalt, csak a délszláv válsághoz hasonlítható migrációs hullám, bevándorlási krízis fenyegeti Európát és az országot.

Szeretném jelezni önöknek, hogy a mai napon azt kérjük az Országgyűléstől, hogy törvények módo-

sításával segítse a kormányt, és adjon felhatalmazást az ország déli határának a védelmére. Ez három dolgot fog jelenteni. Először is jelenteni fog egy fizikai védelmet, amelyet biztonsági határzár segítségével valósítottunk meg és fogunk megvalósítani. Jelenteni fog egy élőerős rendőri védelmet, amelyet a magyar rendőrség bevetésével és megerősítésével fogunk végrehajtani. És kérjük önöket, adjanak jogi védelmet, nyújtsanak segítséget a jogi védelem kialakításában a törvények módosításával, a büntető törvénykönyv szigorításával. Csak ez a határozott, következetes fellépés segítheti azt, hogy ezek az emberek ne illegálisan jöjjenek be az országba, hanem az Európai Unió törvényeinek és Magyarország elvárásainak megfelelően ellenőrzött, szabályozott és rendezett keretek között.

Ha ez elmarad, a Keleti pályaudvarhoz hasonló esetek bárhol az országban és bármikor kialakulhatnak, ehhez nem kell más, csak egy felelőtlen német kormányzati nyilatkozat, amikor Németország meghívja az összes menekültet Európa területére. Ennek a nyilatkozatnak a hatására 3500 ember gyűlt össze egy éjszaka leforgása alatt a Keleti pályaudvaron, akikkel szemben a rendőrség - jó döntést hozva - nem volt hajlandó erőszakot alkalmazni, bár mindenféle együttműködést megtagadtak. Az egyre fokozódó, agresszív körülmények között a rendőrség úgy döntött, hogy nem az erőszak alkalmazása, hanem az ország védelme a feladata, másrészt pedig a MÁV döntött úgy, hogy fölfüggeszti, megszünteti, átmenetileg szünetelteti azokat a járatokat, amelyek a Keleti pályaudvarról Nyugatra visznek, tekintettel arra, hogy nem tudja a közlekedés biztonságát garantálni.

Ha nem építjük meg a kerítést, ha nincs élőerős védelem, ha nincs jogi védelem, bárhol bejöhettek az országba, bárhol táborozhatnak, bárhol összegyűlhetnek, és bárhol követelésekkel léphetnek föl, amelyben természetesen rengeteg jogos követelés van, de csak az Európai Unió szabályainak betartása mellett lehet teljesíteni ezeket. Hiába kértünk segítséget a Német Szövetségi Köztársaság budapesti nagykövetségétől, ha már ők a meghívók, akkor legyenek vendéglátók is, tájékoztassák a Keleti pályaudvarnál összegyűlteket, ezt megtagadták, ezért a magyar kormányra hárul annak a feladata és felelősége, hogy a schengeni egyezményt betartva védje Magyarországot és Európa határait.

Ebben kérjük az Országgyűlés segítségét, megköszönve minden civilnek, minden állami hatóságnak, minden egyháznak azt a segítséget, amelyet erkölcsi kötelességként nyújtottak azoknak, akik Magyarország területén tartózkodnak, mint ahogy a kormány is megteszi ezt minden menekülttáborban, hiszen mi semmi mást nem kérünk, csak azt, hogy a bevándorlók regisztráljanak és fájradjanak a debreceni vagy az ország más területén található menekülttáborokba. Ehhez kérem az önök megértését és támogatását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a frakciók részéről kettőperces hozzászólásban van lehetőség reagálni. Kérdezem, a frakciók részéről ki kíván ezzel a lehetőséggel élni. Nyomógombbal kérem a bejelentkezést.

Elsőnek a KDNP részéről Vejkey Imre képviselő úr kér szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt köszönöm miniszter úr érdemi felszólalását egy ilyen jelentős közérdekű kérdésben, mint a menekültügy. A KDNP álláspontja, hogy a ma tárgyalandó törvényjavaslatok nélkül Magyarország és az Európai Unió védtelen lenne, a zöldhatáron bárki gondtalanul ki-be járhatna ellenőrzés és dokumentumok nélkül, ami nyilvánvaló, hogy teljes egészében megengedhetetlen és tűrhetetlen lenne.

(13.20)

Ezért a kereszténydemokraták az illegális népvándorlás megállítását, a határok megerősítését tartják napjaink egyik legfontosabb feladatának. A határokon kell megállítani az illegális bevándorlókat, erre úgy hazánk Alaptörvénye, mint a schengeni egyezmény is kötelez bennünket azzal, hogy kötelezettségünk a schengeni határ megvédése.

Akik valóban menekültek, azok jogszerűen be tudnának lépni hazánkba, nem kell a zöldhatáron ilyen rohamot indítani országunk ellen, nem kell széttépni a papírokat; megvan mindennek a maga rendje, ezt kell tiszteletben tartani, illetve ezt kell mindenkiel szemben tiszteletben tartani, aki Magyarországra be kíván lépni. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Schiffer András frakcióvezető úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Azzal kell kezdenem, hogy csatlakozom önhöz, és én is szeretném köszönetemet kifejezni azoknak a honfitársainknak, akik önkéntesen részt vesznek az áldatlan állapotok kezelésében. És főként azért is kell a köszönet, mert sikerült önöknek egy olyan hangulatot felszítani, ahol ezeket a honfitársainkat sok esetben már leköpdösik meg hazáruólónak nevezik.

Egy felelős kormány egy válsághelyzetben, egy globális válsághelyzetnek az itteni eszkalálódásánál egyetlenegy dolgot biztosan nem tehet: az indulatokat nem szíthatja fel. Önök hónapokon keresztül ezt tették. Önök hónapokon keresztül plakátkampányoltak, összevissza hadováltak, csinálták a feszkót, csinálták a hangulatot. Hol voltak azok a büntetőjogi és

rendészetszabály-módosítások, amelyeket most rendkívüli eljárásban akarnak átverni a Házon? Mit csináltak hónapokon keresztül? Erre válaszoljon, miniszter úr! (*Kunhalmi Ágnes: Semmit!*)

Tisztelt Országgyűlés! Igen, 160 ezren jöttek be idén. És miniszter úr, tud arra válaszolni, hogy a 160 ezerből hányan maradtak itt? Jelenleg a helyzet az, hogy ennek a 160 ezres és nyilvánvalóan persze növekvő tömegnek a jelentékeny része tovább akar haladni Magyarországon. Pontosan azért, mert - önnek igaza van, miniszter úr - itt vannak mély okok, globális okok, éppen ezért Magyarország ezt egyedül nem fogja tudni megoldani, európai és globális együttműködéssel tudjuk megoldani. Jelenleg a konkrét helyzetre lehet cselekvési tervet készíteni, a konkrét helyzet viszont az, hogy ezek az emberek tovább akarnak menni. Két választási lehetőség van: vagy továbbengedi Magyarország ezeket az embereket, vagy biztosítja a méltányos, emberhez méltó ellátást ezeknek az embereknek a számára.

És még egy: ha a magyar érdekeket érvényesíteni akarjuk, akkor nem bohóckodni kell, nem a Fidesz pártkongresszusát kell összekeverni a magyar Országgyűléssel és üzengetni. Igen, van Németországnak felelőssége, önnek igaza van, miniszter úr, de ezt diplomáciai úton kéne rendezni, diplomáciai úton kéne egy világos választ kicsikarni a német kancellárból, hogy például Németország visszafordítja-e azokat a személyeket, akiket Magyarország útnak indít (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), de ennek nem egy parlamenti határozat a megfelelő módja. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Tóbiás József frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Nagyra értékelem, hogy megpróbál ebben a helyzetben egy lehetetlen vállalkozást, annál is inkább, mert ha jelen pillanatban jól olvassuk, akkor Orbán Viktor miniszterelnök éppen Brüsszelben tárgyal. Ebből látszik, hogy az egész egy megrendezett színjáték, mert ha ők komolyan gondolták volna, akkor legalább megvárják, hogy milyen eredményre jut a miniszterelnök - vagy előtte tárgyalunk, mielőtt kimegy, vagy azt követően alakul ki egy tárgyalás arról, hogy milyen megoldások lehetnek.

Azzal szemben pedig, amit most ön elmondott, osztanám az ellenzéki képviselőtársaimnak az álláspontját: ha valakik, akkor pont önök nem tartották be a schengeni megállapodásokat. Önök azok, akik az elmúlt nyolc hónapban semmi mást nem tettek, mint plakátkampányokat csináltak, kerítést építettek, nemzeti konzultációt folytattak, és egy érdemi jogszabályt nem fogadtak el, de továbbmegyek: egyet

nem tartottak be, amely mentén ma az a 150 ezer menekült, akiről ön beszél... Mennyi van ma Magyarországon, miniszter úr? Megmondom önnek: 90 százalékuk Nyugat-Európában van, Németországban, Franciaországban, Svédországban. Tehát amiről önök beszélnek ma, hogy ma van a krízis, ez a helyzet így van január 19. óta (*Közbeszólások a Fidesz és a Jobbik soraiból.*), mióta Kósa Lajos volt szerencsés elmondani, hogy mekkora migránshullámmal kell számolni. Semmit nem tettek ebben az ügyben! (*Kósa Lajos és Balla György közbeszólása.*)

Miniszter úr, ha önök betartották volna a szabályokat, ma Budapesten nincs menekült, mert amikor belépnek a határra, önöknek biztosítani kellett volna, hogy eljussanak a menekülttáborokba, biztosítani kellett volna, hogy nagyon gyors határidővel megkapják az engedélyt a továbbutazásra, vagy hogy nem léphetnek be az Unióba, és innentől kezdve ez a probléma nincs. Csak azt akarták, hogy legyen. Önök orosz rulettet játszottak (*Kunhalmi Ágnes: Így van!*), és nem jött be. Önök egyszerre veszélyeztették minden magyar állampolgár biztonságát, és egyszerre szították a feszültséget a menekültek és a magyar állampolgárok között. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Vona Gábor frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én azzal szeretném kezdeni, hogy katasztrófahelyzetben igyekeznünk kell a pártpolitikát félretenni, és igyekeznünk kell valamiféle nemzeti egységet mutatni, mert csak akkor leszünk képesek ennek a megoldására.

Én mint a Jobbik elnöke, a Jobbik frakcióvezetője és mint a legerősebb magyarországi ellenzéki párt vezetője azt kívánom a kormánynak, hogy a Fidesz-kormány oldja meg ezt a problémát, és ha mi ehhez konstruktív módon hozzá tudunk járulni, akkor hozzá fogunk járulni konstruktív módon. Akár arassa le ennek a népszerűségi gyümölcsseit, csak oldjuk meg, tehát találjunk megoldásokat a pártpolitikai csatározások és viták helyett! A kérdés valószínűleg az lesz, hogy mik ezek a megoldások.

Én itt az adok-kapok helyett a megoldások irányába szeretném, ha elmenne a magyar közélet; nézzük meg, hogy melyik pártnak milyen szakpolitikai javaslata van, hogyan tudjuk ezt a problémát megoldani, és egyáltalán ki mit tart valójában a problémának, mert úgy tűnik, hogy még a diagnózist sem hasonlóképpen látjuk. Szerintünk katasztrófahelyzet van, ezért a megoldásoknak unortodox megoldásoknak kell lenni - hogy a Fidesz képviselőcsoportja is értse, hogy miről van szó.

Az egyik megoldás az lehet, hogy azokon a nemzetközi kötelezettségeken, amikhez ragaszkodnak a

balliberális kispártok folyamatosan, de amelyeken a történelem túllépett, mi is lépünk túl. És ha az olaszok és a görögök képesek arra, hogy a regisztrációt felfüggeszék, akkor gondolkodjunk el mi is annak a lehetőségén, hogy kell-e egyáltalán Magyarországnak regisztrálni. Ha a kormány eddig nem tud, nem akar, nem szeretne eljutni, akkor van egy másik lehetőség: akkor meg zárjuk le a határokat, és akkor valóban ne engedjük be migránsokat Magyarországra. Ha ezt szeretnénk, akkor ezt viszont csak úgy tudjuk elérni, ha a kerítés mellett - ami ugye még mindig nem épült meg - élő embert viszünk oda a határokhoz, a rendőrség, akár a határőrség vagy akár a honvédség képviseletében. Erről kellene most már a vitákat lefolytatni.

Én bízom benne, hogy ezeket a vitákat fogjuk ma itt lefolytatni, és azt kérem a kormánytól, a miniszter úrtól, a miniszterelnök úrtól, hogy folyamatos válságtanácskozást tartsunk, és vonják be ebbe az ellenzéki pártokat, mert higgyék el, van mondanivalónk, van véleményünk. Ha a balliberális pártok ebben nem akarnak részt venni, őket nem érdekli a magyar emberek sorsa (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), akkor ők majd nem vesznek részt, de mi szeretnénk az események centrumában lenni és alakítani Magyarország sorsát. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: A Fidesz képviselőcsoportjából Rogán Antal frakcióvezető úr következik. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy először is itt, a parlament ülés-terében is ki kell mondanunk azt, hogy a kialakult helyzetért az Európai Unió elhibázott bevándorláspolitikáját terheli a felelősség. (*Közbeszólások az MSZP soraiból, többek között: Te vagy a felelős! Te! - Az elnök csenget.*)

Ki kell mondanunk azt, hogy azok a felelőtlen európai politikusok és az ő megnyilatkozásaik, akik végig azt mondták, hogy a jobb élet reményével kecsgetve érdemes a bevándorlóknak Európa felé jönni, vagy hogy minden dolgukat hátrahagyva, életük kockáztatásával jöjjenek nyugodtan, óriási felelőtlenséget követtek el, legyenek azok brüsszeli bizottsági vezetők, német politikusok, francia politikusok, vagy legyenek magyar baloldali politikusok. Mert, tisztelt képviselőtársaim, itt a magyar baloldal Schiffer Andrától Tóbiás Józsefen keresztül Gyurcsány Ferencig bezárólag az elmúlt hónapokban egyrészt folyamatosan azt szajkózta, hogy a bevándorlás álprobléma. (*Kunhalmi Ágnes: Álságosak vagytok!*)

Tisztelt Tóbiás Képviselő Úr! (*Kunhalmi Ágnes: Mit csináltak hét hónapig? Nem csináltak semmit!*) Önök még júniusban is ezt mondták, amikor már 73 ezer ember lépte át (*Közbeszólások az MSZP*

soraiból. - *Az elnök csenget.*) csak ebben az évben illegálisan Magyarország határait, önök végig azt mondták, hogy hadd jöjjenek nyugodtan a bevándorlók, be kell őket engedni, át kell őket engedni az országon. (*Kunhalmi Ágnes: Igen, át kell őket engedni!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a felelőtlenség vezet oda, hogy egyébként az ilyen felelőtlen megnyilatkozások és felelőtlen politika miatt emberek halnak meg. Ezt mondjuk ki őszintén, tisztelt képviselőtársaim! (*Kunhalmi Ágnes: A plakátragasztás jobb?*) Ebben a felelősség az önöké, és mi csak azt tettük, hogy mindenkinek felhívtuk a figyelmét arra, hogy vannak törvények, amelyeket be kell tartani, és ezek a törvények arról szólnak, hogy nem léphet be bárki az országba, nem léphet be illegálisan, csak a határátkelőhelyeken keresztül, önök meg az ellenkezőjére biztatták ezeket az embereket.

(13.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Igen, mi abban egyetértünk, hogy a határokat meg kell védeni, a határok megvédéséhez pedig törvénymódosításokra van szükség, amelyek itt vannak az Országgyűlés előtt. Sőt, ezeket sürgősséggel kellene elfogadni. Most lesz egy házsabálytól való eltérés: ki fog derülni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a házsabálytól való eltérés támogatása során ki ad segítséget a kormánynak ahhoz, hogy minél hamarabb hozzá tudjon látni a határok élőerős védelméhez.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt megkezdénénk a frakciók részéről elhangzó napirend előtti felszólalásokat, szomorúan állapítom meg, hogy a teremben jelenleg **sérül a szemléltetés szabálya**. Felhívom a képviselők figyelmét, hogy az országgyűlési törvény 38/A. §-a értelmében a szemléltetés iránti kérelmet előzetesen a házbizottság ülését megelőzően egy órával be kell nyújtani. (*Zaj az ellenzéki oldalon.*) Kérem a képviselő hölgyet és urakat, hogy a továbbiakban biztosítsák az Országgyűlés zavartalan működését. Tájékoztatom önöket, hogy a történetekről a házbizottságot, illetve házelnök urat tájékoztatni fogom.

Most pedig a **napirend előtti felszólalások** következnek. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja frakcióvezetőjének: „A válság látnoka” címmel. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten temették el Karátson Gábor Kossuth-díjas író, műfordítót, polihisztort. Ő elment, de látnoki szavai a globális egyensúlytalanság következményeiről itt maradtak. Itt maradt a figyelmeztetés, mi vár ránk,

ha a kímélet elve fölé helyezzük a használat elvét. Azt mondta Karátson Gábor, lehet ugyan az elnyomó apparátusok, a hatalom, a kizsákmányolók oldalán élni, de nem érdemes. Az ember az elnyomottak, a természet oldalára áll, ezzel tud használni az embereknek, és a lelkében is jó érzés támad.

Két vezércsillaga volt életének, 1956 és a Duna. 1956, ahol szavai szerint az emberek meg akarták találni egymást. A Duna megmentése, ahogy az egyik gyászbeszéd fogalmazott, metafizikai jelentőségre tett szert életében. Annak az élethalálharcnak lett a jelképe Lányi András megfogalmazásában, amely a második ezredfordulón világszerte zajlik az élővilágot pusztító technikai civilizáció gyilkos erői ellen, az emberhez méltó létfeltételek védelmében. Ő választotta a Duna Kör jelmondatát: minden szabadon folyjék, távol legyen a dolgoktól az erőszak. Amikor megkérdezték, hogy annak idején mi vitte a rendszerváltó mozgalmak egyikébe, a Duna Körbe, így válaszolt: „A természet eltüntetése. Nemcsak a Dunáé, hanem például az is, hogy nincs már hajnali hűvösség, hajnali csend. Ebből még nagy bajok lesznek, amikor egy-egy ilyen hangulat távozik.”

Úgy fogalmazott: nemcsak a férfit és a nőt szerkesztette egybe az Isten, hanem a rétet és a fűszálakat is, az eget és a madarakat, a hegyet és az erdőt, és a vaddisznókat, őzeket, szarvasokat, a talajt és a gilisztát, a patakokat és a tisztaságot. Sok idejébe került ez az egybeszerkesztés, mint egyfajta jogharmonizáció, ezt nevezzük evolúciónak. Am túlságosan is régóta folyik már az evolúció elleni támadás azok részéről, akik nem haboztak a teremtés értelmére törni egy pillanatig sem. Romhalmazzá, szeméttel leppé változtatták a Földet.

Úgy figyelmeztetett minket Karátson Gábor néhány évvel ezelőtt: Európa úgy élt évszázadokig, hogy szinte észre sem vette, mit művel máshol, hogy amit művel, az mennyire ellenkezik saját szellemi küldetésével. Most már kezdi önmagát is megszüntetni. Ha eddig nem, hát most már ideje volna fölláznia. Ez volna az igazi európai forradalom önmaga ellen, megtagadni az európaisághoz fűződő eredendő bünt. Majd úgy folytatta másutt: ez a földi szféra rettenetes veszélynek van kitéve. Akár az úgynevezett természet a túlnépesedéssel, mi is felszámolódnunk és megcáfolódnunk.

Minden arra a kérdésre fut ki, hogy van egy lény, amely ebbe előbb bekerült, aztán erőszakosan kitépte magát belőle, és akkor tulajdonképpen saját magát is halálosan megsebezte.

Itt vannak szavai 2003-ból, az akkori iraki háború elleni béketüntetéséről. Úgy figyelmeztetett mindnyájunkat, hogy az iraki háború másik végén a világnak ennek az olajfaló civilizációnak a presztízsét növeli tovább. A kőolaj az ő istenük. Nemcsak az amerikai óriástank alatt szakadt le az úgymond gyengécske híd, maga a Föld sem tudja már elviselni a globalizált technovilágot. Úgy fogalmazott: a globalizáció ki fog pukkadni, mint egy luftballon.

És itt vannak szavai a hazaszeretetről, a Kárpát-medencéhez való kötődéséről. Így fogalmazott: „Ragaszkodom ehhez az országhoz, sőt nem csak ehhez, mivel származásom révén részben Erdélyhez és a Felvidékhez is kötődöm. Nekem ez a hazám, ez a táj és ez a nyelv, akárhogy nézzük. Másfelől teljesen kozmopolitának érzem magam. Csodálkozom azon, hogy ez a mostani vitákban miért jelent ellentétet, mert ez ugyanaz, hiszen a kozmosznak vagyunk a polgárai. A kozmosznak pedig egyik jellegzetessége a helyek rendkívüli fontossága, ami minden vallásban jelen van. Arról a helyről, mely nekem kiosztatott, nemhogy nem mehetek el, hanem eszem ágában sincs elmenni innen, mert akkor megszűnik a kozmosszal való kapcsolat. Ebben az értelemben számomra a magyarság kozmikus valóság. Ugyanazért vagyok eltökélt itten, amiért kozmopolita vagyok.”

Ezek a szavai Karátson Gábornak arra intenek bennünket, hogy globális egyensúlytalanságok közepe is adósságunk van a jövő nemzedékekért, adósságunk van azért, hogy a Kárpát-medence természeti és kulturális örökségét megőrizzük, és felelősen gondolkodjunk a globális válságokról. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében Balog Zoltán miniszter úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, miniszter úr!

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ez az a jó pillanat, amikor itt az Országgyűlésben nem rossz dolgokban versenyzünk, hanem jó dolgokban tudunk összefogni, mert Karátson Gábor személye, életműve valóban egy olyan életmű, amelynek e Ház falai között is tiszteletet kell kiváltania, de nemcsak tiszteletet kell kiváltania, hanem valahol a követésnek, ezen életmű öröksége megőrzésének a szándékát is meg kell hogy erősítsük. Úgyhogy köszönöm képviselő úrnak, elnök úrnak, hogy erre lehetőséget ad.

Egy olyan autodidakta polihisztortól búcsúztunk az elmúlt héten, aki számára 1956 meghatározó sorsot jelentett, mint sokaknak abban a nemzedékben. És a szabadságnak azt a tapasztalatát, amit akkor átélt, megőrizte a Kádár-rendszerben is mindvégig. Egy belülről szabad emberről van szó. Azt is mondhatnánk, az ilyen embereket szeizmográfoknak is nevezik, akik a rengésekről, amik majd jönni fognak erre a világra, előzetesen már hírt tudnak adni. Ő ilyen módon tekintett a múltra, a jelenre és a jövőre. Olyan dolgokról beszélt, amelyek sokak számára ma még fölfoghatatlanok, ma még a jövőben is elképzelhetetlenek, s mindezt olyan megértéssel és olyan kíváncsisággal tette, ami bizony a mindenkori politikának és a közéletnek is figyelmeztető tud lenni. Jelzett, valóban jelzett leginkább a Dunáról, aztán amikor kellett, a Tiszáról, egyáltalán az egész világról, azt mondhatnánk, az egész teremtett világról, és

ezen belül valóban Erdély szeretetét is említette. Jelzett a magyar világról is.

Én azt a mondatot írtam itt fel, hogy az élet misztériumát emberi kéznek szentségtelenül érintenie nem szabad. A környezetvédelem több, mint egyszerűen a környezetünk védelme, a vízminőség és a levegőminőség valóban a teremtés, a teremtett világ védelme. Még azt is megtanulhatjuk Karátson Gábortól, hogy hogyan lehet komolyan venni azokat is, akiket talán nem lehetne komolyan venni, hogyan vette komolyan a hivatását, hogyan kell szót emelni, hinni a szavak meggyőző erejében akkor is, ha csalódik az ember, hiszen azokhoz az értelmiségiekhez, írástudó emberekhez tartozott, akik akkor is jeleztek szelíd vagy éppen haragos szavakkal, ha nem találtak meghallgattatásra.

Azt az embert tiszteljük benne a közéletben, akire olyan nagy szükség volna újra és újra a politikában is, a kormányzásban is, akire érdemes figyelni, mert önérdek nélkül igaz szóval tisztel meg bennünket. Köszönjük a tiszta beszédét, a tiszta embert, még a meg nem fogadott szavakat is, és bízunk benne, hogy a búcsúzás tiszteletéből jut arra, hogy ezt a politikai, művészeti, emberi örökséget valóban méltó módon tudjuk ápolni, folytatni és megbecsülni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Az MSZP képviselőcsoportjából „Aktuális ügyekről” címmel Tóbiás József frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

(13.40)

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az önök által benyújtott embertelen, erkölcstelen, számos elemében alapjogot, az önök gránitszilárdságú alaptörvényét sértő és a nemzetközi törvényekkel szögesen szembenálló törvénycsomagot nyújtottak be. *(Sic!)* Egy probléma van, a menekültkérdésben önmagában semmilyen érdemi intézkedést nem tartalmaz, e tekintetben hasonlít a déli határainkon felhúzott kerítésre. Emlékeztetném tisztelt képviselőtársaimat, hogy önök olyan nyilatkozatokat tettek, hogy a kerítés léte, a kerítés megépítése vissza fogja tartani a déli határainkra érkező átvándorlókat, menekülteket. Ehhez képest a kerítés építése közben számuk nőttön-nő. Nem segít tehát sem az enyhítésben, sem a probléma kezelésében, ellenben sikerült elérniük, hogy míg Magyarország 1989-ben a vasfüggöny lebontásával vívta ki a világ elismerését, ma ezzel szemben a nemzetközi térben Magyarország a szögesdrótpítók mesterévé vált. Persze nem mi, magyarok, hanem önök, de sajnos messziről ez az árnyalat eltűnik, pedig fontos lenne tudni, hogy nem a magyar emberek akartak szögesdrótokat felhúzni az üldözötteik elől oltalomért me-

nekülökkel szemben *(sic!)*, a magyar emberek Kiskunhalastól Szegeden át Budapestig élelmet, tisztálkodószereket, játékokat visznek a menekülteknek, tolmácsolnak nekik, orvosi segítséget nyújtanak; illesse őket ezért hála és köszönet. Illesse hála és köszönet azokat a rendőröket, azokat a Bevándorlási Hivatalban dolgozókat, akiket önök hagytak az elmúlt hónapokban magukra, érdemi szabályozás, eszközrendszer nélkül végzik az állam érdekében a munkájukat.

Tisztelt Rogán Frakcióvezető Úr! Ha ön most annyira böles, kár, hogy nem volt júniusban is ekkora böles. Minden törvényjavaslat itt hevert a Ház előtt a büntető törvénykönyv módosításától kezdve a migrációval foglalkozó hivatalok bővítésével szemben, a közigazgatási rendszer bővítésével, forrásbővítésével szemben, és önök pusztán pártpolitikai célokból - mert nem ez a valódi céljuk - nem támogatták. Eljutottunk oda, hogy önök már elveszítették a kontrollt. Most újra a bűnbakképzés zajlik, pedig az emberek megoldást várnak. Az emberek szeretnék biztonságban tudni magukat, és szeretnék, ha megmaradna a schengeni határ, hogy egy szabad Európában tudjanak közlekedni. Soha nem volt ilyen komoly kihívás egy kormánnyal szemben. Ez a kormány csak arra játszik, hogy növelje az amúgy is meglévő európai krízist, és arra játszik, hogy egy diktatúrához hajazó működési rendet vezessen be Magyarországon. Ugye nem gondolják, hogy egyetlen demokrata is csatlakozni kíván, leszámítva az unortodox elképzeléseket, amelyeket ha jól értettem, akkor az nem jogállami eszközöket érint, a nem jogállami eszközök pedig nem európai eszközök. Tény és való, Európa rosszul kezeli a helyzetet. De ha a kérdést úgy tesszük fel, hogy az Európai Tanács emberi jogokért felelős biztosa szerint pontosan fogalmazva a dublini rendszer igazságtalan, hazánkra is pluszterheket és aránytalan terheket ró, az EU-tagállamoknak, az Európai Bizottságnak olyan rendszert kellene kialakítani, amelyben igazságosan osztják el egymás között a menedékkérőket a tagállamok a szolidaritás, az emberi jogok védelme érdekében. Ez nagyobb biztonságot nyújtana a menekülteknek, egyúttal levinné a színte elviselhetetlen terhet néhány EU-oroszgról is.

Itt egy fontos kérdéshez jutunk el, tisztelt képviselőtársaim. Nem a magyarok állították elő a menekültkérdést, és nem is mi fogjuk egyedül megoldani. Orbán Viktornak nem harcolnia kellene, hanem tárgyalni. Engedjék meg, hogy kilépjek, éppen most jelent meg a hír, hogy a miniszterelnök úr már nem is európai válságként értékeli a helyzetet, hanem csak Németország problémájaként. Hát ezek után milyen segítséget akarnak önök kérni?! Hát aki elmegy segítséget kérni, az partnerséget keres, együttműködést, hogy a nemzetközi szervezetek vegyenek részt ebben a munkában, és nem azt, hogy újabb konfliktust generálva eljátszhassa a Magyarországon élők előtt, hogy majd ő megvédi.

Minden ember pontosan tud kettő dolgot, amit önök nem értenek. Senki nem szeretné, hogy a hazájában ilyen átvándorlási menekülthullám legyen, de senki nem szeretné, tisztelt képviselőtársaim, hogy olyan embertelen módon bánjunk velük, ahogy önök teszik! Európának és józannak kell maradni ebben a helyzetben is. Ha valakinek vissza kell térni a közös megállapodásokhoz, akkor azok önök, tisztelt képviselőtársaim.

Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmét. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében Lázár János, Miniszterelnökséget felügyelő miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársam! Látom, hogy a nyár nem vitte közelebb a különböző politikai pártokat ahhoz az eszményhez, hogy amikor egy ellenzéki képviselő feláll - előre mondom, az én pártomnak is van mit tanulnia -, akkor a kritika mellett elmondja, hogy mi a megoldás. *(Göggös Zoltán: Be van nyújtva! - Közbeszólások az MSZP soraiból: A Ház előtt van!)* Én jó néhány kérdésben talán még osztani is képes lennék az ön becses véleményét, csak semmiféle megoldást nem látok, ugyanis ön két dolgot mond egyszerre. Az egyik az - szó szerint -, hogy senki nem szeretné, hogy ilyen átvándorlás legyen a hazájában. Mondja meg nekem, képviselő úr, hogy mi az orvosság az ilyen, gondolom, Magyarországon zajló átvándorlással szemben! Tegyük le írásban, hogy mi az átvándorlással szemben az orvosság, és azt kész a kormány mérlegelni. Az átvándorlással szemben szerintünk - és egyébként a schengeni rendszer szerint is - egyetlen megoldás van, ez pedig a szabályozott, ellenőrzött, kontrollált belépés az Európai Unióba és az ország határainál. Semmi mást nem szeretnénk elérni a biztonsági hatázzal, a fizikai zárral, az élőerős zárral és a jogi védelemmel, mint hogy arra rávegyük a velünk együttműködni nem akaró bevándorlókat, hogy legyenek szívesek, menjenek el a belépési pontokhoz.

Én osztom azt, képviselő úr, hogy az emberieség ennek az éremnek a másik oldala, és nagyon fontos, hogy a magyar társadalom a saját hagyományai és az erkölcsi helyzete miatt hogyan viszonyul ehhez a kérdéshez. De azt elvárhatjuk-e egy jó szándékkal, tisztességes szándékkal a határaink felé érkezőtől, hogy legyen szíves a Bevándorlási Hivatalt a határátlépési pontnál felkeresse? Elvárhatja-e Magyarország azt a Keleti pályaudvarnál lévőktől, hogy legyenek szívesek, a rendőrség segítségével keressék fel a Bevándorlási Hivatalt, és a menekülttáborokban biztosítjuk számukra az ellátást? Ön azt akarja mondani, hogy ha valaki idejön Magyarországra, letáboroz valahol, több százan vagy több ezren, akkor ott

nekünk menekülttáborot kellene létesítenünk? Önök ezt akarják mondani? Hogy ha itt, a Parlament előtt letáboroznak vagy az ön otthona előtt azok, akik idejönnek ebbe az országba, akkor nekünk menekülttáborot kell létesíteni? Mi semmi mást nem teszünk, képviselő úr, a tisztelet hangján megkérjük ezeket az embereket, hogy tartsák be hazánk törvényeit.

Az a helyzet, képviselő úr, hogy részben a német kormány zavaros kommunikációja miatt, részben azért, mert nagyon sokan hívják őket Európába és nem beszélnek velük világosan, ezekben az embereket az a hit van, hogy ők mindenféle kontroll és ellenőrzés nélkül beléphetnek Európába. Ezeket az embereket, akik ott állnak a Keletnél, súlyosan félrevezetik. Nem merik nekik megmondani, hogy majd válogatni fognak közöttük, hogy lesznek, akiket majd visszaküldenek. Mit mondott a spanyol miniszterelnök, amikor kijött Merkeltől? Kétfajta menekült van: megélhetési menekült és politikai menekült. A megélhetési bevándorlókat nem fogjuk befogadni. 160 ezren jöttek be augusztus végéig Magyarországra, ebből magukat 50 ezren vallották szírnek. Nem tudjuk, hogy szírek-e, ennyien vallották magukat szírnek. Feltételezve, hogy azok, a többi százezerrel, akiről esetleg majd Németország vagy a nyugat-európai országok egy hónap múlva, fél év múlva vagy egy év múlva, amikor a kérelmüket elbírálják, hiszen Németországban egyéves késedelemmel bírálják el a benyújtott menekültügyi kérelmeket, kiderül, hogy vissza fogják őket küldeni, akkor hová fogják visszaküldeni, képviselő úr? Ide, Magyarországra! Fel van ez az ország arra készülve, hogy százezer embert befogadjon, akiknek nincs hová menniük és nincs másutt helyük?

Képviselő úr, azért van szükség a szabályozott és ellenőrzött beléptetésre, és ebből nem engedhet a kormányzat, és nem engedhet a parlament sem, mert ha ide visszatoloncolnak majd embereket - 26 ezer emberről már bejelentette Németország, hogy ide akarja visszaküldeni -, akkor nekünk el kell dönteni, hogy ezeket az embereket megpróbáljuk visszaküldeni abba a biztonságos országba, ahol az EU-ba beléptek, Görögország, vagy abba a biztonságos országba, amely EU-tagjelölt, Szerbia, vagy pedig ezek az emberek arra várnak majd, hogy befogadjuk őket Magyarországra? Ez lenne a politikai álláspontjuk? Mert akkor beszéljünk erről, hogy önöknek az a politikájuk, hogy mindenkit be kell fogadni, aki ebbe az országba visszautasításra kerül.

(13.50)

Schengen feladása: Vona képviselő úr érdekes dolgot mondott, és Tóbiás frakcióvezető képviselőtársam szavaiból egy eklektikusnak mondott rendszer épül ki, de itt azért a Schengenhez való hozzáállás kapcsán beszéljünk világosan! Hallották-e önök, képviselőtársaim, hogy mit mondott az Osztrák Szövetségi Köztársaság kancellárja? Fölszólítja Magyar-

országot, hogy tartsa be a schengeni egyezményt. Ez mit jelent? Ha nem fogjuk tudni betartani Schengent, mi maradunk Schengenen kívül, ki fognak bennünket rakni Schengenből (*Tóbiás József: Ezt mondjuk fél éve, és nem csináltok semmit! - Gógös Zoltán: De nektek kerítés kell!*), a Szombathelyről, Sopronból Ausztriába dolgozni járó emberek több órát fognak állni a határon. Ha mi nem védjük meg Schengent, helyettünk nem védi meg senki ezek szerint, és akkor Schengent velünk szemben fogják majd érvényesíteni.

Ehhez kérem a mérlegelésüket, a higgadtságukat és a józanságukat, nem vitatva az emberességi kötelességeinket. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: „Az évszázad kihívása” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Harrach Péter frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nekem is az évszázad kihívásáról kell most szólnom, talán néhány olyan szempontot is megemlítve, ami az okokra is felhívja a figyelmet. A magyar emberek elsöprő többsége azt kívánja a parlamenttől, hogy ezt a vészhelyzetet gyorsan és hatékonyan kezelje. Természetesen, amikor az okokat keressük, akkor vannak középtávú és hosszú távú feladataink is, amit nem mi magyarok, hanem az európai kultúra többi tagállama és nemzete együtt tud csak megoldani, de először talán ezt a jelenlegi helyzetet néhány gondolattal hadd elemezzem.

A határainkon egy olyan tömeg jelent meg, amelyik képtelen integrálódni, és az integráció szándéka sincs meg benne; ez a probléma gyökere. (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Így van!*) A másik: persze, nézzük meg azokat a képeket, amelyeket a média állít elénk, mert a kérdés nem úgy merül fel, hogy emberesség vagy önvédelem, hanem emberesség és önvédelem, mert ott van a vízbe fulladt gyermeknek a képe, és mellette ott van annak a terrorcselekménynek a képe, amit azok követtek el, akik ma a nyugat-európai országokban, egy nem integrált körülmények között, hanem egy monokulturális tömbben élő személyek voltak. Tehát emberesség és önvédelem.

Persze, felmerül rögtön a kérdés, hogy kik tudnák megoldani ezt a súlyos problémát. Nyilvánvaló, ma már többször elhangzott, ezt az európai vezetők képesek. De mi a probléma náluk? Én nem osztom azok véleményét, akik tudatosságra gondolnak, én azt mondom, hogy ez tehetetlenség, márpedig a tehetetlenség az ő hozzáállásukból, vagyis eszmeiségükből fakad. Az a multikulturális társadalomba vetett hit, liberális dogma, amit ők vallanak, régen megdőlt. Ilyen jellegű bevándorló tömeggel kapcsolatban ezt értelmetlenség említeni, mert lehet multikulturális társadalom az Európában évszázadok óta

élő nemzetek között, de nem lehet egy idegen kultúrából, egy egészen másfajta és minden mással szemben intoleráns világot képviselőkkel egy olyan társadalmat építeni, ami egy integrált társadalom.

Engedjék meg, ha már az okokra hivatkoztam, akkor ennek két szintjéről is szóljak valamit. Azokban a kibocsátó országokban - Irak, Szíria -, ahol ma olyan állapotok vannak, ahonnan menekülnek az emberek, esetleg meg kellene nézni, hogy vannak-e nyugati országok, akik ennek előidézésében részesek voltak, de ezeket az országokat éppen a globális együttműködés eszközével kényszeríteni kellene arra, hogy emberi körülményeket teremtsenek. Tehát a kibocsátó országokban békét kell teremteni.

A másik ezzel kapcsolatos megoldás, hogy a szomszéd országokban, akik képesek az azonos kultúrából származó menekülteket befogadni, ahogy be is fogadják őket, hiszen millió számra vannak már ott menekültek, ezeknek meg kell adni azt a segítséget, amivel képesek ezt a feladatot elvégezni, hiszen a probléma gyökere abban van, hogy a két kultúra között akkora különbség van, hogy Európa maga nem képes ezt a feladatot ellátni.

Tegyük azért említést néhány mondatban arról is, hogy milyen, ennél sokkal mélyebb okok is játszanak közre, amiket már nehezebb befolyásolni, de a befolyásolás szándéka nincs is meg. Gondoljunk csak arra, hogy milyen demográfiai feszültség van: Európában vákuum, túlnyomás pedig a Közel-Keleten, Észak-Afrikában és Közép-Afrikában, és ez a kettő kiegyenlítődni akar; ez ellen is kell valamit tenni. Vagy az éghajlatváltozás, Afrikában a vízprobléma; vagy a gazdag országok és a szegény országok közötti különbség, ez ellen is tenni kell valamit. Nem Magyarország feladata ez, a nemzetközi összefogásnak a dolga.

Magyarország és kormánya, reméljük, a parlament is mindent megtesz a maga részéről, hogy ezt a kérdést kezelje.

Köszönöm figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány részéről az elhangzottakra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Jó néhány alkalommal fölmerül az ország Házában, itt a képviselőházban, hogy mit képvisel Orbán Viktor vagy kormánya Brüsszelben, mi milyen megoldási javaslatokkal élünk az európai vitákban, amelyek az elmúlt hat hónapban ebben a kérdésben jelentős mértékben föllángoltak. Harrach frakcióvezető úr bölcsen és okosan figyelmeztet bennünket arra, hogy tünetkezelésben vagyunk, és a betegség alapkezelését semmiféleképpen nem oldottuk meg, hiszen öt éve, a Szíriában zajló konfliktus kezdete óta

tucatnyi olyan ország van, ahol a világ nyugati közössége képtelen a problémákat orvosolni, és nem csökken, hanem nő azoknak a száma - az ENSZ kimutatása szerint 60 millió ember van menekülőben -, akik el kell hogy hagyják a hazájukat, vagy egy jobb élet reményében elhagyják a hazájukat.

Azt hiszem, hogy bölcsen tesszük, amikor nem törünk pálcát azok fölött sem, akik valamilyen oknál fogva úgy érzik, hogy kilátástalan a helyzetük, és el kell hogy hagyják a hazájukat, még akkor is, hogyha nem politikai ok, faji, vallási hovatartozás, meggyőződés vagy identitás kényszeríti őket erre. Tehát én azt gondolom, hogy azok, akik a jobb élet reményében indulnak el, ők is megértést érdemelnek, ezért nagyon fontosnak gondolom, hogy az Európai Unió határai védelmét kitzúve meg kell teremteni a szervezett, rendezett befogadás feltételeit is, amellet, hogy a gyökérnél lévő bajt is kell orvosolni. Tehát az első feladat, amit frakcióvezető úr szóba hozott, hogy a magyar kormány vegyen részt minden olyan nemzetközi, európai uniós vagy ENSZ-beli akcióban, amely arra törekszik, hogy a problémás országokból, ahonnan elindulnak az emberek, megpróbáljunk segíteni, nyilván erőnkhez, gazdasági lehetőségünkhöz mérten.

A második dolog, hogy arra hívjuk föl az Európai Uniót, hogy a határ védelmét, amelynek ma a felelősségét, az Európai Unió határa védelmének felelősségét hat ország viszi lényegében, vegyük rá arra, kezdeményezzük azt, hogy az európai határvédelem megerősítésére sor kerüljön. Az európai határnál, a határon kívül kell olyan pontokat létesíteni, ahol a felénk induló bevándorlók közül, gazdasági bevándorlók közül, amelyik országnak ez a terve vagy a szándéka, válassza ki azokat, akiket beenged, befogad, integrál és implementál a saját gazdaságába vagy a saját társadalmába, de semmiféleképpen nem lehet egy kötelező folyamat. Ezért a magyar kormány a kötelező befogadást, a kötelező kvótát a leghatározottabban elutasítja, és az önkéntest pedig tudomásul veszi, hogy mindenki annyit fogad be, amire képes, vagy amire szüksége van.

Beszéljünk világosan! Vannak Európában olyan országok, akik munkaerőhiány miatt vagy demográfiai okok miatt azt a megoldást akarják választani, hogy a járulékfizetők számát növelik. Hogy kikből válogatják össze a járulékfizetőket, az az ő dolguk, mi azonban nemzeti megoldásban gondolkodunk, nekünk fontosabb a nemzet, mint a járulékfizetők száma, fontosabb a nemzet száma és ereje, mint a járulékfizetők száma.

Ha mi valakit be akarunk fogadni ebbe az országba, mert munkaerőhiány miatt szükségünk van rá, vagy be akarunk valakit fogadni azért, mert demográfiai problémáink vannak, akkor kivételes helyzetben vagyunk, hiszen olyan ország vagyunk, amelyik saját magával határos és a határ mellett mindenütt magyarok élnek. Ha valaki számára ezt a lehetőséget meg kell adjuk (*Gögös Zoltán: Akik jó sok*

pénzt fizetnek az állampolgárságért.), akkor ők legyenek azok.

(14.00)

Ezért mondjuk azt, hogy a kötelező kvótát elutasítjuk, és az önkéntes kvótával pedig nem fogunk élni. De nem vonjuk kétségbe, akár Németországnak vagy más országoknak azt a jogát, hogy ők maguk elhatározásuk alapján bárkit is befogadjanak. Kétségtelen, hogy a magyar kormány meggyőződésbeli kötelessége, hogy figyelmeztesse Európát arra a veszélyre, hogy nagyon messze kerültünk már a keresztény Európa eszményétől, és azok a veszélyek, amelyeket megfogalmazott frakcióvezető úr, azok időnként Európa identitását, Európa szellemi létezését is megkérdőjelező folyamatok. De egy-egy tagállam befogadópolitikáját nem kívánjuk kritika tárgyává tenni, tiszteletben tartjuk a döntésüket. Szeretném azt mondani, hogy a magyar kormány ezért ma és a következő napokban arra törekszik, hogy először is arra próbálja terelni az Európai Bizottságot és a tagtársakat a V4-gyel közösen, hogy nem a kontrollálatlan befogadás, hanem az ellenőrzött, szervezett, transzparens belépés teremti meg a folyamat közben tartásának a lehetőségét.

Az Európa számára felér egy öngyilkossággal, ha elfogadjuk azt a tézist, hogy bárkit és mindenkit be kell engedni Európába, ellenőrizetlenül és kontrollálatlanul. Ellenőrzött, szabályozott, rendezett keretek között kell kiválogatnia azokat az Európai Uniónak, akiket befogad.

És itt szeretném felhívni a figyelmüket egy nagyon fontos különbségre: folyamatosan menekültekről beszélnek, holott a német becslés szerint a belépők egy jelentős része nem politikai menekült, hanem megélhetési bevándorló, gazdasági bevándorló. Kérem, önök is tegyenek e két fogalom között érdemi különbséget, mert más elbírálás jár a politikai menekülteknek és más a gazdasági bevándorlóknak! (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. „Alapvetések a bevándorlás problémájához” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Vona Gábor frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én azt gondolom, minden túlzás nélkül kijelenthető, hogy vizsga előtt áll a magyar közélet, a magyar politika, a magyar Országgyűlés, és az, hogy ezen a vizsgán hogyan fogunk teljesíteni, az nem pusztán néhány ciklusra előre, hanem akár 50 vagy 100 évre vagy még nagyobb időre fogja meghatározni Magyarország kulturális, szociális, biztonsági, mindenféle szempontból tekintett helyzetét. És ezért én azt gondolom, hogy elsőként is egy higgadt és biztos diagnózisra, egy konstruktív vitára és valós

megoldásokra van szükség, és a mai felszólalásomban főképpen a konstruktív vitára és a valós megoldásokra szeretnék javaslatokat tenni néhány alapvetés segítségével.

Az első alapvetés, amit mindenképpen rögzítenünk kell, hogy ez a probléma nem most ér véget, ez a probléma igazából most kezdődik. És ami ránk vár a jövőben, a jelenlegi információink alapján, az ennél csak durvább lesz, ennél csak súlyosabb lesz. Tehát amikor megoldásokat keresünk, ne csupán a jelenlegi helyzetből induljunk ki, hanem a jövőben ránk váró helyzetet is tartsuk szem előtt!

A másik alapvetésem és a pártunk alapvetése az, hogy a humanitárius helyzet, a humanitárius katasztrófa bevándorlók kapcsán fontos szempont, de a humanitárius katasztrófa most már a magyar társadalom, a magyar emberek kapcsán merül fel első sorban. Tehát fontos, hogy emberként tekintsünk a bevándorlóakra, fontos, hogy megőrizzük az odafigyelést, a felebaráti szeretetet. De ezzel együtt az országgyűlési képviselőknek az is dolga, hogy képesek legyenek a prioritások felállítására: a fontos, a fontosabb és a legfontosabb közötti különbségtételre. És a legfontosabb nekünk itt, magyar Országgyűlésnek Magyarország megvédelem, a magyar társadalom biztonságának biztosítása és a magyar emberek érdekeinek képviselete, és ez ma azt jelenti, hogy Magyarországot meg kell védeni a migrációtól. Ne ringassuk magunkat illúzióba, összeurópai megoldás nem lesz. Vagy ha lesz, akkor későn lesz, és ha későn lesz, akkor nem lesz jó Magyarországnak. Azért az elmúlt évek tapasztalataiból vonjuk már le a következtetést, és legyünk őszinték egymással!

Trócsányi miniszter úr is mondta, hogy magunknak kell megoldani ezt a problémát, nem kell várni másra. Maximálisan egyetértek ezzel. Csak ha ez így van, akkor tényleg miért ragaszkodunk még mindig a regisztrációhoz, amihez az olaszok nem ragaszkodnak, a görögök nem ragaszkodnak. Az elmúlt öt perc híre, hogy Bécs regisztráció nélkül továbbengedi a szíreket, a csehek mind szélnek eresztik a szíreket, mi pedig itt, mint valami eminens tanulók még mindig regisztrálunk gőzerővel. Miniszter úr is erről beszél, miniszterelnök úr is erről beszél, mindenki erről beszél. Szerintünk vegyük észre, hogy csak saját magunkra számíthatunk, és csak saját magunk tudjuk megoldani a saját problémáinkat.

A kerítésre épített kormányzati propaganda már akkor összeomlott, amikor a kerítés még nem is állt, és a kerítés kapcsán elmondtuk, hogy fontos, szükséges, de nem elégséges. Oda élőerőt kell vezényelni, oda a rendőrség önmagában kevés lesz, és ezért van szükség arra, hogy a honvédséggel kapcsolatos vitákat itt az Országgyűlésben ma és holnap lefolytassuk. Ugyanis meggyőződésünk, hogy a honvédség bevetésére, alkalmazására szükség van, és még inkább szükség lesz a jövőben.

Vannak persze baloldali kis pártok, akik ezt megkérdőjelezzik, de az ő társadalmi támogatottsá-

guk, különösen ebben a kérdésben annyira marginális, hogy a vita már nem úgy merül föl, hogy legyen-e honvédség vagy ne legyen, hanem a Fidesz és a Jobbik között úgy merül föl, hogy hogyan legyen honvédség. És én azt gondolom, hogy ebben a vitában a Jobbik álláspontját mindenképpen érdemes megfontolni a kormánypártnak. A Jobbik azt mondja, hogy a honvédségre szükség van, az élet kioltására nem alkalmas eszközök bevetésére szükség lesz, de ehhez önmagában törvénymódosítással nem teremtjük meg a megfelelő feltételeket. A Jobbik álláspontja az, hogy az Alaptörvény módosítására is szükség van, hiszen nehogy abba a helyzetbe kerüljön egy katonai vezető Magyarországon a déli határoknál egy kritikus helyzetben, hogy miközben intézkednie kell, miközben súlyos döntéseket kell hoznia, súlyos parancsokat kell kiadnia, eközben Budapesten valamilyen kis párt - jelen esetben a DK, mondjuk - éppen arról tart sajtótájékoztatót a honi sajtó meg a külföldi sajtó előtt, hogy milyen alkotmányos aggályai vannak. Most képzeljük el, ebben a szituációban mennyire fog tudni a Magyar Honvédség helytállni! Ezért kérjük arra a kormánypártokat, hogy fontolják meg a Jobbik javaslatát az Alaptörvény módosítására. Teremtsük meg erre a biztos és egyértelmű jogi feltételeket, nehogy ebbe a helyzetbe kerüljünk, mert nagyjából ismerjük már a DK-nak és a balliberális kis pártoknak ezzel kapcsolatban a nemzeti felelősségtudatát, hogy ilyen nagyon finoman fogalmazzak.

És zárásképpen azt ismételném meg, amit miniszter úrnak a napirend előtti felszólalásában már elmondtam, mert ez egy nagyon fontos üzenet szerintem: ez nem pártpolitikai kérdés. Minden pártnak egy katasztrófa helyzetben képesnek kell lennie arra, hogy a pártpolitikai indítatásait visszatartsa, visszafojtsa, és nemzeti ügyként kezelje ezt a katasztrófa helyzetet. Mi erre készek vagyunk, képesek vagyunk mint egy konstruktív és kormányra készülő ellenzéki párt. Ha a kormány érdemi lépéseket kíván tenni, ha a kormány a megoldás irányába kíván elmozdulni itt az Országgyűlésben, akkor ránk konstruktív ellenzéki pártként számíthat, akár a kétharmados szavazások esetén is. De ha nem, akkor azzal számoljon a kormánypárt, hogy a társadalmi akarat megjelenítésével itt az Országgyűlésben és az Országgyűlésen kívül is nagyon kemény ellenfeleik leszünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az elhangzottakra a kormány részéről Hende Csaba honvédelmi miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr!

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Ami a honvédség szerepvállalását illeti a migrációs válsághelyzet kezelésében, ezzel kapcsolatos elképzeléseinket, amelyek teljes mértékben alkotmányosak, a tisztelt

Ház elé benyújtott törvénycsomagunk tartalmazza. Nagyon röviden a lényeg: a magyar Alaptörvény megkülönbözteti a Magyar Honvédség alapvető feladatait és egyéb feladatait. Az alapvető feladatok körébe az államhatár katonai védelme, tehát fegyveres erővel, élet kioltására is alkalmas fegyverek alkalmazásával történő védelme tartozik. Ez természetesen katonai fenyegetést és támadást feltételez. A nem alapvető, egyéb feladatokat kétharmados törvény biztosíthatja mint jogosultságot a honvédség és a kormány számára. Számtalan ilyen kétharmados törvénybe foglalt felhatalmazás van, elegendő, ha csak a Szent Korona őrzésére vagy éppen a tűzszerészeti tevékenység végzésére gondolunk. Ezek sem az Alaptörvényben vannak felsorolva, hanem a kétharmados honvédelmi törvényben, de ki vitathatná, hogy mindez a felhatalmazás alkotmányos módon történt.

Ugyanígy az előttünk fekvő törvényjavaslat is kétharmados törvényben jogállami garanciákkal körülbástyázva, és igen, úgy, ahogy ön mondta: az élet kioltásának lehetősége nélkül, egyáltalán ez a kérdés fel sem merülhet, hogy fegyvertelen emberekkel szemben magyar katona fegyvert használjon. Így biztosítja azt a lehetőséget, hogy a rendőrség elsődleges felelősségének fenntartása mellett, azt kiegészítve, amennyiben szükséges, bizonyos speciális katonai közreműködést, amibe persze az őrzés-védelem és adott esetben a manővererő is beletartozik, a Magyar Honvédség vethessen be, a kormány ezt rendelhesse el. Én úgy gondolom, hogy a tegnapi előtti összevont bizottsági vitán igen alaposan kivesszük ezeket a kérdéseket, és a Jobbik jelen lévő szakértő képviselője, Mirkóczki képviselő úr tökéletesen meg is értette az ezzel kapcsolatos kormányzati okfejtést, és ezzel egyetérteni látszott.

(14.10)

Kérem, hogy ezt a szakmai konszenzust, ami tegnap kialakult, a mai plenáris vitában is tartsuk fenn. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. „Az Európai Unió bevándorláspolitikája megbukott” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Rogán Antal frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! *(Lukács Zoltán: Mit üzennek a Pasa Parkban?)* Valóban, ahogy Lázár János miniszter úrra reagálva, illetve itt a hozzászólásom címében is elmondtam, azt hiszem, azért a helyzetért, ami ma kialakult, és ami jellemzi a tengereket, jellemzi az Európa felé vezető utakat, jellemzi akár Magyarországon a Keleti

pályaudvart, még országunk sok területét, egyértelműen az Európai Unió csődöt mondott bevándorláspolitikája a felelős. Az a bevándorláspolitikája, amelynek az volt a lényege, hogy az Európai Unió felelőtlen vezetői különféle nyilatkozatokkal arra biztatták az embereket, hogy a jobb élet reményében bátran induljanak el, mindent hátrahagyva, akár életük kockáztatásával jöjjenek Európába, mert Európában be fogják fogadni őket.

Ezt mondták különféle hangokon, és az embercsempészek gondoskodtak róla, hogy egyébként a potenciális bevándorlók meg is hallják, tisztelt képviselőtársaim. És azt egymás között tudnunk kell, hogy mindaddig ez a helyzet nem változhat meg, amíg az Európai Unió ezen a bevándorláspolitikáján nem módosít, amíg az Európai Unió felelős vezetői ki nem mondják, hogy mindenkinek be kell tartani az európai uniós jogszabályokat, a határokon ellenőrzés van, és a határokon nem jöhet át bárki, tisztelt képviselőtársaim.

Addig azonban, amíg ez a helyzet nem alakul ki, azt gondolom, mindannyiunknak az a közös felelőssége, hogy a határok védelméről gondoskodjunk, főleg azért, mert van egy schengeni megállapodás, amit közösen hoztak létre a Schengenhez tartozó országok, amelynek az a lényege, hogy az Európai Unión belül szabadon vándorolhatnak az emberek, szabadon kerekedhetnek fel egyik országból a másikba, de ennek az az előfeltétele. Akkor nem lesz Ausztria és Magyarország között határellenőrzés, tisztelt képviselőtársaim, ha a magyar határokat meg fogjuk tudni védeni. És itt mindenki, aki arról beszél, hogy engedjük tovább a bevándorlókat, tisztelt képviselőtársaim, az a magyarok szabadságát veszélyezteti, mert az azt kockáztatja, hogy az lesz, amit már láthattunk Ausztriában, amikor az M1-esnél egy-két-három napra bevezették egyébként az autók, illetve a teherautók fokozott ellenőrzését. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor lesz ismét határellenőrzés a belső határokon, és az a magyar embereknek is rossz lesz.

Ahogy, tisztelt képviselőtársaim, ha valaki azt mondja, hogy ne legyen regisztráció, szegjük meg az európai uniós szabályokat, az azt is kockáztatja egyébként, hogy Magyarországgal szemben olyan eljárás indulhat, ami akár az európai uniós pénzeket is veszélyezteti, mert lássuk be, az Európai Unió vezetői e téren is két nyelven beszélnek; mert az egyik oldalról azt mondják, hogy persze, jöjjön mindenki, mindenkit szívesen látunk, a másik oldalról meg, tisztelt képviselőtársaim, nem adnak támogatást a határok védelméhez. Hogy van az, hogy Spanyolország és Bulgária kapott segítséget a határkerítés megépítéséhez, Magyarország pedig nem?

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez is azt mutatja, hogy itt az Európai Unióban valami nagyon komolyan hibádzik, és az Európai Unió vezetőit terheli a felelősség a kialakult helyzetért, de ezt csak úgy lehet megoldani, ha Magyarország és a magyarországi politika nem osztozik ebben.

Arra szeretném kérni különösen baloldali képviselőtársaimat, hogy támogassák itt azt, hogy a magyar kormány és a magyar hatóságok megkapják a felhatalmazást a határok védelméhez. Ha ez a felhatalmazás nincs meg, akkor nem fogjuk tudni a határokat megvédeni. *(Gógös Zoltán: Ehhez nem kell támogatás!)* Kell ez a rendőrségnek, kell ez a katonaságnak és értelemszerűen minden hatósági szervnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma azért nem tudja a műszaki határzár ellátni a feladatát, azért van türelmi idő, mert a jogszabályok nem engedik meg, hogy aki egyébként illetéktelenül lépi át a határt, azzal szemben a rendőrség vagy a katonaság eljárást indítson és lépéseket foganatosítson. Ezt a mostani törvények teremtenék meg, és minél hamarabb tudjuk ezeket elfogadni *(Dr. Harangozó Tamás: Genfi egyezmény!)*, annál hamarabb tud a határok védelméről a magyar kormány gondoskodni. Ezért, tisztelt képviselőtársaim, aki ma nem támogatja a házszabálytól való eltérést, az gyakorlatilag azt mondja, hogy megvonja a lehetőséget a magyar kormánytól a határok védelméhez, az az időt akarja húzni, az a bevándorlókat akarja beengedni.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, itt a következő pillanatokban, azt gondolom, a szavazásnál minden el fog dőlni. Mi mindenkinek a segítségét várjuk ennél a szavazásnál is, viszont hadd kérjem önöket arra, hogy senki ne beszéljen két nyelven a továbbiakban. Mi egyértelműek vagyunk, mindig is azt mondtuk a bevándorlóknak, hogy nem tudjuk őket beengedni és nem tudjuk őket átengedni Magyarországon. Azt kérném, hogy mindenki ezt tegye *(Gógös Zoltán: 160 ezer bejött mégis!)*, és Vona Gábor frakcióvezető urat is arra szeretném kérni, hogy azon mondatainak tekintetében is, amelyeket két éve mondott, még november 8-án, ha jól látom, miszerint az iszlám az emberiség utolsó reménye a globalizáció és a liberalizmus sötétségében, gyakoroljon azért némi önkritikát, mert azt gondolom, erre nincsen szükség. *(Moraj. - Az elnök csenget.)*

Mondjuk ki őszintén: az ideérkező emberekkel az egyik probléma pont az, hogy egyébként az integrációt például a muszlimok tekintetében se Franciaországnak, se Németországnak, se Angliának nem sikerült megoldania.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki válaszolni az elhangzottakra. *(Senki sem jelentkezik. - Dr. Vadai Ágnes: Inkább ne! - Közbeiktetés a Jobbik soraiból: Felesleges!)* Jelentkezőt nem látok. A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most felkérem Gúr Nándor jegyző urat, ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalásokat**. Parancsoljon, jegyző úr!

GÚR NÁNDOR jegyző: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek, LMP; Ikotity István, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; Novák Előd, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Ikotity István, LMP; Gúr Nándor, MSZP; Szászfalvi László, KDNP; Volner János, Jobbik; Tuzson Bence, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Ander Balázs, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Novák Előd, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Fidesz képviselőcsoportja a szükséges aláírások csatolásával - az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján - az Országgyűlés **rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte** négy előterjesztés megtárgyalása érdekében. Ezeket az előterjesztéseket a honlapunkon megismerhették.

Bejelentem, hogy **Áder János köztársasági elnök úr a Magyar Nemzeti Bank alelnökének kinevezéséről szóló átiratát megküldte** az Országgyűlésnek.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse a köztársasági elnök úr átiratát.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 11. §-a alapján - a miniszterelnök javaslatára - Nagy Márton Istvánt 2015. szeptember 1-jei hatállyal a Magyar Nemzeti Bank alelnökévé kineveztem. Budapest, 2015. augusztus 6. Üdvözlettel: Áder János köztársasági elnök”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés és a magam nevében eredményes munkát és sok sikert kívánok az alelnök úrnak.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Rogán Antal fideszes és Németh Szilárd szintén fideszes **országgyűlési képviselők mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló indítvány érkezett** 31.Bpk.646/2015. számon a Budai Központi Kerületi Bíróságtól. Az Országgyűlés elnöke ezeket megvizsgálásra kiadta a Mentelmi bizottságnak.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most megkérem önöket, mindenki ellenőrizze, hogy szavazókártyáját megfelelően elhelyezte-e a szavazógépben. Köszönöm szépen.

(14.20)

Tájékoztatatom önöket, hogy a Házbizottság egy **házzsabálytól való eltérésre** terjesztett elő javaslatot, ugyanakkor elnöki jogkörben eljárva két további házzsabálytól való eltérésre teszek javaslatot. Először az elnöki jogkörben előterjesztett indítványokról határozzunk.

Azt kezdeményezem, hogy az Országgyűlés az egyes törvényeknek a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló T/5983. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házzsabálytól, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házzsabálytól való eltérésre tett javaslatot T/5983/3. számon a honlapon valamilyen megismerhették. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a házzsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért most a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házzsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házzsabálytól való eltérést 146 igen, 41 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem fogadta el. (Taps a függetlenek soraiban. - Font Sándor: Kinek tapsolsz?)

Tisztelt Országgyűlés! A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés **kivételes eljárásban tárgyalja** meg az egyes törvényeknek a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló T/5983. számú előterjesztést.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő harmadik óráig legyen lehetőség; az összevont vitára, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

A házzsabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazata szükséges. Most a döntéshozatal következik.

Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/5983. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 146 igen, 41 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta. Mint említettem, ugye, a házzsabály szerint 100 képviselő igen szavazata szükséges.

Tájékoztatatom önöket, hogy a határozati házzsabály 62. § (5) bekezdése szerint a kivételes eljárásban az előterjesztés részletes vitáját a Törvényalkotási Bizottság folytatja le.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Elfogadott döntésünknek megfelelően az előterjesztés általános vitája helyett az összevont vitára a holnapi napon, a határozathozatalokat megelőzően kerül sor, a módosító javaslatok benyújtására további három óra áll rendelkezésre, tehát erre ma 17 óra 23 percig van lehetőség, az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most elnöki jogkörben azt kezdeményezem, hogy az Országgyűlés az egyes törvények Magyarország államhatárának hatékonyabb védelmével és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló T/5985. számú előterjesztés tárgyalása során úgy **térjen el a Házzsabálytól**, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házzsabálytól eltérésre tett javaslatot T/5985/2. számon a honlapon megismerhetik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a házzsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a Házzsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a Házzsabálytól való eltérést 146 igen, 41 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem fogadta el.

Mivel az Országgyűlés a házzsabálytól való eltérést nem fogadta el, az előterjesztés általános vitájára holnap délután kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatatom önöket, hogy az „Üzenet az Európai Unió vezetőinek” című, H/5984. számú előterjesztés tárgyában senki sem kezdeményezte a határozati házzsabálytól való eltérést, így erről nem kell döntenünk. Az előterjesztés általános vitájára holnap délután kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság azt kezdeményezte, hogy az Országgyűlés a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló T/5986. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házzsabálytól, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házzsabálytól eltérésre tett javaslatot T/5986/2. számon a honlapon megismerhették. Most is föl hívom szíves figyelmüket, hogy a házzsabálytól való eltéréshez a jelen lévő országgyűlési képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házzsabálytól való eltéréshez a T/5986. számú javaslat alapján. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a Házzsabálytól való eltérést 180 igen, 8 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Az előterjesztés összevont vitájára még a mai napon sor kerül.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott házszabálytól való eltérések esetében módosító javaslatok benyújtására ma 15 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról** döntünk. Előtte azonban bejelentem, hogy az elfogadott kivételes eljárásra figyelemmel a határozathozatalokra holnap legkorábban 12 órakor kerül sor; tehát, holnap legkorábban 12 órakor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Most 14 óra 29 perc van, áttérünk az interpellációk, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására. *(Zaj, több képviselő elhagyja az ülés helyét.)*

(14.30)

Tisztelt Országgyűlés! Fontos bejelentést teszek, kérem, még várják meg ezt. Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdése a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörével élve Hegedűs Lorántné képviselő asszony, valamint Mirkóczki Ádám és Sneider Tamás képviselő urak által K/5923. számon az emberi erőforrások miniszterének benyújtott **írásbeli kérdést visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a miniszter úr feladatkörébe. Köszönöm a türelmüket.

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP képviselője, **interpellációt** nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Balek vagy bűnöző?”** címmel. Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! *(Tállai András felé:)* Tisztelt Államtitkár Úr! Látom, a miniszter úr elmenekült a kérdés elől, de akkor önnek fogom megfogalmazni.

Ez az év az adó- és a pénzügyi világ botrányairól szól. Arról, hogy egyes vezetők, fideszes háttéremberek sok száz milliárdos nagyságrendben tüntették el adóforintjainkat... *(Nagy zaj.)*

ELNÖK: Elnézést, képviselő úr! Be fogom számítani az idejébe, de megvárom, míg csend lesz, legalábbis olyan mértékű csend, amely alkalmassá teszi az interpellációt az elhangzásra. Köszönöm,

képviselőtársaim, a megértésüket. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát azokról a botrányokról, ahol egyes vezetők, fideszes háttéremberek sok száz milliárdos nagyságrendben tüntették el adóforintjainkat, kisbefektetők megtakarításait. A mai napig él az emlékünkből a NAV-botrány. Vida Ildikót és az adóhatóság más vezetőit korrupciós cselekmények gyanúja miatt nemkívánatos személynek nyilvánították az Egyesült Államokban.

De emlékszünk még a Szijjártó Péter külgazdasági miniszter úrral és más vezető fideszes politikusokkal szoros kapcsolatot ápoló Quaestor-vezérre, Tarsoly Csabára is, aki éveken át tudott a pénzügyi felügyelet és Matolcsy György szeme előtt százmilliárdos károkat okozó piramisjátékot irányítani. De emlékezhetünk a Buda-Cash-botrányra is, ahol tízmilliárdok tűntek el, és egyes kormánypárti politikusokhoz családi szálakkal kötődő brókerek tették ezt. Botrányos a Hungária Értékpapír Zrt. ügye is, ahol több száz millió forint közpénz ragadt benn, amikor kormánytisztviselők törvénytörő módon ilyen szélhámosokra bízta mindannyiunk pénzét.

És nem mehetünk el Töröcskei István legendás Széchenyi Bankjának története mellett sem. Ez az az ügy, amelyben az állam legalább tízmilliárd forint közpénzt bukott el azért, mert valakik gondatlanul és nagyon is tudatosan nem jól végezték a dolgukat. A Széchenyi Bank ügyében igen sok a véletlennek tűnő egybeesés, én pedig az ilyen véletlenekben nem hiszek. Ha úgy tetszik, megint át vagyunk verve. Töröcskei úr fideszes kötődése közismert. Tudjuk, hogy miatta született a lex Töröcskei, amely alapján összeférhetetlenül az Államadósság-kezelő Központ vezérigazgatójává történő kinevezésével együtt megtarthatta a Széchenyi bankos érdekeltségeit is. Ismert, hogy Matolcsy úr és Varga miniszter úr hozták össze azt az ügyletet, amelyben 49 százalékos tulajdonrészt vásárolt a Széchenyi Bankban a magyar állam 3 milliárd forintért. Mindezt annak ellenére tette meg, hogy a Széchenyi Bank működésével kapcsolatban szabálytalanságokat már 2011-ben is talált a pénzügyi felügyelet, de 2014 novemberéig minden szélhámoság, törvénytelenesség fölött szemet hunyt érdemben a felügyelet. Amit pedig a Széchenyi Bank ügyében eddig a nyilvánosság elé tártak, az büntető törvénytelenesség. Ezt mifelénk szélhámoságnak, csalásnak hívják. Ebben az ügyben a Nemzetgazdasági Minisztérium - mint az ügyletet előkészítő és a Széchenyi Bankban az államot képviselő - felelőssége megkerülhetetlen.

Miért kellett a magyar államnak belépnie a szabálytalanul, gazember módra működő bankba? Hogyan maradhat néma a minisztérium? Kérem, válaszoljon, mennyire érzik magukat felelősnek a Széchenyi Bankban elpanamázott tízmilliárdos nagyságrendű közpénzért, vagy mondja meg *(Az elnök a*

csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letel-tét.), hogy az ügyben csak egy félrevezetett, megtévesztett szereplőnek érzik-e magukat. Persze, ez akkor újabb kérdéseket vet fel.

Várom a megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám Tállai államtitkár úrnak a válaszadás lehetőségét, mondom azok számára, akik mutogatták a három percet, hogy jó lett volna, ha végighallgatják azt is, amikor félbeszakítottam a képviselő urat és arról tájékoztattam, hogy be fogom számítani az időt. *(Taps az MSZP padsoraiból.)* Már be is jelentettem, az elhangzott interpellációs kérdésre Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Bevallom őszintén, hogy csodálkozva nézem és hallgatom önt, hiszen ön gondolkodás nélkül vádol meg fideszes kormánypárti politikusokat korrupcióval, lopással; vádaskodik fennhangon. Azonban felhívom a figyelmét egy dologra, ami az ön közéleti tevékenysége során megtörtént. Biztosan hallotta már, ugye, hogy Pécsen 2009-ben eladták az ön alpolgármesterségének idején a buszokat 2,4 milliárd forintért, közgyűlési határozat nélkül egy kézzel írott számlán. Az ügy szereplői azt állítják, hogy ön erről tudott és alpolgármesterként nem akadályozta meg Pécsen, hogy többmilliárdos kárt okozzanak a városnak. *(Nagy zaj a kormánypárti padsorokból.)* Mielőtt vádaskodik ilyen bátran, gondolkodás nélkül és a tényeket nélkülözve, akkor előbb számoljon el a saját közéleti tevékenységével is. Így is százmillió kárt hagytak hátra, Pécs fideszes önkormányzatának kellett ezt rendezni. *(Folyamatos zaj. - Lukács Zoltán: Alig tudtak ellopni valamit! - Közbekiáltások az MSZP padsoraiból, köztük: Széchenyi Bank? - Válaszolj a kérdésre! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

A másik dolog, ami eszembe jutott, hogy ezek szerint a hírek igazak, ön mégiscsak beszállt az MSZP miniszterelnök-jelölti castingjába. *(Folyamatos zaj. - Szávay István: Ez senkit nem érdekel! - Közbekiáltások az MSZP padsoraiból, köztük: Széchenyi Bank! - Válaszolj!)* Valószínűleg annak, hogy ön ebben részt vegyen, az a feltétele, hogy minél nagyobbat mondjon *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, minél több valótlan-ságot állítson. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból, köztük: Válaszolj már!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Én azt mondom, hogy ön ebben jó. Valótlan-ság állításában, a hazugság állításában jó, lehet, hogy az MSZP-ben elég lesz a miniszterelnök-jelöltséghez, de az országban biztosan nem. *(Nagy zaj.)* Mielőtt vádaskodik, azt gondolom, a tényekre alapozza ezt.

Közel két percig vádaskodott kormánypárti politikusokkal szemben, de ami az egy perc alatt elmon-

dott konkrét kérdést illeti a Széchenyi Bankra vonatkozóan, azt tudom elmondani, hogy ellentétben önökkel, az önök kormányzásával a jelenlegi kormány-nak az a célja, hogy a hazai bankrendszert megerősítse, és a stabilitását fenntartsa. E stratégia szellemében vásárolt a Széchenyi Bankban kisebbségi tulajdont az állam, és így kívánta a Széchenyi Bankot megerősíteni. A kisebbségi tulajdonszerzést követően kerültek olyan információk napvilágra, ami a kormányt, az államot arra készítette, hogy figyelmeztesse a többségi tulajdonost, hogy rendezze a bank tőkehelyzetét. Ezt többször megtette. Felhívta a figyelmet a szabálytalanságra, arra, hogy a bank stabilitását állítsa helyre és hozza rendbe. Miután ez a többszöri kisebbségi tulajdonos felhívása ellenére nem történt meg, a Magyar Nemzeti Bank visszavonta a bank működését. A magyar állam pedig a tulajdonosi arányoknak megfelelően 49 százalékban, mint jó és felelős tulajdonos helytállt a kártalanítás tekintetében, és az OBA által kártalanított százezer eurós összeg felett a magyar állam kifizette a káro-sultakat.

A bank jelenleg felszámolás alatt áll, a felszámolást követően derül ki, hogy a magyar államot érte-e, éri-e kár e tekintetben. Természetesen a magyar állam mindent meg fog tenni azért, hogy ez a károkozás kevés legyen, vagy egyáltalán ne történjen meg. Ha pedig jogszabálysértések vagy törvénytelen-ségek történtek, nyilvánvalóan a felszámolás során ki fognak derülni, és a hatóságok meg fogják tenni a megfelelő intézkedést. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm szépen. Nem fogadom el... *(Balla György: Miniszterelnök-jelölt úr, várja meg a mikrofonját!)* Köszönöm a szót, elnök úr. Nem fogadom el a választ. Én személyeskedésbe nem kívánok...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr! *(Megkocogtatja a csengőt.)* Nagyon szépen kérem a képviselő urakat, különösen a frakcióvezető-helyettes urat *(Lukács Zoltán: Frakcióigazgató!)* vagy frakcióigazgató urat *(Lukács Zoltán: Frakcióigazgató és ennyi esze van!)*, hogy biztosítsák azt *(Taps az MSZP padsoraiból.)*, hogy a zavartalan ügymenetet én is biztosítani tudjam. Köszönöm szépen mindenkinek a megértést. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogadom el a választ. Nem kívánok személyeskedésbe belemenni, ahogy ezt Tállai államtitkár úr állandóan teszi, de egyet szeretnék önnek rögzíteni. *(Tállai András: Te kezdted a személyeskedést! Te mondtál személyneveket elő-*

szőr!) Ha valaha én miniszterelnök leszek, ön biztos nem lesz államtitkár sem és NAV-elnök sem. (Tállai András: Nem is kívánok veled lenni!)

(14.40)

Amúgy a részleteiben adott válaszról egy párbeszéd jut eszembe A hét mesterlövész című filmből, ami így hangzott el: Ismertem egy embert El Pasóban, egyszer meztelenre vetkőzött és beleugrott egy kaktuszbokorba. Én meg is kérdeztem tőle, hogy miért. És mit válaszolt? Azt, hogy pillanatnyilag jó ötletnek tűnt.

Önök így szálltak be a Széchenyi Bankba, viszont 10 milliárd forint kárt okoztak a közpénzekben. Ezzel számoljon el, államtitkár úr, és erre adjon választ, ne csak nekem, hanem a magyar állampolgároknak: hogy történhetett, hogy fordulhatott elő? (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) És milyen következményei lesznek ennek? Köszönöm szépen. (Taps és közbeszólás az MSZP padsoraiban: Úgy van!)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem, hogy önök elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Az állami földek szégyenletes szétosztásával befejeződik a Fidesz új földesúri rendszere kiépítése**” címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A nyári politikai uborkaszegzsezon leple alatt, amikor mindenki az illegális migrációra figyelt, egy másik súlyos problémát a felszín alatt igyekezett tartani a kormány. Ezen nem is csodálkozhatunk, hiszen gyalázatos módon önök arra készülnek, hogy az utolsó komoly nemzeti vagyonunkat, a még közösségi tulajdonban lévő termőföldet eladják. Ezzel a lépéssel ugyanazt a szégyenteljes rablóprivatizációs modellt követik, ami kismimzta ezt az országot. A magyar emberek 25 éve elkeseredetten szemlélik, hogy kihúzzák alóluk a nemzetgazdaságot. Odalett a nehéz- és könnyűipar, az élelmiszer-feldolgozó ipar, és most az állami földeket is eljuttasszák. A hazánk termőterületeinek csupán 10 százalékát kitevő állami tulajdoni arányt nem lenullázni kellene, hanem érdemben növelni. És hiába hazudozzák az egész országnak, hogy önök az erős államban hisznek és a nemzeti tulajdont meg fogják védeni, sajnálatos módon az önök kapzsisága felülír mindent, átgazol mindenben és mindenkin.

A döntéssel, hogy eladják a közösségi földeket, a kormány egy újabb határozott lépést tett hazánk gyarmati státusának bebetonozására. Az állami termőföld eladásának eddig megismert részletei szintén elfogadhatatlanok. A kormány állításával szemben ugyanis nem a helyben élő kis és közepes családi gazdaságokat fogja helyzetbe hozni, hanem egy párt-hűség alapján épített új földesúri rendszer kiépítését fogja eredményezni. Ez ebben a formában az elmúlt 25 év legsúlyosabb köztulajdonlopási kísérlete.

A korábbi bérbeadásoknál kiderült, hogy néhány kormány közeli család és vállalkozás lett a legnagyobb nyertese a pályázatoknak. Ugyanezekkel a maffiamódszerekkel kiválóan fogják működtetni az eladásokat is, így már most borítékolható, hogy ugyanezen érdekkörök húznak hasznot leginkább a nemzeti vagyon elherdálásából.

Azonban ahogy tavasszal a nemzeti parkok védelmében, úgy most, az állami földek eladása elleni harcban sincs egyedül a Jobbik. Civilek aláírásgyűjtést kezdeményeztek, és minden jóérezésű magyar embert arra biztat a Jobbik, hogy álljon ki e kezdeményezés mellett, írja alá, adja hozzá a nevét, hiszen csak együtt, közösen, egy nagy ellenállásban tudjuk esetleg megakadályozni ezt a privatizációt.

Fontos tudatosítani, hogy az állami föld nemzeti vagyon. Mindannyiunk közös tulajdona, amelynek kezelésére ugyan felhatalmaztuk a kormányt, annak bölcs használatára, abban bízva, hogy a közjót fogja szolgálni. Hitünk szerint az emberek nélkül, a tényleges tulajdonosok felhatalmazása nélkül nem adhatják el földünket. Nem használhatják fel a magánvagyonuk gyarapítására. És ha mégis ezt teszik, akkor nemcsak a bizalmunkat, de a tulajdonunkat is visszavehetjük ettől a kormánytól és földesuraitól.

Miniszter Úr! Vonják vissza ezt a gyalázatot! (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdést Fazekas Sándor miniszter úr válaszolja meg.

Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Többször hallhattuk már azt, hogy Magyar Zoltán jobbikos országgyűlési képviselő, akár a mostani interpellációban, a tervezett állami földértékesítésekről, földhaszonbérletekről olyan dolgokat vizionál, amelyeknek igazából nincs közük a valósághoz, nincs közük a közvélemény előtt folyó vitához sem, hiszen jól tudjuk, hogy hónapok óta zajlik egy vita az állami földek értékesítéséről. Több vélemény megfogalmazódott, legfeljebb a képviselő úr a szabadsága alatt nem találkozott ezekkel, és most hirtelen meglepődött. Igyekszem önt tájékoztatni és a tisztelt Országgyűlést, a tisztelt Házat is, és majd szeretnék néhány meglepetéssel szolgálni az ön részére is, mert

szerintem nemcsak ez a dolog került el a figyelmet, hanem más is.

Tisztelt Országgyűlés! Szerintem mindenekelőtt le kell azt szögezni, hogy nem az állam akar földet eladni legfőképpen, hanem a gazdák akarnak földet venni. Ez egy régi igény, és megfogalmazódik benne az, hogy a föld legyen azé, aki azt megműveli. Dokumentált, mért adatunk van arra, hogy az elmúlt másfél évben 6 ezer igény érkezett be 3 hektár alatti földek megvásárlására a gazdák részéről, és ennek a többszöröse van még olyan területek esetében, amelyek az állami földvagyonot képezik. Egyébként itt összesen mintegy 50 ezer földterületről van szó, 41 ezer ezek közül 10 hektár alatti.

Tehát nagybirtok kiépítéséről, oligarchákról, földesurakról itt aligha lehet szó. Vissza is utasítom azt az okfejtést, hogy bárki, aki földet akar venni a magyar államtól, az földesúr lenne vagy az akarna lenni. Becsületos magyar parasztemberek, földművesek akarnak földet venni, akiknek vagy az osztatlan közös tulajdon miatt jelent gondot az állami tulajdon, vagy szomszédjuk néhány hektár terület, ami gátolja őket a fejlődésben, abban, hogy erősítsék a gazdaságukat, illetve olyan beékelődött, kisebb-nagyobb területek vannak - az ország legkülönbözőbb részén láthatjuk ezt -, amelyek különböző programokból visszamaradtak. Elég itt az MSZP „földet életjáradékért” vagy milyen programjára utalni. Tehát hangsúlyozom: döntően kisebb parcellákról van szó.

Nem mondhatjuk azt sem, hogy valami elköttyavetyélés lenne, tisztelt Országgyűlés, ez hisztériakeltés, hiszen az államnak mintegy 2 millió hektár földtulajdona van, ennek 80 százaléka állami tulajdon marad a jövőben is, hiszen például az erdőkre, védett területekre ez a földértékesítés nem terjedhet ki.

Értékesítésről van szó, nyílt, nyilvános árverésen történő értékesítésről. Helyben lakó földművesek vehetnek ezen részt, 102 ezer magyar gazda van a földművesek nyilvántartásában. Minden más dolog, amit a képviselő úr mondott, a tények kiforgatása, a földtörvény nem ismeretéből és az NFA-törvény figyelmen kívül hagyásából fakad. Tehát 102 ezer gazda tud földet venni, és mintegy 50 ezer területről van szó.

Árverésre nyilvánosan kerül sor, spekulánsok, trükkök, mutyik kizárva. Ki nem vehet földet az árverésen? Cégek, jogi személyek, külföldiek, akik nem földművesek, akik nem helyben lakók, vidékiek. Például spekulánsok nem juthatnak földhöz.

Tisztelt Képviselő Úr! Nyilván ennek az interpellációnak a tárgya a mostani helyzet, de azért szeretném hívni a figyelmet egy korábbi szavazásra is, ami a Nemzeti Földalapról szóló törvény kapcsán történt itt az Országgyűlésben, kétharmados törvény, ezt a törvényt, amelynek alapján a mostani földértékesítés is meg fog indulni, 2010. július 22-én fogadta el az Országgyűlés a Fidesz kétharmada mellett. A teljes Jobbik-frakció, ön is megszavazta, Vona Gábor pártelnök úr is megszavazta. Miről beszélünk? A

döntés már akkor megszületett. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelettel kérdzem képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Egészen elképesztő, miniszter úr, hogy ön azt állítja, hogy 2010-ben közölték azt, hogy az a tervük, hogy öt évvel később el fogják adni az állami földeket! Szó nem volt erről! *(Dr. Fazekas Sándor: Benne van a törvényben.)* Önök a nemzeti vagyon védelméről és az erős államról tettek ígéretet, nem arról volt szó, hogy erre kéri bárkinek a felhatalmazását.

Az pedig, hogy önök egyeztettek az érintettekkel, minket hidegen hagy, hiszen önöknek Mészáros Lőrinc például egy kérge tenyerű, helyben élő gazdálkodó - ahogyan ezt miniszter úr is megerősítette egy interjúban a minap -, nekünk, jobbikosoknak nem ő számít helyben élő gazdálkodónak, és mivel kiderült, hogy ő és érdekköre volt például a legnagyobb nyertese az állami földbérleti pályázatoknak, így borítékolható, hogy az eladásoknál is őket fogják előnyben részesíteni. Ez így teljesen elfogadhatatlan.

A Jobbik egyébként ma benyújtotta azokat a törvénymódosítási tervezeteket, amelyek képesek lesznek ezt megakadályozni, és minden jóézésű, a magyar nemzeti tulajdonért, a magyar jövőért aggódó képviselőt arra biztatok, hogy támogassa ezeket a javaslatokat. Nem tudom elfogadni a választát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ, ezért kérdzem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 102 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

(14.50)

Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András és Sallai R. Benedek képviselő urak, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Privatizáció csúcsra járva: az állami földvagyon elköttyavetyélése**” címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr fog válaszolni. Most pedig megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, aki az interpellációt ismerteti.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Saját megítélesem, benyomásaink alapján a Fidesz mindennel szakított, amit valaha mondott. Szakított a nemzeti vidékstra-

tégiával, amiben az volt, hogy növelni kell az állami földvagyonot. Szakított a saját földforgalmi törvényével, amiben még az elővásárlási jogot azért szabta ki magának, hogy ezt a célt meg tudja valósítani. Ez nemcsak elképesztő és nemcsak elkeserítő, de mindenképpen egy jelzés arra is, hogy fenntarthatatlan a költségvetése a kormánynak érdemi privatizációs bevételek nélkül, és elismeri, hogy e nélkül a magánosítás nélkül rátér ugyanarra a nemzetáruóra, amit az elődei tettek a privatizációk lebonyolítása során.

A privatizáció a magyar közbeszédben a közvagyon szabad szétrablásának a definiálásával valósul meg. Most ezt folytatják, ezt valósítják meg, és azért, hogy konkrét kérdéseket tegyek fel, itt nyilvánvalóan arra vagyok kíváncsi, hogy hogyan kívánják ezt megtenni, hogyan gondolják az NFA-törvény módosítása nélkül. Nyilvánvalóan itt a 18. § meghatározza azt, hogy mire lehet használni ezt a vagyonot, ebből nem lehet csak egy pontot választani. Kíváncsi vagyok, hogy amennyiben nem kívánják módosítani ezt a jogszabályt, akkor mégis hogy teszik meg az abban foglaltak teljesítését, hiszen arra vannak a 15. §-ban konkrét példák, hogy mire kell használni azt az állami földvagyonot. Teljesen meg akarják kerülni az Országgyűlést, be se fog kerülni ide ez a téma, csak néhány kérdésként? Milyen terveik vannak az így tervezett bevételek felhasználásával? Ez szintén egy fontos kérdés, hiszen az NFA-törvény meghatározza azt, hogy mire lehet használni ezt, és gyakorlatilag újabb termőföldek megvásárlását kellene ebből megtenni.

Lázár János miniszter úr és Bitay Márton Örs államtitkár úr egyaránt beszélt arról a múlt hét folyamán, hogy gazdálkodói igény volt a lépés megvalósítása; ön most ezt megerősítette. Arra lennék kíváncsi, hogy az Agrárkamarán és a Magoszon kívül hol van ez a bármilyen jegyzőkönyv, bárminek a bemutatása. Írásbeli kérdésben is kérdeztem ezt, hogy hol van egyetlen gazdálkodói egyeztetés, miről beszélnek önök, hogy ez ügyben folytattak konzultációt.

Érdeklődnék továbbá, hogy önök szerint hogyan szolgálja a kormányzat és a miniszterelnök úr által hangoztatott célokat, hogy ettől majd a kisbirtokok hazája jön el, hiszen a licittel nem a kicsik fognak tudni érdemben érvényesülni. Nyilvános licittel önök szerint hogyan tudnak élni a családi gazdaságok? Tehát önök szerint a párnába be van varrva 400 milliárd a magyar családi gazdaságoknál? Tehát mi ennek a forrása? Önök szerint, ha egy kisebb családi gazdálkodónak nincs meg ez a saját pénz, akkor mindenki hitelt fog felvenni? Ha igen, akkor ez hogyan van összhangban azzal a kormányzati céllal, hogy küzdenek az eladósodás és az adósságszpirál ellen?

Akárhogy is nézzük, a kérdések csak sorakoznak, és önök ki akarják zárni teljes mértékben az országgyűlési konzultációt. A legfontosabb kérdés a

részünkről egyértelműen az: van-e bármilyen észérv, van-e bármilyen olyan nyomás, aminek engedve el tudnának állni ettől a nagyon ostoba, buta, nemzetáruó ötlettől, hogy a magyar földet magánosítsák? Van-e bármi remény még? - ezt kérdezem tisztelettel akkor a miniszter úrtól. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mélyen tisztelt Képviselő Úr! Az interpelláció, ezt egyszer már elmondtam, egy kötött műfaj. Az interpelláció elmondása során az interpelláló képviselő köteles tartani magát mindahhoz, amelyet szövegesen megküldött az interpellátnak. Úgy szól a határozati házsabály 123. § (3) bekezdése, hogy ha érzékeli az elnök... Mivel előttem itt vannak az interpellációs szövegek, és amikor szembetűnő számomra, hogy alapvetően másról van szó, akkor nekem kötelességem megkérdezni az interpelláltat, hogy ilyen esetben elfogadja-e az interpellációt és arra válaszolni akar-e. Ez viszont szintén neki joga. Ezért én most megkérdem Fazekas Sándor miniszter urat, hogy mivel ilyen eltérést tapasztaltam, miniszter úr vállalja-e a választ az elhangzott kérdésekre. *(Dr. Fazekas Sándor: Vállalom.)* Miniszter úr vállalja. Miniszter úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a kérdést. Jó néhány olyan kérdést tett föl a képviselő úr, amire a választ, hogy ha figyelmesen elolvassa a földtörvényt vagy az NFA-törvényt, akkor megkaphatta volna, úgy is, mint aki szeretett volna földet vásárolni az elmúlt időszakban, még védett területeket is. Ugyanis nem kell ahhoz egy nagy közvélemény-kutatás, hogy szembesüljünk azzal, hogy a gazdák részéről van földvásárlási szándék. Elég megnézni azt, hogy a Nemzeti Földalaphoz hány ilyen szándék, ilyen kérelem érkezik be, hányan szólnak fel gazdafórumokon, hányan nyilatkoznak arról, hogy megvásárolják, mondjuk, azt az osztatlan közös tulajdoni hányadot, amit ha saját tulajdonuknak tudhatnak be, akkor még fejlesztéseket tudnak végrehajtani, például öntözésfejlesztést. Ez egy dolog. Tehát szerintem itt a helyzet egyértelmű.

Ami nem egyértelmű, az, hogy a képviselő úrnak mi a motivációja. Amikor ön akar földet venni, akkor jó a földtörvény meg a Nemzeti Földalap-törvény, amikor más akar földet venni, akkor már nem olyan jó? Mi ez, hogyha nem politikai hisztériakeltés, ami személyi tőkefelhalmozás egy olyan képviselő részéről, aki a múltkor még a saját agrárvállalkozása ügyeiben sem tudott eligazodni, hogy mennyi földet használ, hol pályázott, mennyit akar pályázni és mennyi különböző agrártámogatási és vidékfejlesztési támogatást nyert annak a nemzeti vidékstratégiának a keretében, amit rajtunk számon kér, és annak a Darányi Ignác-programnak a keretében, amit

egyébként végrehajtunk, tisztelt képviselő úr. Végrehajtjuk, és mi hittel valljuk azt, hogy a magyar föld a magyar gazdáknál van a legjobb helyen, a föld egy nemzeti kincs, és azt illesse a legtöbb földtulajdon, aki azt megműveli.

Természetesen az állam is megtartja azokat a stratégiai földtulajdonokat, amelyekre szükség van: erdőket például, a nemzeti parkokat, a védett területeket. Ezekre nem terjed ki a földértékesítés. Nem privatizáció, értékesítés, nyilvános árverésen, jól látható feltételrendszer mellett, amit egyébként a törvények tartalmaznak.

Tisztelt Országgyűlés! Az árverés tehát piaci áron zajlik. Nem lehet megkerülni ezt. Ott helyben, nyilvánosan kialakul az, hogy mennyi a föld ára, és így nem beszélhetünk állami vagyona ácsingózó haszonlesőkről, és így tovább, ami az interpelláció írásos szövegében is benne van. Szerintem a magyar gazdatársadalom nevében ki kell kérnünk magunknak ezeket a felvetéseket, hogy itt valamilyen sundám-bundám megkerülésről lenne szó, valamilyen mutyiról vagy privatizációról. Tisztességes vételi szándékok fogalmazódnak meg, amelyek egyébként érthetőek, és erre szerintem a kormánynak reagálni kell.

Az, hogy ténylegesen megveszik-e majd azt az adott földet vagy sem, nyilván kiderül. Lesznek területek, amelyekre lesz vásárló, lesz, amelyekre nem. De mindegyik a nyilvánosság előtt fog lezajlani.

Ahogy említettem az imént is, másfél év alatt hatezer gazda vett földet 3 hektár alatt. Ez egy beszédes szám. Ez mutatja azt, hogy egy ilyen szándék van a gazdatársadalom részéről.

És hogy lesz-e fedezet vagy sem, szerintem ezt bízunk a gazdákra, hiszen itt 50 ezer földterületről van szó, ahogy említettem, ezek közül 41 százaléka 10 hektár alatti. Tehát családi gazdaság számára is elérhető, megvásárolható méretű, különösen, ha az értékét nézzük. Bízom benne, hogy jelentős lesz az igény, és a befolyó összegeket további földterületek megvásárlására, a mezőgazdaság fejlesztésére, gazdaságfejlesztésre tudjuk majd fordítani, úgy, ahogy egyébként a nemzeti vidékstratégiában is ezt mi megfogalmaztuk.

És végül. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselő úr nem volt 2010-ben a parlament tagja, de azért az ön figyelmét is föl szeretném arra hívni, hogy 2010. június 22-én a Nemzeti Földalapról szóló törvényt a teljes LMP-frakció is megszavazta, benne az értékesítési lehetőséggel. *(Az elnök csenget.)* Schiffer András is így szavazott. Nekünk meggyőződésünk, hogy a magyar föld a magyar gazdáknál van a legjobb helyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nem fogadom el a választ. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr!

Elsőként hadd mondjam el, hogy ajánlom figyelmébe, ezen a héten, szeptember 1-jén a Napi Gazdaság sajtópert vesztett velem szemben, mert az ön által közölt hazugságokat lehozta, és ez fog folytatódni remélhetőleg, tehát ezek omlanak össze azért.

Másodsorban hadd mondjam el, hogy az NFA-törvény, amit az LMP és a Jobbik is megszavazott, nem azt tartalmazza, hogy privatizálni kell a földet, hanem a 18. §-a azt mondja, nyilvános pályázat útján történő haszonbérbe adással, vagy kezeléssel adással vagy cserével hasznosítja. Tehát tessék elolvasni ezt a jogszabályt, ön már itt volt, ismerhetné, hogy mi van benne.

Harmadsorban elmondta azt, hogy azé legyen a föld, aki megműveli. Pont ezzel van a gond. Magyarországon jelen pillanatban a termőföldek túlnyomó többségét nagygazdaságok művelik, és ezek is fogják tudni megvenni. Ez a probléma. *(Dr. Fazekas Sándor: Nem így van.)*

Utoljára pedig arra szeretném megkérni miniszter urat, hogy a gazdatársadalom nevében ön ne kérjen ki magának semmit, mert ön Mészáros Lőrincet, Hubai Imrét és az ehhez hasonlókat képviseli, de a gazdatársadalmat nem képviseli. *(Közbeszólások az LMP padsoraiból: Így van!)* Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik, az LMP és az MSZP padsoraiból. - Dr. Fazekas Sándor: Te semmit se képviselsz, az a baj.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hogy elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 102 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Sallai R. Benedek képviselő úr ügyrendben kért szót. Tájékoztatom, hogy csak az interpellációs időszak végén van lehetőség az ügyrendi felszólalás megadására. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Újabb segítség a családoknak. Milyen intézkedéseket tervez a kormány az autó- és fogyasztási hitelek forintosítása érdekében?**” címmel. Bánki Erik képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évek egyik legsúlyosabb kihívása a devizahitelekkel kapcsolatos krízis volt. Most már a legmagasabb bírói fórumtól, a Kúriától van papírunk arról, hogy a bankok tisztességtelenül viselkedtek akkor, amikor a devizahitelek kamatait és egyéb feltételeit megállapították. A károsultak között

sok ezer magyar család, tette kész, dolgozni és megélni vágyó ember volt, ezért a megsegítésük összemzeti érdeké vált.

Többéves törvényalkotási folyamat és számos erőfeszítés után úgy tűnik, hogy sikerült megnyugtatóan rendezni többségük helyzetét. A végtörlesztés, az árfolyamgát, a Nemzeti Eszközkezelő után a banki elszámoltatás, valamint a lakáshitelek forintosítása több mint félmillió magyar családnak jelentett érdemi segítséget, hiszen ma már jelentősen alacsonyabb részleteket kell fizetniük. Hadd emlékeztessem önöket arra, korábban senki sem gondolta volna, hogy ilyen mértékben képesek vagyunk rászorítani a bankokat arra, hogy ügyfeleik, a magyar emberek érdekeit képviseljék elsősorban a saját érdekeik helyett.

Azonban még mindig maradtak olyan hitelek, amelyek devizaalapúak. Itt elsősorban az autóhitelekre és egyéb személyi hitelekre kell gondolni. A választópolgároktól az elmúlt években számos olyan levél érkezett hozzánk, amely arról szólt, hogy ha ilyen mértékben emelkednek a törlesztőrészek, a hiteles el fogja veszteni az autóját, mert a tisztességtelenül megemelkedett törlesztőrészek miatt nem tud további törlesztőrészeket fizetni a bank felé.

Ezen a ponton szeretném elosztatni azt a tévhitet, tisztelt képviselőtársaim, hogy az autó luxuscikk lenne, hiszen vidéken számtalan család a megélhetését másképp nem tudja biztosítani, nem tudnak munkába járni, és nem tudják a gyerekeiket iskolába, oktatási intézményekbe vinni. Eppen ezért rendezniük kell ezeknek az embereknek és ezeknek a családoknak a helyzetét is. A fent említett kör, az autó- és egyéb személyi hitelek állománya nagyságrendileg 300 milliárd forintot tesz ki. Ez lényegesen alacsonyabb, mint a jelzáloghitelek állománya volt, azonban figyelembe kell venni, hogy a 200 ezret meghaladó szerződésszámra tekintettel a háztartások jelentős száma érintett, másrészt fennáll az a veszély is, ha ezt a törlesztőrészt nem tudják fizetni, majd más egyéb kötelezettségüknek sem tudnak eleget tenni.

Mintegy 30 ezer olyan deviza-gépjárműhiteles adós van, akik jelzáloghitellel is rendelkeznek. A svájci frank 2015. januári felértékelődése a megmaradt devizahiteles adósok terheit számottevően megemelte. Az elmúlt időszak 2002-ben, 2008-ban és 2011-ben is azt mutatta, hogy a svájci frank kiszámíthatatlanul, váratlanul tud megerősödni, ezért gondoskodni kell arról, hogy a maradék devizahitelek állományát is megszüntessük.

A fentiek okán azt gondolom egyértelmű, hogy noha az autóhitelek problémája nagyságrendjét tekintve jóval kisebb, azonban ez is olyan probléma, amire megoldást kell találnunk. Ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat, milyen intézkedéseket tervez a kormány az autó- és a fogyasztási hitelek forintosítása érdekében. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban úgy van, ahogy ön is elmondta itt a parlamentben, az egyik legnagyobb társadalmi problémát sikerült felszámolni az elmúlt néhány év alatt a kormánynak és az Országgyűlésnek közösen. Akkor még úgy tűnt persze, hogy a legnagyobb nehézségünk a devizahitelek tömege az országban. Ma már nem ez a legnagyobb gond, s nemcsak azért, mert fölszámoltuk a devizahiteles problémát, hanem azért, mert időközben más nagy probléma jelentkezett az országgal szemben.

Olyan megoldásokat sikerült évek alatt találni, amiket egyrészt nemzetközileg is elismernek más országokban, sőt át is vették a törvényeinket, és több országban egyes elemeit próbálják hasznosítani. Másrészt azt is figyelembe kell venni, hogy igazságos megoldásnak kellett szülnie, hiszen nem járhattak jobban a devizahitelesek, mint azok, akik ugyanebben az időben forintban vették föl a hiteleiket, fix árfolyamon természetesen, és magasabb kamattal. De jogilag is meg kellett találni a megoldást, és erre kellett több évet várni, hogy végül a Kúria jogegységi határozatában 2014 júniusában kimondta a megoldást, amely alapján meg lehetett alkotni az Országgyűlésnek a törvényeket. És persze pénzügyileg is az ország teherbíró képességét és a bankok működőképességét is figyelembe vevő megoldást kellett az Országgyűlés elé hozni. Úgy gondoljuk, hogy ezeknek az elvárásoknak sikerült megfelelni.

S valóban, az utolsó lépcső a devizahitelesek kérdése, problémája. Ez több mint 200 ezer szerződést érint, és több mint 300 ezer embert. Ezeknek az embereknek a jó része egyébként jelzálog-devizahitelt is vett fel, több mint 30 ezren vannak ilyenek, tehát az ő problémájuk sem lebecsülendő. Erre vonatkozóan a kormány megtárgyalta egy előterjesztést, amelyet el is fogadott, és ez alapján augusztus 19-én a Bankszövetséggel megállapodást írt alá a Nemzetgazdasági Minisztérium, amelyben megállapodtak ezen hitelek rendezéséről. Az augusztus 19-i árfolyam volt a mérvadó és meghatározó.

Ez azonban kedvezőbb lesz az autó-devizahitelesek számára, hiszen az augusztus 19-i árfolyam és a 2014. novemberi árfolyam - amellyel a jelzálog-devizahiteleket átváltottuk forintra - közötti különbséget a bankok és az állam közösen magára vállalja. Ez az akkori számítás szerint 31 milliárd forintot jelent, amelynek a felét a kormány fogja állni, a másik felét pedig a bankok. Tehát az autóhitelesek törlesztőrésze 10-15 százalékkal mindenképpen csökkenni fog a jelenlegihez képest. Ahhoz azonban, hogy ez megtörténjen, a kormány az Országgyűlés segítségét fogja kérni, és abban bízunk, hogy a tör-

vény szövegezését megismerve azt az Országgyűlés szeptember 30-ig elfogadja, és a megfelelő határidők betartásával december 1-jén megkezdődhet a forinttá való átalakítás is, és az alacsonyabb törlesztőrészlet ezáltal fog beteljesedni.

Ezzel remélhetőleg le tudjuk zárni Magyarországon véglegesen a sok millió embert érintő devizahitelek ügyét megfelelő és elfogadható megoldással. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Örömmel állapíthatjuk meg, hogy a magyar reformok működnek. Ahogy államtitkár úr is elmondta, sikerült a Bankszövetséggel is megállapodni abban, hogy az augusztus 19-i árfolyamon rögzítve forintosításra kerülnek a maradék devizahitelek is. Biztos vagyok benne, hogy a parlament a munkáját elvégezve szeptember végéig elfogadja azt a jogszabályt, amelynek köszönhetően az év végéig kifuttatható ez a maradék hitelállomány is.

A magyar kormány elmúlt években meghozott döntései és a magyar parlament meghozott jogszabályai példát mutatnak az Európai Uniónak arra, hogy hogyan kell egy kormánynak, egy parlamentnek megvédenie a saját állampolgárait, és biztosítani számukra azt, hogy tisztességesen tudjanak elszámolni adott esetben még a bankokkal is. Örülök annak, államtitkár úr, hogy az utolsó lépcső is megtörténik, és annak - ahogy a bevezetőmben is kezdtem -, hogy a magyar reformok működnek, amelyek reményeink szerint a továbbiakban is működni fognak, és sikeresen tudjuk folytatni a megkezdett munkát.

A választ elfogadom. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Szövetkezeti mutyi, avagy lopni mindent, ami mozdítható”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

(15.10)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az utóbbi időben nagy port kavart földmútyi, trafikmútyi és a Quaestor-ügy után itt van az újabb botrány, amit nevezhetünk szövetkezeti mútyinak is. Az Első Magyar Környezettudatos Szociális Országos Szövetkezet 2,9 milliárd forint

vissza nem térítendő támogatást nyert alulképzett, hátrányos helyzetű emberek foglalkoztatására.

Az ESZOSZ által megfogalmazott hangzatos célokból semmi vagy csak nagyon kevés valósult meg eddig. Az elmúlt hetekben Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyékben közel ezer munkavállaló kereste meg az MSZP helyi szervezeteit. Elmondásuk szerint a szövetkezet vezetése az ígéreteiből gyakorlatilag semmit nem tartott be. A szövetkezet vezetői elérhetetlenek, lényegében felszívódtak. A megadott székhelyen, a jászapáti polgármesteri hivatalban, újabban a Budaörsön található irodájukban sem találhatóak. A károsultak elmondása szerint a szövetkezet vezetői nem veszik őket emberszámba, szóba sem állnak velük.

A botrány kipattanása óta megjelent közleményükben a kormány részéről először a munkavállalókat hibáztatták, utána az MSZP volt a felelős, most legutóbb kiderült, hogy komoly visszaélések történtek a szövetkezetnél. Ahogy az érintettek fogalmaztak: úgy látszik, hogy a szövetkezet vezetői azt gondolják, hogy a csóró, nélkülöző, szegény emberekkel ma Magyarországon mindent meg lehet tenni.

A szövetkezet vezetői magabiztosnak tűntek, kötelezettségzegéssel ők vádolják először a dolgozókat. Komoly fideszes politikai támogatást érezhetnek a hátuk mögött, azért mertek ennyi törvénytelenséget elkövetni. Az erős kormányzati hátszelet az is mutatja, hogy a 150 pályázó közül éppen a semmilyen referenciával nem rendelkező céget jutalmazták meg közel 6 milliárdos projekttel. A Nemzeti Fejlesztési Kormánybizottság döntött, hogy az ESZOSZ-nak kell nyernie, aminek köztudottan tagja maga Orbán Viktor is.

A Fidesz csókos szövetkezete által átvert, becsapott Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok és Szabolcs-Szatmár megyei emberek, 2800 család - majdnem tízezer főről beszélünk - napi megélhetési gondokkal küzd. Ezért kérdezem, államtitkár úr: miért nem fontos a közel háromezer ember sorsa a magyar kormánynak? Mikor kártalanítja a kormány az embereket? Elvárható, hogy a kialakult helyzetért egyértelműen felelős magyar kormány azonnal intézkedjen, azonnal avatkozzon be, és a kárt majd ő maga hajtsa be az ESZOSZ-on, mielőtt még felszívódna.

Államtitkár úr, mielőtt válaszolna, felhívnom a figyelmét, ne várják meg, míg tragédia következik be. Ezek az emberek olyan elkeseredettek, hogy már némelyikük tényleg a megélhetés szélén, már lényegében az éhenhalás szélén áll. 2800 családról beszélünk. Nagyon kérem államtitkár urat, hogy figyeljenek oda ezekre az emberekre. Várom megtisztelő választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először pár szót magáról a projektről, melyet valóban - ahogy ön is mondta - az Első Magyar Környezettudatos Szociális Országos Szövetkezet indított el. Az eredeti támogatási szerződés szerint - melyet a kormány valóban támogatott - 2,9 milliárd forint volt a támogatotti rész és 2,5 milliárd forint az önerő abban a projektben, amelynek a fő célja alulképzett, elsősorban nagyon régóta munkanélküli, végzettség nélküli emberek tömeges foglalkoztatása olyan tevékenységekben, amelyekre viszonylag könnyen és gyorsan kiképezhetőek, és utána azon a területen valamelyest el tudnak helyezkedni, és jövedelmet tudnak szerezni. Elsősorban különböző erdészeti, faipari munkákra akarták őket tömegesen betanítani. Ehhez a támogatási formát, az elszámolás után történő kifizetést rögzítette a támogatási szerződés. 2800 munkahelyet kellett létrehozni a támogatási szerződés szerint, hat hónapig a támogatásból, majd 2015. december 1-jétől a fenntartási időszakban legalább három hónapig ezeket az embereket önerőből kell majd a támogatási szerződés szerint alkalmaznia az ESZOSZ-nak. Éppen ezért a különböző elszámolásokat a támogató szervezet mindig megvizsgálta, és annyi támogatást utalt, mint amennyi az elszámolt bér összege.

Ugyanakkor a nyár folyamán jöttek azok a jelzések, amelyekre képviselő asszony is utalt, hogy bár ezeket az embereket felvették, állományban voltak, egy részüket nem fizették ki, fölbontották a szerződésüket, nem kapták meg azt a járandóságukat, amelyet a támogatási szerződés alapján meg kellett hogy kapjanak.

Éppen ezért kettő vizsgálat is indult az ESZOSZ-szal szemben, az egyiket az Emberi Erőforrások Minisztériuma indította, a másikat pedig a Miniszterelnökség indította, pontosan azért, hogy feltárjuk, hogy ha az állam kifizette azt a részt, ami ezeknek az embereknek a béréhez támogatásként kellett hogy rendelkezésre álljon, akkor vajon miért nem kapták meg ezek az emberek a jogos járandóságukat.

2015. augusztus 19-ei dátummal az EMMI monitoringlátogatása keretében három ügyben indult szabálytalansági eljárás. Az egyik a munkaügyi dokumentumokkal kapcsolatos szabálytalanságok vizsgálata - hiszen ezek merültek föl -, a második az önerőből finanszírozandó tételek előlegből történő finanszírozása, a harmadik pedig az önerő igazolása és annak nem ütemtervszerű felhasználása. Ezekben egy igen részletes és átható vizsgálatot indított az EMMI, hiszen nekünk rendkívül fontos, hogy ezeknek az embereknek - közel háromezer emberről van szó - a társadalmi helyzete javuljon, igen nagy anyagi áldozatot vállalt ezért a kormányzat, ezért fontos, hogy ez a foglalkoztatás biztosított legyen.

Amennyiben a Miniszterelnökség vizsgálata vagy az EMMI vizsgálata a végső jelentésben szabálytalanságokat tár föl, akkor természetesen szabálytalanul elköltött pénzek után támogatást nem

fog folyósítani, és számon fogja kérni a kedvezményezetteket az utolsó fillérig azon támogatások tekintetében, amelyeket nem szabályszerűen használtak föl. Ez a dolog egyik része, amelyik a támogatott szervezettel kapcsolatos. Itt mindenfajta polgárjogi vagy büntetőjogi lehetőséggel élni fogunk, és a közpénzeket meg fogjuk óvni.

A másik része pedig ezeknek az embereknek a helyzete, akiknek volt egy várományuk arra, hogy hat hónapig sok-sok évi munkanélküliség után valamiféle foglalkoztatottságuk lesz. Az ő esetükben pedig, abban az esetben, ha bebizonyosodik - márpedig ez most valószínűsíthető -, hogy az ESZOSZ nem tud nekik a fenntartási időszakban munkahelyet biztosítani, akkor vizsgáljuk annak a lehetőségét, hogy közösen más tárcákkal - nemcsak az EMMI - közfoglalkoztatási programban vagy más módon hogyan tudjuk nekik a munkaerőpiaci integrációt, ami a projektnek is az eredeti célja volt, és a kormány célja volt, biztosítani a továbbiakban.

Kérem képviselő asszonyt, hogy fogadja el a válaszat ezeket után. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérdzem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem tudom elfogadni, államtitkár úr, mert én arra kérttem, hogy mivel ezek az emberek 3-4 hónapja semmilyen jövedelemhez nem jutnak, azonnali beavatkozásra van szükség. Utána meg közben lefolytathatják a vizsgálatot, hogy ki a felelős ezért, meg maguknak mi a felelőssége, hogy úgy történtek a kifizetések, hogy nem vették észre a szabálytalanságot.

Hadd mondjak már magának valamit! Önök annyira büszkék, hogy egyéni körzetből jutottak be a parlamentbe! Vinnai Győző, Tilki Attila, Seszták Miklós, Pósnán László, Tasó László, Vitányi István, Fazekas Sándor, Pócs János - aki polgármesterként maga jegyeztette be a polgármesteri hivatalba ezt a céget - egyetlenegyszer nem szólaltak meg a nyáron a 2800 munkavállaló és 2800 család kapcsán. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban.)* Hallgattak, mert tudják, hogy bűnösök! Ezért hallgattak! Nem várhatják meg, hogy tragédia következzen be! *(Folyamatos közbeszólások. - Az elnök csenget.)* Azonnali lépésre van szükség, államtitkár úr! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdzem önöket, elfogadják-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hajlandó a kormány igazi megoldások alkalmazására, vagy továbbra is csak húzza az időt?”** címmel. Rig Lajos képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A jelenlegi, egyre erősödő bevándorlási hullámok számos problémát hordoznak magukban. Az illegális határátlépők száma csúcsokat döntöget, és egyértelművé vált, hogy a Fidesz nem képes kezelni a helyzetet. Sajnos, az elemzések azt mutatják, hogy a bevándorlási hullámnak csupán még az elején vagyunk. A kormány által nem megfelelően kezelt helyzet túlzás nélkül katasztrófa-hoz vezethet Magyarországon, hiszen a közegészség mellett a közbiztonság és az államigazgatás is súlyos fenyegetettségnek van kitéve.

(15.20)

Eredményes megoldási javaslattal a kormány nem tudott előállni, és mint beigazolódott, a határ menti kerítés felhúzása is csak pénzpocsékolás volt: a menekültáradatot ez nem képes megállítani, pedig rendkívüli helyzet áll fenn, így rendkívüli, azonnali intézkedésre van szükség.

Az országunkban tartózkodó illegális bevándorlók nagyon sok esetben nem rendelkeznek azonosításukra szolgáló okmányokkal, így azt sem tudjuk minden bizonnyal, hogy honnan jöttek, milyen egészségi állapotban vannak, kaptak-e már bármilyen védőoltást vagy sem. Persze szépen és jól hangzik, hogy minden határátlépő egészségügyi vizsgálaton kell hogy részt vegyen, és szükség esetén a megfelelő oltásokat megkapják; a gyakorlatban azonban ezeknek a vizsgálatoknak csak kis százalékát végzik el ténylegesen. Az erősödő migráció miatt járványügyi kockázat áll fenn, ha járványveszélyről egyelőre nem is beszélhetünk. A Magyarország határátlépő menekültek hazájában vannak olyan fertőző betegségek, amelyek nálunk nem fordulnak elő, továbbá figyelembe kell venni, hogy az országunkban tartózkodó több mint százezer migráns más kultúrából és higiénés környezetből származik. Az ellenőrizetlenség, a rosszul kezelt helyzet miatt a közegészségügy biztonsága veszélyeztetett.

A migránsokat nem lehet teljesen izolálni az ország lakosságától, hiszen ugyanúgy használják köztereinket, tömegközlekedési eszközeinket, játszótereinket. Igenis komoly közegészségügyi kockázatot jelentenek a lakosságra. Az adófizetők pénzén kialakított tranzitónák létrehozása egy elhibázott lépésnek bizonyult, valódi megoldást azok sem nyújtanak. Az Európai Határőrizeti Ügynökség adatai szerint a magyar határon történik a legtöbb illegális határátlépés az Európai Unió területére. Szerencsére jelen-

leg Magyarország még egyelőre csak tranzit-orszádként szerepel a bevándorlók számára.

Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagy problémát jelent, hogy a menekültstátusért folyamodó migránsok nem jelennek meg a kötelező vizsgálatokon. A szűrésre kötelezett 14 ezer menedékkérő mindössze 5 százalékán tudták elvégezni.

Kérdezem a tisztelt államtitkár urat: hogyan kíván fellépni a kormány a járványügyi kockázatok csökkentése érdekében? Ugye, nem ülnek tétlenül egy esetleges járványveszély kialakulásáig? Várom a megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr interpellációs kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr adja meg a választ. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Jelen pillanatban azt mondhatjuk, hogy a rendkívüli mértékben megnövekedett migráció miatt járványügyi kockázat van Magyarországon, amit a hatóságok megfelelően kezelnek, az ÁNTSZ és minden más egészségügyi szerv, ugyanakkor mindenkinek felhívhatjuk arra a figyelmét, hogy a határátlépők által hátrahagyott vérrel vagy testváladékkal szennyezett tárgyakhoz, eszközökhöz, ruhadarabokhoz csak gumikesztyűben szabad nyúlni, és azokat lehetőség szerint el kell égetni, hogy ne maradjanak sokáig a közterületen. A migránsokat segítő önkénteseknek, civileknek is fokozott körültekintéssel kell eljárniuk, az alapos kézmosás, az alkoholos bedörzsölhető kézfertőtlenítő készítményeknek, illetve szükséges esetben gumikesztyűnek a használata is indokolt lehet.

Ahogy mondtam, Magyarországon nincs közvetlen járványveszély, ugyanakkor a járványügyi kockázat azért jött létre, hiszen olyan mennyiségben jöttek nagyon távoli világrészekből Magyarországra az illegális bevándorlók, ami egy szokatlan és megnövekedett kockázatú helyzet Magyarországon. Nyilvánvalóan minden országban a nagyszámú bevándorlással maga a járványveszély kockázata is megnövekedik.

A szűréseken az illegális bevándorlóknak nagyon kis része vesz részt, 10 százalék alatti, tehát egy számjegyű azoknak a száma, akik megjelennek a számukra egyébként előírt és az ő érdekükben is zajló és a teljes magyar társadalom és az európai polgárok érdekében is zajló egészségügyi szűréseken. Nyilván sokkal jobb lenne, ha magasabb számban vennének részt ezeken.

A különböző utazási körülmények között ideérkező illegális bevándorlók esetében a baktériumflóra sokkal magasabb, mint a megszokott. Azokban a járművekben, amelyekben az ÁNTSZ mintát tudott venni, ahol korábban embercsempészek illegális bevándorlókat szállítottak, nyilvánvalóan sokkal ma-

gasabb baktériumflórával találkoztak, mint amit rendszeren, hétköznapi körülmények között találnánk egy BKV- vagy egy Volán-buszon, vagy egy autóban. Azt mondhatjuk, hogy a gyomor- és bélrendszeri, valamint a bőrbetegségek azok, amelyek gyakrabban előfordulnak a bevándorlók körében. Ami még nagyon fontos szempont, az az, hogy a gyermekeknek a kötelező oltása sok esetben hiányzik. Nyilván a gyermekek számára ezt itt Magyarországon az egészségügyi intézményrendszer beadja, hiszen nagyon fontos, hogy ezek a gyermekek is védettséget szerezzenek azon fertőző betegségekkel, járványokkal szemben, amelyekkel szemben az itt született magyar gyermekek már megszerezték a védettséget.

A nem megfelelő higiénés körülmények, a zsúfoltság, valamint az, hogy más higiénés szokásokkal érkeznek ide az illegális bevándorlók, mind-mind további kockázatot jelentenek, mely kockázatokat természetesen az állami hatóságok figyelembe veszik.

Ha a szűrések eredményét nézzük, akkor azt mondhatjuk, hogy az elmúlt hetekben körülbelül hetente 1300-1500 szűrést folytattunk le, természetesen hepatitis B, hepatitis C, tbc, HIV, szifilisz, tífusz esetében vizsgáljuk a különböző eredményeket. Azt láthatjuk, hogy például rühatkák jelenléte esetében a minták 6,3 százalékában, a szűrtek 0,8 százalékában találtunk pozitív eredményt, tetvek jelenléte esetében a minták 1,3 százaléka, a szűrtek 0,1 százaléka esetében, és egyéb bőrgyógyászati betegségeknél a minták 3 százaléka, a szűrtek 0,2 százaléka esetében kerültek kimutatásra fertőzések. Nagyon fontos tehát, hogy mindenki a higiénés szabályokat betartsa, nagyon fontos ezeknek az embereknek az együttműködése a saját érdekükben és a többségi társadalom érdekében is.

Amint ön is látja, tisztelt képviselő úr, a kormányzat folyamatosan figyelemmel kíséri, a szokásostól eltérő helyzetben pedig a szokásostól eltérő védelmi intézkedéseket hajtott végre *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az elmúlt hetekben is, és fog a következőkben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Nem fogadom el a választ. Nagyon gyors és tömör leszek, hogy miért is nem.

Nem is olyan régen, emlékszik biztos az államtitkár úr is, felröppent a H5N1 madárinfluenza-vírus, és ha egy gép leszállt az Európai Unió bármely országában, akkor azt, aki egyet köhintett és lázas volt, azonnal karanténba zárták, pedig csak egy emberről beszéltünk. 2010-ben már egy európai migrációs egészségügyi konferencián megemlégték azt, hogy járványügyi kockázatot jelent az illegális bevándorlás. Azt is tudjuk, hogy az észak-afrikai országokban

2006-ban végigsöpört madárinfluenza egy éven belül 60 ember halálát okozta.

Nem szeretnénk azt Magyarországon, hogy a magyar állampolgárok kapjanak olyan fertőzést, amelyik számunkra még ismeretlen, és azt nem tudjuk kezelni. Nem fogadom el a választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért tisztelettel kérdezem, önök elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 25 nem ellenében és 3 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Családbarát kormányzás”** címmel. Dunai Mónika képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz és a KDNP számára a gyermek és a család a legelső. Velünk szemben a baloldal a kormányzása idején az adóemelések és a megszorítások politikáját folytatta. A gyermekeket nevelők ellen elkövették az egyik legnagyobb főbűnt: elvették tőlük a családi adókedvezményt, valamint megszüntették a kedvezményes otthonteremtési lehetőségeket is. 1 millió 700 ezer család zsebéből húztak ki jelentős összeget, és még ennek tetejébe devizahitelekbe is hajszolták a családokat. A baloldali kormányzás a gyermekvállalást szegénységi kockázattá, a szülők többségét munkanélkülivé tette, a dolgozó szülők adóját pedig megduplázta, ezenkívül lehetetlenné tette a kisgyermekes anyák munkavállalását.

A 2010-es kormányváltáskor családbarát fordulat végrehajtását vállaltuk. A Fidesz-KDNP intézkedései a családalapítás és gyermekvállalás becsületének visszaszerzésére irányulnak, anyagi és társadalmi oldalról egyaránt.

(15.30)

Munkaalapú és családbarát társadalom felépítésén fáradozunk. Hosszú távú céljaink között a népességfogyás megállítása az elsők között szerepel.

Nagyon fontos leszögeznünk, hogy a magyar nemzet demográfiai problémáit nem bevándorlók-kal, hanem magyar gyermekek születésével kell megoldani, ezért mindent meg kell tennünk azért, hogy a vágyott gyermekek, a tervezett gyermekek megszülessenek. A családi adókedvezmény fokozatos bővítése ennek egyik nagyon fontos eszköze. A 2011-től bevezetett rendelkezés szerint az egy- és kétgyermekes családokban gyermekeként legfeljebb

10 ezer forintot, három vagy több gyermek esetén gyermekenként maximum 33 ezer forintot lehetett levonni a személyi jövedelemadóból. Ez a könnyítés látható ma már a családok pénztárcáján. 2014-től a kedvezmény az szja mellett a nyugdíj- és egészség-biztosítási járulékból is érvényesíthetővé vált. Így már 240 milliárd forint maradhatott a családoknál.

Korábban a baloldali kormányzás megszüntette a szociálpolitikai támogatást is. Ezt mi visszahoztuk a rendszerbe, mert látjuk, hogy erre nagyon nagy szükség van. Nagyon szükség van arra, hogy 500 ezer forinttól 3 millió 250 ezer forintig vissza nem térítendő támogatást kapjanak az új otthon megteremtéséhez a fiatal családok.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem, melyek a családbarát kormányzás eddigi eredményei. Milyen további intézkedések segítik a gyermekeket nevelő magyar családokat? Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzott interpellációs kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Folytatva az ön által mondottakat és reflektálva is rá, azt kell elmondjuk, hogy most már látjuk így több év távlatából, hogy a különböző kormányzati intézkedések miként tudtak a gyakorlatban is segíteni a családokon, és láthatjuk azt, hogy a családi típusú adózási rendszer bevezetése sokat lendített az egygyerekes, kétgyerekes, háromgyerekes családok anyagi helyzetén, lehetőségein, de 2014. január 1-je, amikor kiterjesztettük a családi típusú adózás lehetőségét a járulékokra is, és a kiskeresetű családok így még nagyobb mértékben tudták igénybe venni ezt az adókedvezményt, ha megnézzük utólag a KSH adatait, azt látjuk, hogy a három- és többgyerekeseknek '14-ben nagyobbat segített, mint magának a családi típusú adókedvezménynek a bevezetése még előtte két-három évvel. Tehát látjuk, hogy az intézkedések meghozatala folyamatosan bővítette a kedvezményezett kört.

Ugyanígy '14. január 1-jén vezettük be a gyed extrát, amelyet összesen 47 ezer szülő tudott igénybe venni, 29 ezer szülő tudott akár teljes munkaidőben is gyed vagy gyes mellett gyermeke egyéves kora után dolgozni, 18 ezren részesültek egyszerre több gyermek után is ellátásban, itt egymás után rövid időben született gyermekekről van szó; és közel 400 felsőoktatási hallgatónak, pályakezdő diplomásnak pedig a hallgatói gyed, a diplomás gyed jelentett plusz anyagi lehetőséget. Ez a 47 ezer szülő tehát a mindennapjaiban érezheti a bővülő családtámogatási rendszer adottságait, juttatásait.

Szintén, azt hiszem, a kötelező óvodába járás 3 éves kortól történő bevezetése a gyermekek számára,

a családok számára rendkívül fontos, hiszen a jövőben az esetleges hátrányokat, tanulási nehézségeket tudja már 3-4 éves korban is leküzdeni, hogy amikor valaki 6-7 évesen iskolába kerül, akkor már ne hátrányból induljon. Itt tegyük hozzá, hogy általában persze a magyar családok a gyermekeiket nemcsak három évig, hanem több mint 60 százalékuk, közel kétharmaduk négy évig járattja óvodába, él azzal a lehetőséggel, hogy még egy évet óvodában töltsenek, és csak utána kerülnek iskolába, mert úgy ítélik meg, hogy az iskolaérettséget ez jobban szolgálja.

Az ingyenes gyermekétkeztetés kiterjesztése, a bölcsődés- és óvodáskorú gyermekek teljes ingyenes étkezése idén szeptember 1-jétől indul. Ez a három- vagy többgyermekes családok mellett a tartósan beteg vagy fogyatékos gyermekek és testvéreiket nevelő szülők mellett immáron azoknak is lehetőség, akiknél az egy főre eső jövedelem, a minimálbér 130 százalékának nettó értékénél, magyarul 89 408 forintnál nem magasabb. Így az ingyenesen étkező gyermekek száma 92 ezerről 320 ezerre nőtt, míg ha idén, mondjuk, májusban, júniusban megszámoltuk volna az ingyenesen étkező gyerekeket, 92 ezres számot kaptunk volna, most pedig az idén, az ezen a héten kedden induló tanévben már 320 ezren vannak bölcsődében, óvodában és iskolában; ez 230 ezer fős, közel negyedmilliós növekedés, akik ingyenesen juthatnak étkezéshez bölcsődében, óvodában.

Szintén fontos segítség a családoknak, 10-15 ezer forintot is spórolnak azzal, amit a tankönyvek területén változtatásként hozott a kormányzat. Az első három évfolyam kapta most szeptember 1-jén ingyenesen a tankönyveket. A további kedvezményekkel együtt 800 ezer kiskisiskolásról beszélhetünk.

A munkahelyvédelmi akcióterv járulékkedvezményvel ösztönzi a kisgyerekes anyák foglalkoztatását, hogy visszatérjenek a munkaerőpiacra. Ez két évig a szociális hozzájárulási adó alóli mentességet jelenti az első százezer forintnyi bér után, a harmadik évben pedig 50 százalékos kedvezményt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letelét.)*, és még sok négy percben folytathatnám. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt Dunai Mónika képviselő asszonynak megadnám a szót az elfogadásra vonatkozóan, arra kérem önöket, hogy felállva köszöntsük a házszabályi előírásoknak megfelelően a díszpáholyban helyet foglaló Áder János köztársasági elnök urat és a hivatalos látogatáson a meghívására hazánkban tartózkodó **Borut Pahor szlovén köztársasági elnök** urat *(A teremben jelen lévők felállva tapsolnak.)*, akinek ezúton is kívánjuk, hogy eredményes, mindkét ország érdekeit szolgáló tárgyalásokat folytassanak, és ismerkedjen is egy kicsit Magyarországgal, a magyar vendégszeretettel.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból. - Novák Előd: Miért csak a magyarral? Mások*

is laknak itt, jó? - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Kirekesztő!)

Most pedig megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, és megkérdezem, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNICA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr választát elfogadom, hiszen abból az derült ki, hogy a gazdaság erejének egyre nagyobb volumenéből kifolyólag, egyre több és több területen tudjuk a gyermeket nevelő családokat segíteni. Nagyon jó azt látni, és azt gondolom, ezt nemcsak én látom, hanem magyar családok is látják, hogy a mi kormányunk családbarát kormány. A családbarát kormány családbarát intézkedéseket hoz, ami nemcsak egy területen, hanem szinte az összes lehetséges törvényjavaslatban megmutatkozik, és remélem, hogy ez a jövőben is így lesz.

Az nagyon fontos még, hogy a magyar családok, és ezt láttuk államtitkár úr válaszából, számíthatnak továbbra is a magyar kormány családbarát intézkedéseire (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), hiszen ha a gyermekeket támogatjuk, akkor jövőnket, a közös jövőnket támogatjuk. Köszönöm szépen még egyszer a szót, és a választ elfogadtam. (Taps a Fidesz soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most van lehetőség arra, hogy Sallai R. Benedek képviselő úr **ügyrendben felszólaljon**. Parancsoljon, képviselő úr, kettő perc lehetősége van, egy perc a javaslatra.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kérem, ne vegye tiszteletlenségnek, hogy kiállok magamért. A házszabályi rendelkezések 82. fejezetének 123. §-a (2) és (3) bekezdése határozza meg az interpelláció elmondásának rendjét. Szó szerint így hangzik a jogszabály: „Az elmondott interpelláció nem tartalmazhat olyan új tény, amelyet az interpelláció írott szövege nem tartalmazott.” Szó nincs arról, hogy szó szerinti felolvasásra lenne szükség, és semmilyen új tény nem mondtam el az interpellációban. A (3) bekezdés azt mondja, hogy ha az ülésvezető elnök észleli vagy az interpellált jelzi, hogy a benyújtott, az elhangzott interpelláció között tartalmi eltérés van, akkor lehet nyilatkozattételt tenni. (L. Simon László: Ne bírálja az elnököt! - Novák Előd: Ügyrendben lehet! Olvasd már el!) Semmilyen tartalmi eltérést nem tettem.

Kérem, ha a jövőben megtisztel azzal, hogy figyel, akkor azt megköszönöm. Köszönöm szépen. (Taps az LMP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, én ezért kérdeztem. Én azt tapasztaltam, hogy nem egyezett, mást mondt, mint ami alapvetően le volt írva, másképp fo-

galmazta. A tartalmi azonosítás nem rám tartozik, hanem az interpellációra választ adó képviselőre (L. Simon László: Elnézést, megkövetem képviselő urat!), miniszterre, ezért kérdeztem meg Fazekas Sándor miniszter urat, hogy ő úgy ítéli-e meg, hogy ez megválaszolható. Köszönöm szépen.

(15.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az interpellációs időszak végére értünk.

15 óra 39 perc van, most áttérünk az **azonnali kérdésekre**. (Számos képviselő távozik az ülésreméből.) Megkérem azon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlanul fontos, hivatalos feladatuk ellátása miatt most elhagyják az üléstermet, azt igyekezzenek úgy megtenni, hogy a vitában részt vevőket abban ne akadályozzák.

Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak: **„Transparency International-jelentés - mi a véleménye, legfőbb ügyész úr?”** Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! A Transparency International Berlinben működő központja a külföldi befektetések korrupciós kockázatairól készített országjelentéseket, s a Magyarországra vonatkozó fejezet szerint a jogszabályok Magyarországon nem zárják ki a bűnüldözés politikai befolyásolásának lehetőségét. Megkérdőjelezhető a vesztegetések üldözésében kulcsszerepet játszó rendőrség és ügyészség szakmai függetlensége. A legfőbb ügyész meghatározó befolyást tud gyakorolni a nyomozásokra, szinte korlátlanul utasíthatja a beosztott ügyészeket és bármely ügyet magához vonhat vagy átszignálhat más ügyészre.

A Velencei Bizottság már 2012-es állásfoglalásában az ügyészi szervezeten belül a fékek és ellensúlyok rendszerének a kialakítását sürgette a legfőbb ügyész hatalmának korlátozása érdekében. A GRECO idén júliusban nyilvánosságra hozott jelentésében úgy értékelte, hogy a legfőbb ügyész hivatali idejének korlátlan meghosszabbíthatósága lehetőséget ad az igazságszolgáltatás politikai befolyásolására; megjegyzem, ezt kritizálta a Transparency jelentése is. A GRECO e szabály eltörlése mellett azt is javasolta a magyar kormány, hogy szüntesse meg a legfőbb ügyész arra vonatkozó jogát, hogy egyedi ügyeket indokolás nélkül elvegyen az eljáró ügyésztől és a nyomozást másik ügyészre bízza.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Talán furcsállja, hogy miért kérdezek éppen én jogalkotási kompetenciába tartozó kérdéseket öntől. Azért teszem, mert ön annak idején kiállt a jelenleg hatályos törvényi szabályozás mellett, és azt annak elfogadása előtt teljes mértékben támogatta. Önnek egyébként az ügyészségről szóló törvény 11. § (2) bekezdése g)

pontja alapján joga van arra, hogy törvény kezdeményezésére jogosultnál, mondjuk, egy jogszabály módosítását vagy hatályon kívül helyezését javasolhatja. Ezeknek a jelentéseknek a tükrében nem tartja-e ezt szükségesnek, tisztelt legfőbb ügyész úr? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, akit tisztelettel köszöntök e helyről is. Parancsoljon, legfőbb ügyész úr!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Örültem neki, mert végre egy alkalom, hogy egy meggyőződés szerint kedvező korrupciós jelentésről itt a Ház előtt is beszámoljak. Tudniillik ez a jelentés, amit nem ártott volna eredetiben elolvasni, valójában Magyarországot kedvező színben tünteti fel az említett korrupciós szemszögből, ugyanis, ha megnézzük azt, hogy olyan országokkal helyez egy sorba minket a végrehajtás szempontjából, mint Franciaország, Svédország, Hollandia vagy Új-Zéland, akkor úgy gondolom, hogy semmilyen szégyenkeznivalónk nincsen, különösen, hogyha megnézzük azt, hogy olyan országokat utasítottunk magunk mögé, mint Japán, Spanyolország, Belgium vagy Írország. Ha még azt is hozzátesszük, hogy az egész régióban, illetve a volt poszt-kommunista országokból egyedül Magyarország tartozik ebbe az előkelő klubba, amit az előbb felsoroltam, akkor azt hiszem, hogy büszkék is lehetünk erre.

Valójában ebben a jelentésben, az eredeti jelentésben Magyarország két tekintetben fordul elő. Egyrészt azt mondja a jelentés, hogy speciális képzésre van szükség a nyomozó hatóságok részére, másrészt pedig valóban nem teljesen érthetően van egy olyan kitétel, hogy Magyarországon az ügyészség de facto politikai befolyásolástól mentes függetlensége nem bizonyított vagy nem szabályozott, és a Cseh Köztársaságban meg Portugáliában komoly aggodalmak fogalmazódnak meg e tekintetben.

Azt valóban nem tudom értelmezni, hogy miről is van szó pontosan, azt azonban mondhatom, hogy Magyarországon a jogszabályok alapján is független az ügyészség, és de facto politikamentesen végzi tevékenységét.

Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót egy percre.

Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Engem, őszintén szólva, elkeserít az, ha vannak kritikák, méghozzá ilyen erős kritikák három mérvadó

nemzetközi szervezettől, akkor legfőbb ügyész úr annyit sem mond a parlament ülésén, hogy az ügyészségen legalább megfontolják ezeknek a kritikáknak a helytállóságát vagy esetleg helyt nem állóságát.

Mindössze annyit kérdeztem, hogy a jelenlegi szabályozást ért kritikák tükrében legfőbb ügyész úr nem tartja-e szükségesnek, hogy a korábbi álláspontját, mely szerint minden jó és minden megfelelő a mostani jogi szabályozásban, egy picit felülvizsgálja, és megnézze azt, hogy ezeknek a kritikáknak valójában van-e jogszabályi alapja és van-e egyébként más alapja, és esetleg az ügyészség működését még jobbá tudják-e tenni.

Én őszintén sajnálom, hogy legfőbb ügyész úr csak azt emeli ki, ami pozitív, azt, ami negatív, arról szót sem ejt, még arról sem, hogy esetleg megtekinti és végiggondolja azt, hogy min lehetne ebben módosítani. Remélem, legfőbb ügyész úr, hogy ezt a későbbiek során, ha nem is itt a parlament előtt, de megteszik még egyszer.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra legfőbb ügyész úré a szó. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm, elnök úr. Az előbb említettem, hogy ezek jogalkotási kérdések, egyébiránt mind a Velencei Bizottságnak, mind a GRECO-nak ezekre nézve részletes válaszokat adtunk. Azt gondolom, hogy ezek a válaszok helytállóak, a szabályozás megfelelő, európai, jogállami, és az eredmények már mutatkoznak. Ha csak azt nézzük, hogy 2007-2010 között olyan 47-55 százalékban tudtunk vádat emelni ilyen ügyekben, amik elkezdődtek, most már tartósan 60 százalék fölött vagyunk, akkor azt mondhatom, hogy ez a szabályozás igenis egy nagyon pozitív képet vetít előre.

Az ügyészség ennek alapján tud dolgozni, megfelelően tud dolgozni és az eredmények is jönnek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Miért tűri?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** a válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki.

Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, a kérdés súlyára való tekintettel megvárnám miniszterelnök urat. *(Taps a Jobbik soraiban. - Lázár János: Egyre bölcsőbb a Jobbik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak a soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Z. Kárpát Dániel és Apáti István, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a belügyminiszternek: **„Miért fontosabb a migráns mint a magyar adófizető?”** címmel. Miniszter úr választhatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urakat, hogy elfogadják-e a válaszadó személyét. *(Apáti István feláll és bólint.)* Képviselő urak jelzik, hogy elfogadják a válaszadó személyét. Apáti István képviselő urat kérem fel, hogy ő ismertesse az azonnali kérdést. Parancsoljon, képviselő úr!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Bő két héttel ezelőtt írásbeli kérdéseket tettünk fel. Ezeket az írásbeli kérdéseket nemcsak a Belügyminisztériumhoz, hanem az Emberi Erőforrások Minisztériumához is intéztük, melyben egy összehasonlító elemzés kialakítása volt a célunk, mennyit költ ma Magyarország, mennyit költ ma a magyar állam a magyar adófizetők pénzéből egy bevándorlóra és mennyit, mondjuk, egy munkanélkültre vagy egy beteg emberre. Megdöbbentő adatokra bukkantunk.

(15.50)

Megdöbbentő volt egyébként az, ami az írásbeli válaszokban fellelhető, ugyanis ebből kiderül, hogy egy, a magyar törvényeket a szó legszorosabb értelmében lábbal tipró bevándorlónak becézgetett betolakodó 4300 forintot igényel. 4300 forintot átlagban, ennyit emészt fel naponta, míg egy munkanélkültre 2300 forintot tudunk fordítani. Ettől is rémisztőbb az, ami a kórházi ellátás és a betolakodók ellátásának különbségében mutatkozik. 1300 forintba kerül egy bevándorló egynapi ételmezése, míg egy kórházi fekvőbeteg egynapi ételmezésére átlagban 550 forintot tudunk fordítani. Tehát, kérem szépen, ott tartunk most, hogy a nemzetközi béklyók miatt, az EUnak való beteges megfelelési kényszer jegyében ilyen elképesztő igazságtalan helyzet alakult ki: majdnem kétszer annyit érnek a bevándorlók, mint a munkanélküliek, és majdnem háromszor annyit fordítunk az ételmezésükre, mint egy adófizetésben és munkában megöregedett tisztességes magyar állampolgár, tisztességes magyar ember ellátására, ételmezésére. Úgy gondolom, hogy vérlázító ez a helyzet. Egyrészt önöknek követelniük kellene, ha valóban kemény és igazi nemzeti párt lennének, hogy az Egyesült Államok és Brüsszel fizesse meg az összes ezzel kapcsolatos költségeinket, és meg kellene tenni azokat a lépéseket, hogy ez a szám ne sokszorozódhasson százmilliárdos nagyságrendre.

Kérdezem tehát, hogy mit kívánnak tenni, igazságosnak tartják-e ezt a helyzetet, hogyan, milyen

módon kívánnak változtatni ezen a vérlázítóan igazságtalan állapotban. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak! Én legelőször is képviselő úrhoz azzal a tiszteletteljes kéréssel fordulok, hogy ne nevezze betolakodónak azt a gyereket, aki gyerekként Magyarország területére lép a szüleiével. *(Apáti István: Hát azok! A 80 százalék férfi. - Az elnök csenget.)* Ők menedékkérők, adjuk meg a tiszteletet e tekintetben; úgy gondolom, hogy e tekintetben egy humánus megközelítés, megfogalmazás helyénvaló. Én ezt csak ajánlom önnek, nyilván önök döntenek el, hogy hogyan gondolják.

Ami pedig az azonnali kérdés címét illeti, hogy miért fontosabb egy bevándorló, mint egy magyar ember, szeretném elmondani önnek és a tisztelt Háznak is, hogy nem fontosabb. Nyilván Magyarországon a magyar emberek élveznek előnyt, de azt is szeretném elmondani, hogy Magyarország kormánya mindent megtesz a magyar emberek érdekében, az ő érdekeiket képviseli itthon és külföldön egyaránt. De Magyarország kormánya nemzetközi szerződésből eredő kötelezéseit is teljesíti.

Engedje meg, hogy tájékoztassam önt és a tisztelt Házat, hogy a menedékkérők ellátásának minimális szintjét az Európai Parlament és Tanács 2013/33/EU irányelvben az úgynevezett befogadási irányelv írja elő, a dokumentum 17. cikke rögzíti a befogadás anyagi feltételeire és az egészségügyi ellátásra vonatkozó általános szabályokat. Ennek értelmében a tagállamok biztosítják, hogy a befogadás anyagi feltételei a nemzetközi védelem iránti kérelmünk benyújtása időpontjában a kérelmezők rendelkezésére álljanak, továbbá a tagállamok biztosítják, hogy a befogadás anyagi feltételei olyan megfelelő életszínvonalat biztosítsanak a kérelmezők számára, amely garantálja az alapszükségleteiket és óvja testi és szellemi egészségüket.

Tisztelt Képviselő Úr! Az írásbeli kérdésekre adott válaszban részletesen elmondtuk, hogy milyen ellátást nyújtunk ezeknek a személyeknek, és szeretném elmondani, hogy ezeket a nemzetközi szerződés uniós tagságunkból eredő kötelezettsége okán tesszük meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszaválaszra Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök vezetője nem egy alkalommal

elmondta, hogy az ember megválogathatja, ki jön be az udvarára. Mi nem válogathattuk meg az illegálisan ideérkezők esetében, tehát ők betolakodónak is nevezhetők. Én magam is illetem már őket a „jövővény” kifejezéssel, hiszen nem válogathatunk a tekintetben, hogy ki érkezik ide. De azt látjuk, hogy ha a tisztelet hangján szeretnénk szólni, akkor elvárjuk ezt a tiszteletet a magyar állampolgárok irányába attól a 83 százaléknyi harcképes korú férfiembertől, aki átlépi a határainkat. Tehát nem szeretnék felülni annak a liberális képnek, miszerint itt csak 2-4 éves gyerekek jönnek, mert ez nem igaz. Azt szeretnénk tehát, hogy mivel Magyarország Líbiával nem áll katonai konfliktusban, és nem mi tehetünk erről az egészről, valahol a kormányzat húzzon egy plafont akár a migránsok ellátása, akár az idecsoportosított tízmilliárdok terén. Adódik a kérdés, államtitkár úr, hol van ez a plafon, és mikor szánják el magukat végre arra, hogy vagy leállítsák a regisztrációt, vagy ha ez nem sikerül, és nem sikerül így átengedni ezeket az embereket a célállomásuk felé, akkor bizony zárják le a magyar határt, illegálisan ne engedjenek át rajta senkit. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Kontrát Károly államtitkár úré a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Én abban bízom, hogy a holnap tárgyalandó törvénycsomagunk, aminek a fontos részei kétharmados törvények és feles törvények, ennek a 13 törvényjavaslatnak az elfogadása megfelelő jogi védelmet ad. Bízom abban, hogy a fizikai védelem az ideiglenes biztonsági határzár kiépítésével megvalósul, és abban is bízom, hogy az élőerős védelem is megvalósul a parlament megfelelő döntéseinek eredményeképpen, és ez a hármas erő, a fizikai védelem, a jogi védelem és az élőerős védelem mind-mind hozzájárul ahhoz, hogy Magyarország, a magyar emberek biztonságban lesznek, és megakadályozza azokat a jogsértő, törvénysértő cselekményeket, amelyeket ma az illegális bevándorlás okoz.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ezek a törvények Magyarország érdekeit szolgálják, és arra kérem a parlament valamennyi pártját, hogy ezeket a javaslatokat támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Mikor biztosítja a kormány a kvv-k esélyegyenlőségét a támogatási forrásokhoz?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó.

Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Első ránézésre a magyar gazdaság javuló formát mutat, növekvő export, növekvő foglalkoztatás. Ám, ha a számok mögé nézünk és kis- és középvállalkozókkal beszélünk, akkor kiderül, hogy az export- és a GDP-növekedés szinte kizárólag néhány multicégnek köszönhető, a foglalkoztatási adatok pedig finoman szólva is kozmetikázottak. Vállalkozók visszajelzései alapján a hazai kis- és középvállalkozások működési feltételei folyamatosan romlanak, őket sújtja leginkább a kivándorlás, az, hogy egész hiányszakmák alakulnak ki, az egyszerű bolti eladótól a hentesen keresztül a klímaszereleőig.

Éppen ezért kardinális kérdés, hogy a kis- és középvállalkozók az esetleges fejlesztési forrásokhoz hogyan férhetnek hozzá, van-e lehetőségük pályázni és fejlődni. Azt látjuk, hogy sokkal kevésbé, mint a multiknak. Egy hazai kisvállalkozás 1-1,5 millió forintot kaphat munkahelyteremtésre, egy multinál ez 5-8 millió forint, de felmehet akár 30 millió forintig is. Bár sokszor csak 1-2 millió forint kellene egy fejlesztéshez, egy munkahely létesítéséhez, ezek a kis- és középvállalkozók csak nagyobb projektekre tudnak pályázni, ami számukra felesleges terhet jelent. A pályázati rendszer pedig bonyolult, sokszintű, mindenki az alvállalkozó alvállalkozója, ami egyrészt a korrupció melegágya, másrészt a dolgozói szegénység egyik oka, hiszen a munkát végző, tehát aki valójában a munkát elvégzi a sor végén, annak már csak a csont marad, előtte a húst más megette.

Ezek miatt a következőket kérdezem miniszter úrtól: a munkahelyteremtés esetén miért ad a kormány magasabb támogatást a multiknak, mint a magyar kis- és középvállalkozóknak? Miért nincsenek kisösszegű pályázatok a kis- és középvállalkozók számára? Kívánja-e a kormány korlátozni az alvállalkozói szintek számát, hogy a források azokhoz kerüljenek, akik valóban elvégzik a munkát, és ne a sápot csak leszedőkhöz, különféle ügyeskedőkhöz kerüljön a haszon? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon fontos kérdést említett képviselőtársunk; immár nem első alkalommal foglalkozik európai uniós források szakszerű és hatékony célba juttatásának kérdésével, amit a kormány nevében is megköszönök. Nem alkalmas két perc arra, hogy részletesen válaszoljak, ellenben szeretném majd kérni az Országgyűlést, hogy az Országgyűlés tűzze napirendre az elmúlt hétéves fejlesztési ciklus tapasztalatainak az értékelését, és amikor megkezdődik 2015 szeptembere és év vége között az új, mintegy 133 pályázat kiírása, akkor nyilván a kormány

legfontosabb célja, hogy a hozzáférést megkönnyítse. Ez különösképpen vonatkozik a kis és közepes szektorban lévő, tehát a kis- és közepes vállalkozásokra, hiszen az ő esetükben az elmúlt hét év legnagyobb tanulsága lényegében egybevág azzal, amit ön mondott: nagyon nehéz a hozzáférés a pénzekhez, bürokratikus akadályok vannak felállítva, a közbeszerzési eljárásban eleve a nagyok kerülnek előtérbe, a közbeszerzési eljárás megengedi az alvállalkozói láncok létrejöttét, másrészt pedig nincsenek dedikált források, amelyek kisvállalkozókat vagy közepes vállalkozókat hoznának helyzetbe.

(16.00)

Az NGM GINOP-programjában, ami a gazdasági, innovációs felzárkóztatást szolgálja, 500 milliárd forint eleve arra van félrerakva, hogy a kis- és középvállalkozások versenyképességét közvetlenül tudjuk javítani, másrészt a rendelkezésre álló mintegy 8000 milliárd forint nagy része, 2400-3000 milliárd forint eleve vállalkozásfejlesztésre megy, amiből a nagyok kizárásra kerültek. Tehát Magyarországon a kis- és középvállalkozások pályázhatnak, de a nagyvállalkozók nem kaphatnak európai uniós pénzt.

Ez olyannyira így van, hogy már a száz legnagyobb magyar vállalkozás sem fér ebbe bele, hiszen az Európai Unió csak úgy fogadta el azt, hogy a pénzek 60 százaléka közvetlen gazdaságtámogatásra megy, ha kicsik és közepesek pályázhatnak. Ennek van egy nemzetközi, európai uniós leírása, hogy mi számít nagyoknak, és a magyar vállalkozások egy jelentős része már ebbe beleesik, ezért kényszerűségből, szükségéből és célszerűségből is oda fog kerülni a pénz a kicsikhez, ha le tudják hívni *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)*; ez lesz egy következő kérdés. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. A képviselő asszonyé a szó.

Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Természetesen örülök, hogy a miniszter úr is felismerte ezt a problémaláncolatot, és igyekeznek tenni ennek megváltoztatására.

Ön említette a GINOP-pályázatot, azért szeretnék egy példát hozni. A „Széchenyi 2020” program keretében valóban a GINOP-pályázatok segítik a kis- és középvállalkozásokat. Ezek közül kiemelhető a GINOP 1.2.2.15, a GINOP 1.2.1.15: az elsőnél 5, míg a második esetében 50 millió forint a legkisebb elnyerhető támogatás összege eszközberuházásra. Ez azonban problémát jelent a mikro- és kisvállalatoknál, mert nagyon sokszor számukra elegendő lenne a 2-3-4 millió forintos pályázat. Mivel nincs, mit tudnak tenni? Vagy felárazzák, és gyakorlatilag ezzel a pénzt pocsékoljuk, vagy pedig az a lehetőségük, hogy akkor nem pályáznak.

Tehát mindenképpen végig kellene gondolni vagy felül kellene bírálni, hogy legyenek 1-2-3-4 millió forintos összegű pályázatok is *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, talán így jobban megtudnának a mikro- és kisvállalkozások erősödni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre a miniszter urat illeti a válaszadás joga.

Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Nem véletlen hoztam szóba, hogy a parlamentnek megítélésem szerint foglalkozni kell az elmúlt hét év tanulságaival, és nem csak azért, mert először fordult elő az elmúlt 30-40-50 esztendőben, hogy egy ilyen volumenű összeget elkölthetett az ország. Ennek mindenféleképpen van számos tanulsága: egyrészt az, hogy mire használtuk a pénzt, milyen hatása volt az országra, és hogyan használtuk fel, milyen technikákkal.

Ebből következik, hogy az ön állításai fedik a valóságot, sőt most, amikor a pályázatok kiírása zajlik, társadalmi vitára van szükség. Nagyon szeretném, ha minden parlamenti képviselőtársam eljuttatná vagy a szaktárcához, vagy közvetlenül a Miniszterelnökséghez azt a véleményét, amit ön itt megfogalmazott, mert a társadalmi vita részének tekintem, hogy a parlamenti képviselők a választókkal való találkozás alkalmával vagy a választókerületi munka kapcsán begyűjtik ezeket az információkat, hiszen a vállalkozók általában hozzájuk mennek el panaszkodni.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben dr. Tiba István váltja fel.)

Legalább ilyen fontos a közbeszerzési törvény, amely megpróbálja helyzetbe hozni a magyar kis- és középvállalkozókat, és megpróbálja az alvállalkozói láncot rövidíteni, tiltani a túlzott alvállalkozói láncot, illetve arra kényszeríteni a pályázat nyertesét, hogy ő maga végezze el a munkát. Ezek a lépések együttesen hozhatják a szektort jobb helyzetbe, de szívesen várom a kezdeményezéseit, képviselő asszony. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm eddigi munkájukat, köszönöm együttműködésüket. Dunai Mónika képviselő asszonynak majd azután tud adni Sneider Tamás alelnök úr szót, hogy itt a pulpituson a váltás megtörténik.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, és ahogy már elhangzott, Dunai Mónika, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Hány gyermek kap**

ingyen étkeztetést és tankönyvet az idei évben?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A gyermekszegénység felszámolása a Fidesz-KDNP egyik, ha nem a legfontosabb célkitűzése, ezért ebben az évben is lehetőségük nyílt a települési önkormányzatoknak, hogy segítsék a rászoruló családokat ingyenes nyári gyermekétkeztetéssel. Ennek érdekében a központi költségvetés a tavalyihoz képest megemelt összeggel, összesen 3 milliárd forint összegben nyújtott vissza nem térítendő támogatást. Idén a támogatás nyújtásának feltételrendszere az önkormányzatok számára kedvezőbbé vált az elmúlt évek gyakorlatához képest, a leghátrányosabb helyzetű települések valamennyi rászoruló gyermek segítségével támogatást nyerhettek önerő nélkül is.

Célunk, hogy a jövőben mind a szünidei gyermekétkeztetés, mind a bölcsődében, óvodában, iskolában biztosított gyermekétkeztetés a rászoruló gyermekek minél szélesebb körét minél kedvezőbb feltételekkel érje el. Ennek elérése érdekében 2015-ben 5 milliárd forinttal, összesen 58 milliárd forintra emelkedett a gyermekétkeztetés támogatása, ezáltal 2010 és 2015 között a gyermekétkeztetésre fordított központi költségvetési támogatás összege megduplázódott.

A gyermekeket nevelő családokat a tankönyvek árával sem szeretnénk terhelni a jövőben, ezért felmenő rendszerben kiterjesztjük az ingyenes tankönyvellátást: 2017-től minden általános iskolásnak alanyi jogon járnak az ingyenes tankönyvek. Idén az általános iskolások között az 1., 2. és 3. évfolyamon valamennyi gyermek számára jár az ingyenes tankönyv, emellett a felsőbb évfolyamosok is támogatásban részesülnek szociális alapon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hány gyermeknek nyújtott segítséget a nyári gyermekétkeztetési program, illetve hány gyermek kap ingyenes étkeztetést és tankönyvet az idei évben? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a személyét. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon fontos a filozófiai váltás, és szerintem a tankönyvek kapcsán a kormánynak az az álláspontja, amelyik azt mondta, hogy ezentúl a tankönyvtámogatás vagy az ingyenes tankönyv nem a szociális segélyezés része, nem a szegény szülők gyermekeinek jár ingyenesen a tankönyv, hanem a

családtámogatási rendszer része, és felmenő rendszerben minden gyermeket nevelő család számára ingyenesen, egyfajta állami közszolgáltatásként adja a tankönyvet a tanulás mellé az általános iskolás korú gyerekeknek. Most egyelőre az 1., 2. és 3. évfolyamban, de ha az egyéb kedvezményeket nézzük, akkor azt látjuk, hogy 58,7 százaléka az általános iskolás diákoknak jut ingyen a tankönyvhöz.

Azt tartom nagyon fontosnak, hogy ez az eddigi kiadás, ez az eddigi teher - amely körülbelül 10-15 ezer forintot jelentett minden tanévkezdéskor legalább a családoknak - az elmúlt években is csökkent, hiszen a tankönyvek árát 30 százalékkal sikerült lecsökkenteni a kormánynak, de emellett ez előbbutóbb meg is fog szűnni, és a családtámogatások egyik része lesz nemcsak a családi típusú adózás, nemcsak az iskoláztatási támogatás, nemcsak a családi pótlék, nemcsak a diplomás-gyed vagy más ilyen eszközök, hanem maga az ingyenes tankönyv is ennek a része lesz. 2013-ban még 630 ezer diák kapta ingyenesen a tankönyvet, 2014-ben 667 ezer, 2015-ben pedig 700 ezer főre emelkedik az ingyenes tankönyvben részesülők száma. Azt hiszem, a köznevelés átalakításának és a családi típusú adókedvezmények, kedvezmények kiterjesztésének ez egy fontos mérföldköve.

A másik kérdés, amit a képviselő asszony említett - úgy látom, ebbe most még csak bele tudok kezdeni -, az ingyenes nyári gyermekétkeztetés kérdése. Itt is rekordot döntöttünk idén nyáron, hiszen 360 millió forinttal költöttünk rá többet, mint tavaly, és 600 millióval többet, mint tavalyelőtt: összesen 3 milliárd forint értékben *(Az elnök csenget.)* 141 630 rászorult gyermeknek tudtunk nyáron ingyenes étkeztetést biztosítani. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzóválasz illeti meg a képviselő asszonyt.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Örömmre szolgál az, hogy a kormány elkötelezett velünk együtt a rászoruló gyermekek helyzetének javításán, és a gyermekétkeztetés kiterjesztésén, a tankönyvellátás ingyenességének kiterjesztésén fáradozik.

Örömünkre szolgál, hogy a korábbi éveknél jelentősen nagyobb számban pályázhattak az önkormányzatok a nyári ingyenes étkeztetésre, és az külön kiemelésre, hogy a gyermekek ingyenes tankönyvvel való ellátását kiterjesztjük: 2017-től valóban már nem szociális alapon, hanem alanyi jogon kaphatja minden egyes általános iskolás a tankönyveit ingyenesen.

Köszönjük szépen ezeket az intézkedéseket. További jó munkát kívánunk a családok érdekében mindenkinek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Akkor folytatnám a nyári szociális gyermekétkeztetés számainál. Idén az önkormányzatoknak pályázniuk kellett, és a gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyermekek számától, arányától tettük függővé a támogatás mértékét. Tehát egy hátrányosabb helyzetű település nagyobb intenzitású támogatást kapott, egy átlagos helyzetű pedig átlagosabb mértékűt. Egy hátrányos helyzetű település például idén a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyermekek 55 százaléka után kapott teljes mértékű támogatást. Ez 5 százalékkal több, mint tavaly, de egy átlagos helyzetű településnél is ez 30 százalék, ami 5 százalék emelkedés a tavalyi 25 százalékhoz képest.

Összesen 1485 települési önkormányzat nyújtott be pályázatot. Ennek az összegénye 2 964 870 920 forint volt, és az utolsó fillérig minden önkormányzat minden támogatást megkapott. Nem volt idén egyetlen olyan önkormányzat sem, amelynek a támogatási kérelmét a szociális nyári étkeztetésben ne teljesítette volna a kormány.

Ezen túlmenően, mint ahogy arról ma már beszéltünk, szeptember 1-jétől pedig az ingyenesen étkező gyermekek száma 92 ezerről 320 ezerre nő. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Miért nem tartják be a törvényt?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan feladata ellátása miatt válaszkérésre Répássy Róbert államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkár úr személyét.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr, természetesen igen. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Quaestor-törvény elfogadása után többféle nyilatkozatot is hallhattunk. A kormánypart képviselőitől hallhattuk azt, hogy 90 napon belül mindenkit kártalanítani fognak. Hallhattuk azt, hogy most nem lehet ezt a törvényt végrehajtani azért, mert az Alkotmánybíróság előtt kettő olyan beadvány is fekszik, amely felfüggesztő hatályú eljárást eredményezett az Alkotmánybíróság előtt. Hallhattuk Tállai államtitkárt, aki elmondta, hogy ezért nem lehet végrehajtani ezt a törvényt, hiszen nem kap hitelt a BEVA, illetve hallhattuk Kovács Zoltán kommunikációs államtitkárt, kommunikációért felelős államtitkárt, aki VII. hó 30-án az ATV műsorában azt mondta, hogy márpedig ezen jogászok gondolkoznak, de úgy tűnik, hogy

mégiscsak felfüggesztő hatálya van, halasztó hatálya van egy alkotmánybírósági határozatnak.

Ezt követően kérdeztem én Varga Mihály miniszter urat - amelyre az Igazságügyi Minisztérium válaszolt, Trócsányi miniszter úr válaszolt a kérdésemre -, hogy ha önök is jól tudják, hogy nincsen felfüggesztő hatálya egy alkotmánybírósági határozatnak egy olyan törvényre, amelyet a parlament elfogadott, annak módja szerint kihirdetett és hatályossá is vált, akkor miért hivatkoznak erre a kormányzat képviselői, és e kapcsán kértem miniszter urat, hogy tartsunk közös sajtótájékoztatót, hogy márpedig a parlament által jogszabályszerűen elfogadott jogszabályokat még ennek a kormánynak is be kell tartania.

Mindezekre tekintettel azt kérdezem államtitkár úrtól, hogy hogyan minősíti államtitkár-kollégáinak, Tállai államtitkárnak és Kovács Zoltán államtitkár úrnak az ez ügyben tett nyilatkozatait, és azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy mi a szakmai álláspontja abban, hogy végre kell-e hajtani azt a törvényt, amelyet jogszabályszerűen ez a parlament elfogadott, azt kihirdették, de vele szemben az Alkotmánybíróság eljárása pillanatnyilag folyik.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A képviselő úr írásban is feltette már ezeket a kérdéseit, és erre augusztus 13-án az igazságügyi miniszter úr válaszolt.

Most is csak arról tudom önt tájékoztatni, hogy a kormány mindent megtett annak érdekében, hogy a károsultak mihamarabbi kártalanításához a törvény erejénél fogva biztosítson megoldást a helyzet rendezésére. A Fidesz-KDNP-frakció által előterjesztett törvényjavaslatot önhöz hasonlóan szinte az egész Ház megszavazta. Ezen törvény értelmében a Quaestor-károsultak kárrendezési alapja jogi személy, annak irányítását a törvény rendelkezése értelmében a Befektetővédelmi Alap igazgatósága látja el. A Quaestor-alap független, önálló szervezet, amely nem kötődik a kormányzathoz. A Igazságügyi Minisztérium nem rendelkezik befolyással arra, hogy a törvény rendelkezéseinek végrehajtása milyen módon történjen meg.

Tájékoztatni kívánom továbbá önt arról, hogy a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény alapján az MNB független szervezet, nem kérhet és nem fogadhat el utasítást a kormánytól. Kizárólagosan jogosult továbbá a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletének ellátására. Hangsúlyozom, hogy az Igazságügyi Minisztériumnak és a kormánynak sincs közvetlen ráhatása az MNB hatósági felügyeleti tevékenységére.

Felhívom továbbá a figyelmét arra is, hogy az Alaptörvény 7. cikk (1) bekezdése alapján az országgyűlési képviselő nemcsak a miniszterhez, hanem az MNB elnökéhez is kérdést intézhet a feladatkörébe tartozó bármilyen ügyben, így lehetőség nyílik a Magyar Nemzeti Bank elnökének közvetlenül is feltennie a kérdéseit.

A BEVA által történő kifizetés az erre jogosult kifizető szervezet, hitelintézet közreműködésével történik. A Quaestor-alap igazgatóságának döntése alapján a kárrendezésben az OTP Bank Nyrt. működik kifizetőhelyként, amelyet a károsultak személyesen kereshetnek fel. A kárrendezés pedig tudvalévő, hogy folyamatban van.

Ennyiben kívántam önt tájékoztatni a kérdésére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogyan mondta, én ezt föl tettem írásban, önök írásban válaszoltak, és most ugyanazt a választ tetszett felolvasni, amelyet augusztus 13-án én magam is megkaptam. Sokkal több kérdést tettem én is akkor föl, ennek csak egy részére válaszoltak. Én ezt betudtam annak, hogy az Igazságügyi Minisztérium válaszolt az NGM-nek feltett kérdéseimre. Azzal együtt természetesen vannak benne azért tévedések, hiszen önök azt írták, hogy a Quaestor-károsultak a kötvényeiket a piacon, a kötvénypiacon tudják értékesíteni. Nem! Az önök által is elfogadott törvény alapján lemondtak egyébként a Quaestor-alap javára ezekről a kötvényekről.

Viszont a két kérdésemet megkerülte, még akkor is, ha tudom, hogy ez önnek végtelenül kínos. Hiszen a szakmai álláspontja önnek is, mint jogásznak, nekem is az, hogy az utólagos normakontroll nem állítja meg a törvény végrehajtását, ezért kell megkérdeznem még egyszer, államtitkár úr: miért nem hajtják végre ezt a törvényt? Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár urat illeti meg a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Igyekeztem önnek pontosan felsorolni azokat a szervezeteket, akiknek végre kell hajtani ezt a törvényt. Felsoroltam, hogy pontosan milyen eljárási rendben kell végrehajtani, és azt is elmondtam, hogy a törvény végrehajtásában az Igazságügyi Minisztérium vagy akár a kormány nem tud közreműködni, mert ezek a szervezetek a kormánytól független szervezetek.

Tehát önnek teljesen igaza van abban, amikor számon kéri a törvények végrehajtását, de a

kormányon nem lehet azt számon kérni, hogy ezt a törvényt nem hajtja végre, mert nem a kormány a felelős a törvény végrehajtásáért. Az természetesen helyes, hogy itt, az Országgyűlésben is megerősítjük, hogy ez egy érvényes törvény, mindaddig, amíg az Alkotmánybíróság nem döntött, addig a törvényt végre kell hajtani. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Nemzetbiztonsági kockázat a Fidesz-kormány: jön a német menedzsment Paksra?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem vitatva, miniszter úr, hogy ön a szavak csűrésének és csavarásának a nagymestere itt, a parlament porondján, most mégis arra szeretném megkérni, hogy néhány percre tegyünk félre a pártpolitikai csatározásokat, hiszen mind a ketten tudjuk, és itt a parlamentben mindnyájan tudjuk, hogy egy atomerómű üzemeltetésénél a biztonság és a nyugodt körülmények biztosítása a lehető legfontosabb feladat. Már-már a menekültkérdéssel azonos szintű biztonsági kockázatokat vet fel az, ahogy önök már hónapok óta húzzák és halasztják az információk, az egzakt információk megadását abban a kérdésben, amely kérdéseket most én itt önnek fel kívánok tenni.

Ez a kérdés arra vonatkozik, hogy le kívánják-e önök cserélni a Paksi Atomerómű menedzsmentjét külföldi menedzserekre. Amennyiben le kívánják, megtörtént-e ezeknek a menedzsereknek a kiválasztása? Ha ez megtörtént, mikor foglalják el a helyüket, mikor váltják le a jelenlegi vezetést?

A másik kérdéscsoport arra vonatkozik, hogy mit várnak önök ettől az intézkedéstől, miben fognak javulni a Paksi Atomerómű teljesítménymutatói. Lesz-e csoportos létszámleépítés a feladata ezeknek az esetleges új külföldi menedzsereknek, és milyen más egyéb következményekkel fog ez járni a paksiakra, a Paksi Atomerómű dolgozóira és a magyar lakosságra nézve, tekintettel a Paksi Atomerómű jelentős helyére a magyar villamosenergia-termelésben. Ezek a kérdések rendkívül fontosak.

Ön hétfőn ismét Pakson járt, ahol ezekre a kérdésekre megint csak nem kaptak a helyiek választ, sőt a kellemetlen újságírói kérdések elől, úgy hírlik, hogy a hátsó kijáraton távozott.

(16.20)

Kérem, most ne tegye ezt, hanem adjon egyenes választ az általam feltett kérdésekre. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a lehetőséget. Próbálok, ahogy ön mondta, egzakt módon válaszolni a kérdésre.

Először is kezdjük a végével! Személyesen tájékoztattam Hamvas vezérigazgató urat a sorsáról, szemtől szembe, amit a menedzsment egy jelentős részének jelenlétében tettem. Személyesen tájékoztattam a három szakszervezeti vezetőt a vezérigazgatóval kapcsolatos döntésről, és ugyanezt megtettem mintegy negyven polgármesterrel is, köztük Paks város vezetésével. Ennek a teremben jelen lévő képviselőtársunk is fültanúja volt.

Az első kérdésre a válasz: igen, a kormány döntést hozott, változás lesz a paksi menedzsment szeméjében. Igen, a kormány kiválasztotta azt a német menedzsmentet, akit a legrövidebbi határidőn belül meg fog bízni a Paksi Atomerőmű vezetésével. Teszi ezt mindazért, mert úgy gondoljuk, hogy Magyarország számára tartósan csak a Paksi Atomerőmű tud olcsó áramot biztosítani, ezért az a célunk, hogy a Paksi Atomerőmű minél hatékonyabban, minél biztonságosabb körülmények között és ezzel együtt minél átláthatóbb feltételek mellett legyen képes ezt megtenni.

Tekintettel arra, hogy Magyarországon a MOL vezetésében és a Magyar Telekom vezetésében, amely mind a kettő hatalmas cég - a MOL árbevétele huszonhatszszor akkora, mint a Paksi Atomerőműé -, külföldi menedzserek is részt vesznek. Nem tartom példának nélkülinek, sőt követendő példának tekintem, hogy magyar nemzeti érdekkörben lévő vállalatok esetében, akár állami vagy magántulajdonban vannak, külföldi menedzserek szaktudását is igénybe vesszük, hogyha ez az adott helyzetben szükséges.

A célunk Paks I. átlátható üzemeltetése, Paks I. racionális üzemeltetése, az olcsó áram biztosítása, és előkészítése annak, hogy Paks I. lesz Paks II. üzemeltetője, amiről szintén döntött a kormány.

Ez válasz minden ott dolgozónak; 60 évre megvan a munkahelyük. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Megadom a viszonzulásra a szót a képviselő úrnak.

KEPLI LAJOS (Jobbik): A célok között említette miniszter úr az átlátható, racionális működést és az olcsó áramot. A biztonságot valahogy kifelejtette. Ugyanis én azt gondolom, hogy egy német menedzsment, egy külföldi menedzsment egy ilyen típusú atomerőművet nem ismerhet kellő mélységben, nem ismerhet úgy, mint azok, akik 30 éve, mióta az atomerőmű működik, ott vannak, és az utolsó csavarig ismerik a technológiát, és a lehető legbiztonságosabban üzemeltették eddig is, és egyébként a teljesítményhatékonysági mutatókra sem lehetett panasz.

Ön nyílt lapokkal játszott, úgyhogy én is nyílt lapokkal fogok játszani. A Jobbik számára egyedül az elfogadható, hogyha egy ilyen, nemzetbiztonságilag fontos létesítményben magyar menedzsment tevékenykedik, és a biztonságos üzemeltetés mindenek előtt való, az ehhez szükséges létszámot pedig nem szabad hazardírozással kockára tenni, és az ottani dolgozók nyugalmát mindenek előtt valónak kell tekinteni, hiszen ez mindannyiunk és egész Magyarország érdeke.

Így a Jobbik Magyarországért Mozgalom kormányra kerülése esetén csak és kizárólag magyar menedzsmentet tud az atomerőmű élén elképzelni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót miniszter úrnak a viszonzulásra.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, képviselőtársam. Ha segítene abban a nyilvánosságnak, hogy Kovács Béla vajon magyar ember-e, ha ezt az egyszerű kérdést, hogy az önök Európa parlamenti képviselője magyar ember-e, ezt az egyszerű kérdést segítene föloldani, akkor például egy nagy titoknak lehetnének *(Apáti István közbeszól.)*, nagy talánynak lehetnének *(Kepli Lajos: Őt választottátok?)* a tulajdonosai.

A német menedzser vonatkozásában hadd mondjam azt önnek, képviselő úr, a biztonság a legfontosabb kérdés. A Paksi Atomerőmű a világ egyik legbiztonságosabb atomerőműve, és akit a vezérigazgatói székbe ki fogunk nevezni, nem egy hasonló technológiával működő atomerőművet vezetett, hanem jóval nagyobb nagyságrendben. Európa egyik legjobb, legbefolyásosabb és legerősebb szakemberét fogjuk idehozni. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Milyen átalakulás várható a felsőoktatásban?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! A „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című, a kormány által 2014 decemberében elfogadott felsőoktatási stratégia alapján a kormányzat célul tűzte ki a felsőoktatási intézményhálózat átalakítását, Magyarország térszerkezetéhez igazodó, a minőségjavulás irányába ható, versenyhelyzetet teremtő intézményrendszer kialakítását. Megszületett a javaslat az állami felsőoktatási intézmények átalakulásáról. A változtatás célja a strukturáltabb, hatékonyabban működő, koncentrált képzési profillal rendelkező oktatási intézményrendszer létrehozása.

Az átalakítás nyolc jelenlegi felsőoktatási intézményt érint, és az átalakulás eredményeként a jövő-

ben három új intézmény jön létre, a jelenlegi állapothoz képest kilenc képzési hely más intézményhez kerül. A tervezett intézményátalakítások három lépésben, 2016 januárjában, 2016 júliusában, illetve a megfelelő feltételek esetén 2017 júliusában következnek be.

Tisztelt Miniszter Úr! A fentiek alapján kérdezem, hogy milyen előnyökkel jár a felsőoktatási intézmények tervezett átalakítása, illetve azt, hogy az átalakítás milyen többletforrásokat igényel. Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, egy bizonyos késlekedés után végre sikerült eljutnunk mind a Rektori Konferenciával, mind a hallgatói önkormányzatok képviselőivel és mind a gazdaság szereplőivel oda - ez a felsőoktatási kerekasztalnak köszönhető -, hogy olyan lépésekben egyeztünk meg, amelyek nemcsak a magyar felsőoktatás középtávú érdekeit szolgálják, hanem az ország érdekeit is, Kárpát-medencei kitekintésben.

A legfontosabb dolognak azt tartom, hogy az intézményi struktúrát, ahogy ön is említette, valóban Magyarország térszerkezetéhez igazítjuk, és olyan képzéseket fogunk támogatni, erősíteni és ha kell, létrehozni, amelyek valóban a munkaerő helyben maradásához és annak a kulturális, civilizációs világnak a megőrzéséhez vezetnek, ami a magyar vidéknek egy nagyon fontos tulajdonsága vagy kell hogy legyen a jövőben.

Bizonyára értesült az államtitkári sajtótájékoztatóból, hogy az agrárcentrumok létrehozása egy nagyon fontos dolog, tehát a Gödöllői Agrártudományi Egyetem megerősítése, egy valóságos kutató- és oktatócentrummá fejlesztése, ugyanez a célunk a Kaposvári Egyetemen. Komoly megbeszélések folynak arról, hogy az egyébként méltán híres, nemcsak az országban, hanem Európában és a tengerentúl is híres magyar orvosképzést hogyan tudjuk megerősíteni, és azok az intézmény-összevonások, illetve átalakítások, amiknek a centruma Eger-Gyöngyös, amiről beszélünk, aztán a Corvinusból kiváló tájépezési és másik három agrárirányultságú karnak a Gödöllővel való összekapcsolása, a Kecskeméti és a Szolnoki Főiskola összekapcsolása, ezek mind egy sokkal hatékonyabb struktúrát fognak eredményezni.

A célunk az, ez a kormány elvárása, hogy ez ne kerüljön többletforrásokba.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a válaszát, miniszter úr. Engem az nyugtat meg elsősorban, én Szolnokhoz 30 kilométerre lakom, és a Szolnoki Főiskola léte már nagyon komolyan veszélyben forogott. Meggyőződésem, hogy ezzel az átalakítással például a Szolnoki Főiskola jó irányba fog haladni, és Kecskeméttel közösen jól tudnak majd a jövőben együttműködni.

Ami számomra, vidéken élő ember számára kulcsfontosságú, hogy a vidéki egyetemek, főiskolák megerősítését érzem én ebben az átalakítási rendszerben, és bízom benne, hogy ez az átalakítás például az agrárképzésben, de akár a pedagógusképzésben is meghozza azt a várt eredményt, amit a kormány, illetve a magyar társadalom elvár ettől az átalakítástól. Nagyon bízom ebben, és bízom benne, hogy a jövő generációi valóban egy megerősödött felsőoktatási intézményrendszerben fognak majd tanulni. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Miniszter úrnak adom meg a szót egyperces viszonzválaszra.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Valóban ez a célunk, és én azért nem fogalmaznék ilyen általánosan, bár jó lenne, ha ezt mondhatnánk, hogy mindenütt. Egyszerűen az erősítés azt jelenti, hogy vannak olyan dolgok, amiket le kell adni, és vannak olyan dolgok, amiket érdemes megerősíteni és átvenni. Tehát valóban az a korábbi politika, hogy a hallgatók odacsábítása miatt mindenütt legyen minden, a színvonal rovására ment, és nincs is annyi hallgató és nincs is értelme egyébként ezeken a szinteken diplomákat kiadni.

Tehát a megerősítést úgy tervezzük, hogy a szakmai profil fog erősödni, és éppen ezért van, ami máshová kerül, viszont új képzési formák, szakok is érkezhetnek, ezért volt a profiltisztítás.

(16.30)

S amiről ön beszélt - a gazdaság, az ipar bekapcsolása a főiskolák életébe és viszont -, abban az egyik legjelentősebb lépés az, hogy a felsőoktatásban is elindult a duális képzés. Itt különösen jó visszhang van, számos főiskola és egyetem bejelentkezett a duális képzésre. A helyben lévő, a körzetben lévő cégek összekapcsolása a főiskolán tanulókkal és az ilyesfajta duális képzés pedig valóban a legjövőbemutatóbb kezdeményezés jelenleg a felsőoktatásban. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: **„Megdolgozik-e Farkas Flórián a miniszterelnöki biztosi fizetéséért?”** címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszádszra Balog

Zoltán miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter úr személyét.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A kérdésem az, hogy megdolgozik-e a fizetéséért az a miniszterelnöki biztos, aki most is az egyik kormányzati felelőse a romák felzárkózásának, és aki korábban az Országos Roma Önkormányzatot elnökölte. Az a miniszterelnöki biztos, aki százmilliós pazarlásokkal valósít meg egy amúgy fontos felzárkózási programot. A „Híd a munka világába” uniós projektről van szó, amely esetében abban is joggal kételkedhetünk, hogy egyáltalán történik-e bármi érdemi munkavégzés a milliárdokért cserébe. Mennyire végzi el a munkáját az a miniszterelnöki biztos, aki tétlenül nézi, hogy roma integrációs programokban menetrendszerűen dobnak ki tíz- meg százmilliókat az ablakon luxusrendezvények lebonyolítására? Az „Út a szakmaválasztáshoz” programban 30 millió forintot, az „1000 roma nő képzése” projektben pedig 10 millió forintot úgymond buliztak el egy nap alatt a résztvevők; az egyéb extrém túlköltségekről nem is beszélve.

Mennyire bízhatunk meg abban a miniszterelnöki biztosban, aki hagyta azt, hogy az Országos Roma Önkormányzat szolnoki iskolájában szabálytalanságok és jogsértések tömkelege valósulhasson meg 2012 óta, az intézmény valószínűsíthető bezárásához vezetve? A fenntartó elnöke ő maga volt korábban, egészen a 2014-es év végéig. Mi szükség van egy olyan miniszterelnöki biztosra, akinek a területén folyamatos visszaélések, százmilliós pazarlások, korrupciógyanú bukkan fel? Nem a levegőbe beszélünk, a különböző ügyekben nyomozó hatóság, ügyészség, kormányhivatal, de már maga a kormány is vizsgálódik. Egyáltalán miért az LMP-nek, többek között Hadházy Ákosnak kell elvégeznie a miniszterelnöki biztos úr munkáját? Mi kapunk ezért a feladattért 1 millió forintot havonta vagy ő?

Tisztelt Miniszter Úr! Nem kellene-e végre Farkas Flóriánt azonnali hatállyal felmenteni, és soha többé semmilyen roma integrációs feladat közelébe engedni? Ez a kérdésem. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót miniszter úrnak.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Először is hadd szögezzem le, hogy mielőtt a Jobbikkal konzultál ebben az ügyben, szeretnék önnek válaszolni. Örülök, hogy ilyen népszerű ez a kérdés a jobbikos frakcióban.

Az a helyzet, hogy szerintem ez az a terület, ahol érdemes pontosan fogalmazni, és a populista felhangokat kívül tartani, ugyanis ön olyan dolgokat kever

össze, amik nem tartoznak össze. Először is van az ártatlanság vélelme, tehát várjuk meg a vizsgálókat. Én magam - erről képviselő úr személyesen is meggyőződhetett - fontosnak tartom, hogy minden olyan ügyben, ahol felmerül a gyanúja annak, hogy szabálytalanságok, netán bűncselekmények történtek, maximális szigorral próbálok eljárni, de van a vizsgálatoknak egy rendje, és azoknak a végeredményét érdemes megvárni.

Pontosan egy olyan programot hoz ide, amely egyébként az egyik legsikeresebb program a foglalkoztatást tekintve. Összekeveri egy másikkal, ahol egyébként valóban léptek fel olyan nehézségek, hogy mi sem láttuk, hogy a foglalkoztatásba be tudnak-e kapcsolódni valóságosan az emberek a szövetkezeti ügyben. A „Nő az esély” program az Európai Unión belül az egyik legsikeresebb program, és nem azért, mert Brüsszelben mondják így, hanem azért, mert ebből a programból több száz roma nőnek jutott komoly tanulás után munka. Át tudom nyújtani önnek azokat a statisztikákat, hogy hol helyezkedtek el azok, akik elvégezték ezeket a tanfolyamokat. Ebből a szempontból teljesen újdonság az, hogy nem csak képzéseket adunk, feleslegesen, hanem úgy adtuk a képzést, hogy előre tudtuk, munkahelyet fognak találni ezek az emberek, ha sikeresen elvégzik ezt a programot. Tehát azt szeretném kérni öntől, hogy ha vélelmez, akkor közelebbről vizsgálja meg, hogy melyik programról beszél. A „Nő az esély” program biztos nem tartozik azok közé a programok közé, amelyek feleslegesek lennének vagy felesleges, pazarló működést tennénk erre.

A kérdésre, hogy elvégzi-e a miniszterelnöki biztos úr a munkáját, azt tudom válaszolni, hogy elvégzi a munkáját. Folyamatosan szakmai kapcsolatban állunk vele, és mindarra a munkára, amit végez, szüksége van a kormánynak. Nyilván ezért nevezte ki miniszterelnök úr, ezért kérte fel erre a feladatra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő urat illeti meg a viszonzás lehetőségére.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az „1000 roma nő képzése” projektről beszéltem, és egy olyan elemet emeltem ki, amikor a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében egyetlenegy napon, egyetlenegy fogadáson 10 millió forintot költöttek el. Erre az egy dologra hívtam fel a figyelmet, tehát az „1000 roma nő képzése” projektről beszélek.

Annak kapcsán pedig, hogy az ártatlanság vélelmével hogy állunk: ahogy mondtam, többféle vizsgálat van, de ezt önök nálam sokkal jobban tudják. Itt van a kezemben a Magyar Államkincstár legutóbbi vaskos vizsgálati jelentéséből egy idézet, amely kimondja, hogy fiktív tanulók után is igénybe vették a támogatást. A szolnoki iskola ügyéről van szó. „Az

igénylés és az elszámolás során figyelembe vették azokat a nem tanköteles tanulókat, akiknek a tanulói jogviszonyuk félévkor megszűnt, vagy a tanulói jogviszony megszűnését jogszabály alapján meg kellett volna állapítani.”

Azt gondolom, számos olyan dolog van már, amely alapján egyre inkább bizonyossá válik, hogy itt problémák vannak. Mi azt hiányoljuk, hogy maga Farkas Flórián - aki jelenleg ugyan itt van - nem áll a nyilvánosság elé ezeket tisztázni. Köszönöm.

ELNÖK: Viszónválaszra megadom a szót miniszter úrnak.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Olyan szinten azért ismerhetné a hárszabályt, hogy ha ön kérdez valamit a miniszterelnöktől, akkor elég nehéz arra Farkas Flóriánnak válaszolnia, mert nem ő a miniszterelnök. A miniszterelnököt csak egy miniszter helyettesítheti. Az, hogy jelen van a képviselő úr, azt jelzi, hogy nincs takargatnivalója, hanem adott esetben áll az önök kérdései elé, még akkor is... *(Novák Előd: Személyes megtámadtatás címén kaphat szót!)* Nem is minősítem a dolgot.

Az a példa, amit ön mond, pont azt bizonyítja, hogy az állami szervek végzik a munkájukat, hiszen ilyen típusú hiányosságok sajnos nemcsak ennek az iskolának az esetében, hanem más köznevelési intézményben is előfordultak, s nemcsak tavaly, hanem tavalyelőtt is és tíz évvel ezelőtt is. Azért van a Magyar Államkincstár, és még számos területén az életnek, hogy föltárja ezeket a hiányosságokat és orvosolja. S hogy ezt megtette, azt jelzi, hogy azokat a szükséges ellenőrzéseket, ami a mi dolgunk, elvégezzük, és a hibákat is rendbe tesszük.

A miniszterelnöki biztos úr feladata és teljesítménye egy más területen van. Most nem ő az Országos Roma Önkormányzat vezetője, hanem az a dolga, hogy mind a miniszterelnököt, mind a kormányt szolgálja azokkal a tanácsokkal, amelyek a következő időszakban legalább olyan fontosak, mint eddig voltak, és ezt egyébként ő magas színvonalon meg is teszi. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Csak a kiváltságosoknak jár a közbiztonság és a hatékony bűnüldözés?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem, hogy elfogadja-e az államtitkár úr személyét.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Elfogadom, igen.

ELNÖK: Ön a szó, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Többször elmondtuk már e Ház falai között, hogy a kozmetikázott statisztikák ellenére Magyarország közbiztonsága romokban hever. A fehérgalléros gazdasági bűncselekmények ugyanúgy sújtják a társadalmat, mint a tömegesen elkövetett kisebb, de annál bosszantóbb esetek. Amíg a regnáló politikai garnitúrát érintő korrupciós bűncselekményekben legtöbbször eljárás sem indul, addig a mindennapi betörések, lopások esetén maximum az esetet regisztrálni érkezik ki a rendőrség, valódi bűnüldözés nem igazán folyik.

Az embereket a fenti állapotokon túl csak egy dolog irritálja még jobban, a kettős mérce, az, ha valakinek közéleti pozíciója folytán több és jobb jár a bűnüldözés terén is. 2013-ban okkal borzolta a kedélyeket, hogy a miniszterelnök lányának esküvőjén eltűnt mobiltelefon ügyével a Nemzeti Nyomozó Iroda életvédelmi osztálya és tucatszámú nyomozó foglalkozott. A hírek szerint csak a DNS-vizsgálatokra 10 millió forintot is elkölthettek.

De hagyjuk is a múltat, foglalkozunk a jelennel! Néhány napja robbant a hír, hogy betörték az országos rendőrfőkapitány XIII. kerületi lakásába. Ez egyfelől újabb bizonyíték a kiváló közbiztonságra, másfelől viszont lehetőség a főrendőrnek, hogy megtapasztalja a rendőrség valódi hozzáállását a hasonló ügyekben - gondolhatnánk. De az illúziókat el kell oszlatnom, a sajtóhírekben benne volt az is, hogy több tucat nyomozó állt rá az ügyre, DNS-vizsgálatot végeztek, és két nap alatt el is fogták az elkövetőket.

(16.40)

Az, hogy az elkövetők megvannak, természetesen örömteli, de felveti azt a kérdést, hogy megszozott eljárás-e ez egy egyszerű betörés esetén. Vagy Magyarországon csak a kiváltságosoknak jár a közbiztonság és a hatékony bűnüldözés?

Kérdezem továbbá az államtitkár urat, hogy a jövőben hasonló eljárásra, több tucat nyomozóra, DNS-vizsgálatokra számíthat-e egy betörés vagy lopás esetében, mondjuk, egy borsodi faluban élő nyugdíjas özvegyasszony is. Várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is arra a megalapozatlan és valótlan bejelentésére szeretnék reagálni a válaszom első részében, hogy ön azt mondta, Magyarország közbiztonsága romokban hever. Szeretném elmondani, az elmúlt öt év erőfeszítéseinek köszönhetően, amelynek fontos része volt, hogy megerősítettük a rendőrséget, szigorú törvényeket hoztunk és felgyorsítottuk

a bírósági ítélezési gyakorlatot elősegítő jogszabályokat, nos, ennek a hármas erőfeszítésnek köszönhetően ma Magyarországon a magyar emberek nagyobb biztonságban élnek, mint 2010 előtt. Egy számot is tudok ezzel kapcsolatban mondani: százezerrel csökkent az ismertté vált bűncselekmények száma 2014 végére. Természetesen azt is el szoktam mindig mondani, hogy nem vagyunk megelégedettek, még jobb számokat, még nagyobb biztonságot szeretnénk. Ezért dolgozik a rendőrség, hogy ez megvalósuljon.

Ami a kérdése további részét illeti, szeretném elmondani, hogy a rendőrség Magyarország valamennyi településén minden bűnözővel szemben határozottan fellép az élet- és vagyonbiztonság, valamint a közrend, közbiztonság helyreállítása érdekében. A rendőrségnek Alaptörvényben biztosított, illetve rögzített feladata a védelem jogának biztosítása, a bűncselekmények megelőzése, illetve a bűnözők elfogása.

A nemzeti együttműködés programjában leszögeztük, hogy a közrend és a közbiztonság alapja az, hogy senki nem állhat a törvények fölött. Ezt is 2010-14 között többször elmondtuk, elhangzott ez a Házban. Ezt az alkotmányos jogelvet napi munkájuk során követik a magyar hatóságok, így a rendőrség is. Hiába sugallja a tisztelt képviselő úr, hogy egyesek egyenlőbbek az egyenlők között, tájékoztatom, hogy a törvény előtt mindenki - hangsúlyozom, mindenki - egyenlő.

Tisztelt Képviselő Úr! Arra a kérdésre, hogy Borsod megyében is ugyanezt az eljárást tudja-e biztosítani a rendőrség, megerősítem, hogy a rendőrség mindig arra törekszik, minden bűnügyben, hogy az elkövetőt elfogja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a viszonzás lehetőségét a képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Azt, úgy gondolom, államtitkár úr, az állampolgárok el tudják dönteni, hogy biztonságban érzik-e magukat. De azt nekem nem tudja megmagyarázni, hogy ha egy borsodi faluban, mondjuk, egy idős özvegyasszonyhoz betörnek, akkor ott több tucat nyomozó és DNS-vizsgálat vételére kerül sor. Aki ilyenről tud, vagy ha ön tud ilyenről, akkor kérem, jelezze a konkrét esetet, mert nem hallottunk ilyenről.

Egyébként, ha már a telefonos példa is szóba került, ismeretségi körömben is többször panaszkodtak arra, hogy amikor egy új telefont, amelynek az értéke jóval 50 ezer forint fölött van, ellopnak, és bejelentést tesznek számlával igazoltan, hogy a telefon új volt és mondjuk több mint 100 ezer forintért vásárolták, akkor is pont 49 900 forintra fogja értékelné a rendőrség, mert ez a szabálysértés értékhatára. Így az ügyet már rögtön el tudják ültetni, és a statisztikákban sem így jelenik meg.

Ezek a problémák, államtitkár úr, és ezt nem nekünk kell, hanem az állampolgároknak elmondani. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás a Jobbik padsorai-ból: Úgy van! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Az államtitkár urat illeti a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egyetértek önnel abban, hogy az állampolgárok eldöntik, hogy javult-e a közbiztonság, nagyobb közbiztonság van-e Magyarországon, mint öt évvel ezelőtt. Az állampolgárok 2014. április 6-án hoztak egy döntést ezzel kapcsolatban, azt gondolom, a döntésükben ez is benne volt. Majd '18-ban is fognak hozni egy döntést. Arra törekszünk egyébként, hogy még további intézkedéseket tegyünk a közrend, a közbiztonság, az állampolgárok biztonsága érdekében. Erre törekszünk, erre törekszenek a hatóságok is.

Azt is szeretném leszögezni, tisztelt képviselő úr és világosan megfogalmazni, hogy a rendőrség nem alkalmaz kettős mércét; eddig sem alkalmazott és a jövőben sem fog. Az eljárását minden esetben a törvényeknek megfelelően folytatja, és minden olyan nyomozati cselekményt végrehajt és bizonyítási eszköz igénybe vesz, amely elősegíti az elkövetők felderítését, a sértettek személyétől és az eljárás költségétől függetlenül.

Tisztelt képviselő úr, arra kérem önt és a Jobbik frakcióját, hogy a jövőben támogassa azokat a törvényeket, amelyek a nagyobb rend, a nagyobb biztonság érdekében fontosak. Köszönöm szépen. *(Dr. Staudt Gábor: Mindig is támogattuk. - Taps a kormányártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk a **kérdések** idejére. Ennek keretében Horváth Imre, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hogyan lesz képes megoldani a Honvédkórház Újpest és Rákospalota mintegy 160 ezer lakosának aktív kórházi ellátását?”** címmel.

A képviselő urat illeti a szó.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2015. augusztus 24-én az újpesti Károlyi Kórházban állománygyűlésen jelentették be, hogy 2015. november 1-jétől megszűnik az aktív ellátás a kórházban. Helyette 200 ágyas rehabilitációs részleg működik majd a kórház jelenlegi épületeiben. Az állománygyűlésen a kórház dolgozóit sikerült megnyugtatni, hiszen részükre 40 százalékos béremelést ígértek, viszont ezzel az intézkedéssel nem sikerült megnyugtatni Újpest, illetve Rákospalota lakosságát, akik aggódnak a kórházi ellátás miatt.

Kérdezem az államtitkár urat, szükség volt-e az aktív ellátás megszüntetésére, mi indokolta a meg-

szüntetés. Továbbá lehetséges-e, hogy a kórházban rehabilitációs ellátáson kívül tudnak majd ambuláns ellátást biztosítani, esetleg egynapos sebészeti beavatkozásokat végezni? Hozzá tud-e járulni az állam a szakrendelő fejlesztéséhez, feladatai bővítéséhez, hogy a kórházi osztályokon végzett gyógyító tevékenységet a szakrendelőben részben pótolni tudják, elsősorban megelőzési szempontokat figyelembe véve?

Hogyan lesz képes megoldani a Honvédkórház az újpesti kórházból átkerülő 65 ágyon az aktív ellátást? Mi lesz a hiányzó mintegy száz ágy pótlásával? Várom a megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úr viszonylag nem régóta képviselő, de ezt a kérdést inkább 2007-ben a saját kormányának kellett volna feltennie. Akkor még én sem voltam ugyan képviselő, amikor a Károlyi Sándor Kórház az aktív ágyainak jelentős részét elveszítette a szocialista kormány alatt.

Nem emlékszem, hogy akkor a Szocialista Párt képviseletében akár ön, akár az akkori helyi képviselő ezt itt megtette volna. Akkortól kezdve az idősgondozás, az ápolási szolgáltatás irányába mozdult el a kórház. Ez egy 2007-es döntés volt.

Az elmúlt években megtett folyamatos intézkedések ellenére azonban a Károlyi Kórházban havonta több tíz millió forint veszteség keletkezett. Az Állami Egészségügyi Ellátó Központ vis maior keretéből, ha csak az előző évet nézem, 300 millió forint került pótlásra, és csak az idei évben eddig 80 millió forint támogatást kapott a kórház a likviditási helyzet javítására. 2015. augusztus 3-án aláírt feladatátadásvételi megállapodás alapján a Károlyi Kórház úgynevezett aktív betegellátó tevékenységét október 1-jétől a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ veszi át, a Honvédkórház magyarul. Ezzel az intézkedéssel biztosítható hosszú távon is az érintett betegek biztonságos ellátása, a térség ellátásának racionalizálása, a Károlyi Kórház veszteséges gazdálkodásának megszüntetése. A változással a kórháznak egyik telephelye sem szűnik meg, mindegyik továbbra is működik, krónikus, rehabilitációs és ápolási feladatokat fognak ellátni minden helyen, ahol eddig is működött kórház.

Budapest IV. és XV. kerületei aktív kórházi ellátását különböző szakmákban és progresszivitási szinteken jelenleg összesen 20 kórház biztosítja. Tehát a két terület aktív ellátását eddig sem kizárólag a Károlyi Sándor Kórház látta el önmagában. Eddig is több helyre mentek a betegek. A feladatellátás átvételével pedig, bízunk benne, mindenki még maga-

sabb szintű egészségügyi szolgáltatást kaphat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Ki a felelős a Határtalanul-program idejében is botrányos működéséért, és mikor fogják végre elbírálni az egyébként is későn kiírt pályázatokat?”** címmel. Ön a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szinte már közhely Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes 2010-es ígérete, pontosabban az, hogy azzal szemben a mai napig sincs elég keret arra, hogy minden hetedikes diák elutazhasson külhonba. Idén ráadásul csökkent is a korábban erre a célra szánt keret.

Amióta a program 2014-ben átkerült a Bethlen Gábor Alaptól az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőhöz, egyre hajmeresztőbb dolgok történnek. Tavaly azzal hozták lehetetlen helyzetbe az iskolaigazgatókat és a pedagógusokat, hogy nem voltak hajlandóak időben kiutalni az elnyert támogatásokat, így aki ősszel kirándult volna, annak azt javasolták, hogy egy állami garancialevelet lobogtassanak az utazásszervező vállalkozók, a székelyföldi szállásadók számára, hogy majd valamikor fognak fizetni.

(16.50)

Idén pedig a már két hónap csúszással kiírt pályázatokat sem voltak hajlandóak időben elbírálni, végletekig kikészítve ezzel minden érintettnek az idegeit. Csak Kiskunhalasról és környékéről 200 gyermek marad itthon, államtitkár úr, pedig ők már az előleget is összegyűjtötték, de úgy tűnik, hogy 15 év után Kalocsáról sem fognak - először 15 év után - elmenni a diákok Székelykeresztúrra; 170 hetedikes diák marad majd otthon.

Azt pedig nemcsak vérlázító, hanem súlyos dilettantizmusról árulkodó is tartom, hogy egy kiskunhalasi tanárnak nemrégiben azt mondták hetykén az Emberi Erőforrás-kezelőnek *(sic!)* az ügyfélszolgálatán, hogy az 1848-49-es események köré szervezett tematikus október 6-ai kirándulásokat is rakják át másik időpontra, mert nem fog időben megérkezni a pénz.

Kérdezem, államtitkár úr, mikor fogják végre elbírálni a korábbi évekhez képest egyébként is két hónap csúszással kiírt pályázatokat, mikor lesz ezeknek eredménye. Fogja-e kompenzálni valahogyan a kormány azokat, akik nem vagy csak körülményesen tudnak kiutazni az EMET botrányos működése és mulasztásai miatt? A végső kérdés pedig az, államtitkár úr, hogy ki vagy mi az oka egyáltalán annak, hogy ilyen elképesztő módon működik ez az egészségügyi program. Kik felelnek a pályázatok kiírása és elbírá-

lása miatti csúszásokért? (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)

Államtitkár úr, a felelősök megnevezését és azonnali menesztését követeljük. Köszönöm. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem nem kell botránnyról beszélni ott a képviselő úrnak, ahol nincs, és nem kell összekeverni elég sok mindent. Nyilván ön azt mondta, hogy van, ahol 15 éve utaznak ki Erdélybe, Felvidékre vagy máshova az elszakított területekre egyes iskolákból. Nyilván a Határtalanul-program négyéves, tehát nyilván furcsa, hogy egy 15 éves példát említ.

Egyetlenegy pályázati kiírás tekintetében halasztotta el a kiírások megjelentetését, ez pedig a szakközépiskola területe. Pontosan azért, hiszen ott, ön is tudja, fenntartóváltás volt, és nyilván az iskolák a fenntartóváltás előtt egy-két hónappal nehezebben vállaltak volna kötelezettséget. Úgy gondoltuk, ha már megvan az új fenntartó, csak a szakközépiskolák esetében, akkor nekik egy kicsit halasztva írjuk ki ezt a pályázatot, és az új fenntartó jóváhagyásával tudnak kötelezettséget vállalni ezek az iskolák.

De a többieknek kiírtuk már a korábbi időszakban, még tavasszal, pontosan azért, hiszen idén, bízunk benne, hogy több forrást tudunk kiosztani. A program sikerét mutatja eddig, hogy eddig 2010 óta több mint 90 ezer magyarországi és határon túli diák és tanár tudta meglátogatni határon túli vagy határon inneni testvérközösségeit, iskoláit. A 2014-15-ös tanévben pedig 839 győztes pályázat alapján 1 milliárd 25 millió 413 ezer forintot osztottunk ki. Ezeknek a pénzeknek a felhasználása 2015. - tehát az idei év - június 30-áig tartott, és az új pályázati időszaknak a kedvezményezett időszak pedig most kezdődik el szeptember 1-jétől, a tanítás elindításával.

A 2015. évi pályázatokra 1 milliárd 227 millió 600 ezer forint állt rendelkezésre, tehát 200 millióval többet osztunk ki ebben a tanévben most idén szeptember 1-jétől, mint a június 30-án zárult előző időszakban. Ez azt jelenti, hogy ebben a tanévben, idén és jövő év első felében több mint 40 ezer magyarországi és határon túli diák és tanár vehet részt ebben. A döntés-előkészítés határidőben megszületett, a minisztériumi döntést követően pedig valamennyi kedvezményezett tájékoztatást fog kapni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Lesz megoldás az LHH-besorolás rendezésére?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerinti fel-

adat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr nevében L. Simon László államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A békés konstruktivitás talaján tenném fel a kérdésemet (*Derűtlenség.*), tehát kérem, ne tekintse támadásnak, hogy megkérdem azt, hogy van-e esély arra, hogy változás legyen a leghátrányosabb helyzetű települések besorolásában, hiszen mint az írásban leadott kérdésből kitűnik, arról van szó, hogy jó néhány település, amely eredményesen részt vett a Start-közmunkaprogramban, az a KSH adatai szerint kiesett a leghátrányosabb helyzetű települések listájából. A jelenlegi kormányrendelet miatt már a 2016. évi Start-közmunkaprogramban nem vehet részt, és mindezen települések egy része kedvezőtlenebb feltételekkel tud pályázatokon is részt venni, hiszen a támogatásintenzitás csökkent.

Ez egy egyszerű statisztikai baki, hiszen gyakorlatilag azokat a munkanélkülieket, akik részt vesznek a közmunkaprogramban, csak fel van függesztve a státusuk és nem tekinthetők tartósan elsődleges munkapiacra részt vevőknek, ezért nyilvánvalóan ezeknek a településeknek nem javult jelentősen a helyzete. Csak Borsod megyében több mint 100 települést érint, és több mint 62 olyan, aki már 2016-ban kedvezőtlen helyzetbe kerül emiatt. Nyilvánvalóan azt gondoljuk, hogy ezzel kormányrendeleti szinten, statisztikai szinten lehetne valamit kezdeni a kormánynak, ha ez szándékában áll.

Aziránt érdeklődnék, hogy tud-e a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr a problémáról. Szándékoznak-e kezelni a helyzetet? Ha igen, hogyan? Miként lesz kommunikálva a falvak vezetői felé? És az esetleges pozitív kormányzati szándékokra lehet-e számítani ebben az ügyben? Ez nagy segítség lenne az ott élőknek, és jó néhány esetben komoly problémákat oldana meg.

Egy-egy településen, ahol volt szerencsém járni, ott egy éven belül akár a mostani 150 közmunkás kerülhet ki a közmunkaprogramból, ha a Start-közmunkát nem tudják újra meghirdetni. Tehát egy-egy település életére nagyon komoly hatással lehet, és az az idő, amíg visszakerülnek a leghátrányosabb helyzetűek közé, az túl sok. Ez ügyben várom szíves együttműködésüket és segítségüket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Arról kell önt tájékoztatnom, hogy a 3155 településünk közül jelen pillanatban a hatályos rendelet szerint 1230 település számít kedvezményezett településnek.

Annak, hogy valamely település a hatályos jogszabály szerint kedvezményezett legyen, két címnek két oka lehet. Az egyik társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból kedvezményezett település vagy - esetleg és - magas munkanélküliséggel sújtott település.

Ez az 1230 település, amiről beszélünk, ami valamivel több, mint az ösztetelepülésszám egyharmada, ennek a fele, valamivel több mint a fele összesen 662 olyan település, amely az előbb elmondott címek, illetve lehetőségek okán mindkét szempontból kedvezményezettnek minősül. Abban, gondolom, nem vitatkozok velem a képviselő úr sem, hogy annak a megítéléséhez, hogy mit vegyünk alapul, milyen mutatókat vegyünk alapul, hogy ki legyen valójában kedvezményezett, fontos, hogy a kormányzat nyilvános mutatók, nyilvános számok alapján döntsön.

Ebből a szempontból kiemelten fontos a Központi Statisztikai Hivatal szerepe. Az, hogy a képviselő úr a közmunkával hozza összefüggésbe azt, hogy néhány település jobb besorolást kapott, ez részben igaz, de hát mi úgy gondoljuk, hogy azzal, hogy a közmunkaprogramba bekerültek hátrányos helyzetű településeken állampolgárok, azokkal a települések terheit is csökkentettük. Szeretném kiemelni, hogy azokra a forrásokra, amelyeket eddig a munkanélküliek ellátására fordítottak, a jövőben nem lesz szükség.

Összességében azt tudom mondani, tisztelt képviselő úr, hogy a kormány természetesen nyitott arra, hogy amennyiben szükséges, a változó adatok tükrében a települések kikerüljenek vagy bekerüljenek ebbe a kedvezményezett körbe, tehát lesz lehetőség az ön által fölvetett probléma orvoslására. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Varga Gábor, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Mi áll a hazai kiskereskedelem folyamatos bővülésének háttérében?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Voltak, akik a vasárnapi zárva tartás márciusi életbelépésével a kiskereskedelmi forgalom visszaesése, valamint a munkahelyi elbocsátások miatt aggódtak. A Központi Statisztikai Hivatal augusztus végén közölt gyorstájékoztatója szerint ezek az aggodalmak mára már nem indokoltak. A KSH gyorstájékoztatójából látható, hogy két éve folyamatosan bővül hazánk kiskereskedelme. Idén júniusban a kiskereskedelmi forgalom volumene több mint 6 százalékkal nőtt az előző év azonos időszakához képest.

(17.00)

Továbbá a 2015. január-június időszaki forgalomvolumene szintén több mint 6 százalékkal halad-

ta meg az előző év azonos időszakát, továbbá a kiskereskedelmi forgalmon belül az élelmiszer-kereskedelem volumenében is mintegy 4,5 százalékos növekedés figyelhető meg 2015 júniusában a tavaly júniusához képest. Megállapítható tehát, hogy a vasárnapi zárva tartás nem okozott visszaesést a kiskereskedelmi forgalomban, ugyanakkor folyamatos bővülésnek lehetünk tanúi az elmúlt két évben.

Az M1 hírcsatornán lévő mai hír szerint Glattfelder Béla, a Nemzetgazdasági Minisztérium gazdaságyszabályozásért felelős államtitkára megjegyezte, hogy több mint 4400-zal dolgoznak többen a kiskereskedelemben, és több mint 5500 új munkahelyre van még lehetőség, amire lehet jelentkezni, tehát a magyar reformok működnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekkel kapcsolatban kérdezem öntől: mi áll a hazai kiskereskedelem folyamatos bővülésének háttérében? Várható-e idén a hazai kiskereskedelem további növekedése? Várom a megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy a makromutatók és -számok alapján Magyarország valóban jól teljesít az elmúlt néhány évben, 2013-tól, beérnek a kormánynak azok a döntései, amelyek a gazdasági növekedés erősítését, növelését, illetve a munkahelyek számának növelését célozzák.

Sok makromutatót meg lehet vitatni, hogy az miért ennyi, miért annyi, jó vagy nem jó az országnak, így lehet érteni, úgy lehet érteni, ezt egyébként a parlamentben is több képviselőcsoport meg is teszi. De azt, hogy a kiskereskedelmi forgalom fokozatosan nő, és Európában a legnagyobb mértékben, mintegy 6-7 százalékkal, azt gondolom, ez az a mutató, amit nem lehet elvitatni. Nem lehet elvitatni, mert ez azt jelenti, hogy az emberek többet költenek, többen több pénzből tudnak költeni, és ez azt jelenti, hogy az életüket nyilván a vásárlásokkal próbálják jobbá tenni.

Hogy hogyan áll össze ez a többletforrás: egyrészt a gazdasági növekedés többletjövedelmet termel, így az embereknek több a fizetésük a versenyszférában. Ugyanez a helyzet az állami szférában, amit az állam indított el életpályamodellekkel a pedagógusok, a rendvédelmi dolgozók és a köztisztviselők esetében. Sokat segített a lakosságnak a rezsi-csökkentés, amely több mint 300 milliárd forintot hagyott a zsebükben, és a devizahiteleknek a rendezése is, hiszen nem kell annyit törleszteni most már devizahitelekre, és azt fogyasztásra lehet elkölteni. De azt is figyelembe kell venni, hogy, ahogy mondtam, többen költünk, hiszen 400 ezerrel több munkahely van már a 2010-es adatokhoz képest; nyilván

ezek az emberek több jövedelemhez jutnak, és jövedelemhez jutnak, nem pedig segélyhez.

Ezt a tendenciát szeretné a kormány folytatni, hogy az emberek még többet tudjanak költeni, még többen, még nagyobb jövedelemből. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mi az önök álláspontja: elhangozhat egy ilyen kijelentés?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! A 2015. július 6-ai ülésnapon Novák Előd a parlamentben a következőket mondta: „Államtitkár úr, számunkra igenis nem mindegy, hogy a Kárpát-medencét magyarok fogják belakni, vagy a 13, a törvény által is nemzetiségként, kisebbségként nyilvántartott cigányság, németiség, ukránosság, románosság vagy esetleg a koszovói albánok, azok, akik elárasztanak minket. Igenis ezzel szembe kell nézni, és nem mindegy, hogy magyarok fogják-e belakni a Kárpát-medencét.” - idézet vége.

Magyarországon élő német nemzetiségiként én visszautasítom ezeket a kirekesztő és gyűlöletkeltő mondatokat és szavakat, amik véleményem szerint a Parlament falai között nem hangozhatnak el. Én nem tudom ezt csendben végighallgatni. Nyílt levélben fordultam önökhöz és Kövér Lászlóhoz, hívtam fel a figyelmüket a történetekre, de önök a fülük botját sem mozdították. Még Novák Elődnek is értenie kell, hogy a Magyarországon élő kisebbségek, nemzetiségi emberek Magyarországot tekintik az otthonuknak, a hazájuknak. Nekem magyar az anyanyelvem, de svábnak tekintem magam. Nekem Magyarország az otthonom.

Azt gondolom, hogy Magyarország és a Kárpát-medence éppen azért ilyen gyönyörű, mert egymás mellett élve sok nemzetiség lakja, gyarapítja és formálja. Éppen ezért kérdezem most az államtitkár urat: ilyen szavak elhangozhatnak ma a Parlament falai között? A gyűlöletkeltés belefér? *(Közbeszólás a KDNP soraiból: Szólásszabadság van!)* Az itt élő nemzetiségeket el kell innen zavarni, vagy ők ne szaporodjanak? Vagy mit gondol a Jobbik?

Az a kérdésem, hogy ha önök hallgatnak, akkor egyetértenek, és lassan egy frakcióvá válnak a Jobbikkal, vagy pedig felemelik a szavukat, és nem hagyják, hogy ilyen szavak elhangozhassanak a magyar parlamentben. Várom a választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony!

Tisztelt Ház! Túl azon, hogy nyilván a nemzetiségek együttélésével kapcsolatban ugyanaz a véleményünk, ezen túlmenően szerintem az ön felszólalása a Szocialista Pártra jól jellemzően három dolognak a találkozási pontja: a rosszindulatnak, a munkahelykerülésnek és a felületességnek.

Ön elolvasta Novák Elődnek ezeket a szavait *(Heringes Anita: Itt ültem, államtitkár úr!)*, de még arra se volt figyelme - akkor ez csak a rosszindulat volt -, hogy utána továbbolvassa egy kicsit a jegyzőkönyvet, amely szerint ott helyben született a kormánypártok részéről reakció. Fel is olvashatnám, csak szerintem nem helyes, ha az ember a saját szavait olvassa fel itt, a Parlament falai között. De ahogy nézem, a jegyzőkönyv szerint 8-10 sornyi reakció volt *(Heringes Anita: Nagyon gyenge mondatok voltak, államtitkár úr! Nagyon gyenge mondatok!)* rögtön a kormánypártok részéről, ön pedig itt távolba révedő szemekkel és már-már elcsukló hangon beszél arról, hogy a kormánypártok miért hallgatnak erről.

Tisztelt Képviselő Asszony! Erről ott, azon az ülésnapon, erről a számomra és számunkra is elfogadhatatlan felszólalásról az MSZP-frakció hallgatott. Nem kért ügyrendben szót, nem szólalt fel. Ön utána írt egy nyílt levelet, valamivel később, de itt az ön frakciótagjai vagy az ön frakcióvezetője, vagy a frakcióvezetés bármelyik tagja meg nem szólalt, utólag pedig feláll, és azt mondja, hogy a kormánypártok hallgatnak akkor, amikor a kormánypártok nem hallgatnak, csak a Szocialista Párt.

Én azt kérem, hogy ezzel a fajta rosszindulattal, a történelemből már a XX. század eleje óta jól ismert szocialista, egykor még kommunista hozzáállással és retorikával és azzal a móddal, hogy pont azzal vádolja az ellenfeleit *(Heringes Anita közbeszól.)*, amiket önök mulasztanak el megtenni, és elfelejti a képviselőtársainak *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* vagy a kormány képviselőinek a felszólalását megemlíteni akkor, amikor erről a témáról beszél, kérem, ezzel hagyjanak fel, ez juttatta önöket ilyen középpárti vagy kispárti státuszba *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Hadd csinálják tovább!)*, szerintem nem érdemes ezt a retorikát továbbvinni. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Nyilvánvalóan ahogy Novák Elődnek a szavait is kikérjük magunknak, a szocialisták ilyesfajta vádjait is kikérjük magunknak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Tukacs István: Ez egy válasz? - Heringes Anita: Gratulálok! Minden sváb nevében... Ez nem volt válasz! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem szégyelled magad? - Dr. Rétvári Bence: El tudod olvasni a jegyzőkönyvben! Olvasott embernek párja nincs!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Tbc-Magyar-**

ország: felidőben 1:0” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy apró, kicsi kis szúrás, a pillanat műve, nagyon tud fájni, be is dagad, be is pirosodik, és ezt kisgyermeknek adják be, méghozzá újszülötteknek elsősorban: ez az úgynevezett BCG-oltás.

A BCG-oltás Magyarországon példaértékűen működik, 1954 óta minden újszülött megkapja hazánkban, és ezzel az oltással védekezünk a tbc ellen, amelyet egy időben egyébként magyar betegségnek is hívtak. Éppen ezért - hiszen jól működött a magyar rendszer - megdöbbentő az a tény, hogy jelenleg Magyarországon az újszülötteket nem tudják oltani ezzel az oltással, hiány alakult ki. A hiány annak az eredménye, hogy a nemzetközi gyártó cég, szállító cég, egy dán cég nem tudja a megfelelő oltóanyagot biztosítani. Ezáltal nem oltják a csecsemőket, úgy kerülnek haza, és úgy kerülnek az otthonukba, hogy nincs meg a kellő védettség a tuberkulózis ellen.

Fontos lenne tudni, hogy mit tesz a kormány ebben az időben, amikor hiányzik egy ilyen fontos oltás, méghozzá az az oltás, ami az ellen a tuberkulózis ellen véd, az ellen a tbc ellen véd, amellyel nagy számban fertőzöttek, és amelyet nagy számban hordoznak azok a bevándorlók, akik Magyarországra érkeznek. Tehát ennek tesszük ki az újszülöttjeinket.

Mindenképpen fontos lenne foglalkozni azzal, hogy mit tesz a kormány, amikor az egészségügyben a kudarcait próbálja feledtetni, és feloldani azt a helyzetet, amelybe most került az egészségügyi kormányzat és az egészségügyi kabinet. Így hát fontos feltenni azokat a kérdéseket, és kérem az államtitkár urat, őszintén (*Dr. Rétvári Bence: Mindig őszinte vagyok!*), a családos emberek, az újszülöttek, a gyermekek megnyugtatóra mindenképp válaszolja meg, hogy meddig tart ez az oltóanyaghiány, meddig áll fenn ez a helyzet, milyen, szerződésből eredő kötelezettségeket, felelősséget lehet érvényesíteni a gyártóval, a forgalmazóval szemben. Egyáltalán belegondoltak-e abba és felmérték-e azt, hogy az illegális bevándorlók milyen kockázatot jelentenek az ilyen oltatlan populációra?

(17.10)

Egyáltalán mit kíván tenni a kormány, hogy a jövőben kialakult hasonló helyzetet elkerülje, és ne jussanak gyermekeink olyan sorsra, hogy az immár feledésbe merült tbc-t elkapják és ezáltal megbetegszenek? Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsorában.*)

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A BCG-oltóanyag hiánya egy világszerte tapasztalható probléma, az Egészségügyi Világszervezet tájékoztatása alapján itt egy gyártási problémával állunk szemben, amelynek a megoldását az hátráltatja, hogy a tényleges oltóanyag-előállítás igen hosszadalmas, és ezt szintén meg kell hogy előzze a megfelelő minőségbiztosítás, és ezeknek az időigényessége miatt akadtak ezek a problémák. Ugyanakkor természetesen Magyarország és főleg az OTH, az Országos Tisztifőorvosi Hivatal mindent megtesz annak érdekében, hogy mihamarabb beszerezze a kellő mennyiségű oltóanyagot.

Ugyanakkor az átmenet idején sincsen különösen nagy probléma, hiszen a korábbiakban is már a tervezés úgy zajlott, hogy számolt azzal, hogy bármikor bekövetkezhet beszerzési nehézség. Éppen ezért Magyarország rendelkezik egy fél évre való tartalék-készlettel. Nyilvánvalóan nem lehet korlátlan ideig ezeket a szereket tartalékolni, tárolni, de egy fél éves ilyesfajta pluszidőnk van, ameddig még tartalékkészletei vannak az országnak. Az oltások átütemezése is lehet az egyik megoldás erre, ha a megfelelő hatékonyságot garantáló időszakon belül, de más időpontban történik meg a csecsemőknek a beadása. Ez természetesen azokat a családokat nem érinti, ahol magasabb a kockázat, hiszen ott mind az újszülötteket, mind pedig a családtagokat is szükség szerint járványügyi intézkedés alapján beoltják, és ezt készletek átcsoportosításával teszik meg.

A jelenlegi szerződés alapján, amelyben szolgáltatni kéne Magyarországnak vagy teljesíteni kellene Magyarország felé ezeket az oltóanyagokat, késedelmi kötbért kell fizessen a szállító. Ha felmondanánk jelen helyzetben, akkor meghíúsítási kötbért fizethetnénk vele, de ettől viszont nem lenne gyorsabb az oltóanyagok beszerzése. Természetesen megvizsgáltuk az Európai Unió kívüli gyártóktól a beszerzés lehetőségét, de ezt a biztonsági kockázat magasabb foka miatt egyelőre elvetette Magyarország, illetve csatlakozott Magyarország az Európai Unió oltóanyag közbeszerzését lehetővé tevő megállapodásához, amely segíthet számunkra, hogy BCG-oltóanyagot, ezt a problémát minél hamarabb közösen is megoldhassuk. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Hol tart a különleges gazdasági övezetek ügye Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében?**” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Amikor a tavalyi évben kihelyezett kormányülés volt a megyénkben, akkor került - nem

pontos megnevezéssel - a különleges gazdasági övezetek ügye az asztalra. A kormány szerint ez lett volna az a gyógymód, amivel orvosolni lehet a már sokszor elmondott Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei magas munkanélküliséget. Sajnálatos módon, amikor a megyénk neve szóba kerül, akkor először ez jut róla eszébe mindenkinek, de különösen az ott élőknek, akik szenvednek a munkahelyek hiányától. Előbb pontos szabályozásra vártak az érintettek, később megszületett ezeknek az övezeteknek a pontos körbeírása is, járásokat nevezett meg a kormányzat. Csak egy mellékszál, hogy a megyében Nyíregyháza kivételével szinte az összes járás beletartozik ebbe a nagyon nehéz helyzetű térségek körébe.

Azóta az igénybe vehető kedvezményekkel, amelyeket én most itt nem részleteznék, nyilván már eltelt annyi idő, hogy a kifejezetten versenyszférára írt különleges adózási és támogatási szabályok eredményét meg lehessen mérni. Azért szükséges ezzel foglalkozni, mert nyilvánvaló, hogy megyénket nem a közsféra, nem a közmunka fogja kihúzni a slamasztikából és ebből a sanyarú helyzetből, hanem az, ha minél több munkahely jön létre, amely nemcsak létrejön, hanem tartóssá is válik a megyében, tartóssá még akkor is, ha ezek a kedvezmények vagy kedvezmények köre bizonyos idő után már nem vehető igénybe.

Azért gondoltam, hogy rá kellene pillantani erre a helyzetre, mert a remények nagyok voltak, ezért aztán írásban is és most szóban is egy nagyon egyszerű kérdést szeretnék feltenni, hogy hány ilyen munkahely teremtődött ezeknek a kedvezményeknek a kapcsán, és ami lényegesebb, hány ilyen munkahely maradt meg a megyében tartósan.

Elnök úr, ennyit szerettem volna.

Köszönöm a szót, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Jó híreim vannak. Ugyan picit nem jól emlékszik, mert nem tavaly volt, hanem 2011-ben volt ez a kihelyezett kormányülés Vásárosnaményban, és talán nem is véletlen az, hogy éppen Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében jelentette be a magyar kormány a szabad vállalkozási zónák létrehozását, hiszen valóban az a helyzet, hogy egy térség kivételével ott valamennyi terület ebbe a csoportba tartozik.

Ami a konkrétumokat illeti, a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból minden évben dupláztuk azokat a forrásokat, amelyek a munkahelyteremtő pályázatokra rendelkezésre álltak. Itt legutóbb már 16 milliárd forint volt, és a zónák tekintetében 700 ezer forinttal kaptak többet egy munkahely után azok, akik itt teremtettek munkahelyet, nyilván nem véletlenül.

2013 és '14 között 685 kvv közel 10 milliárd forint összegű támogatásban részesült, most országos adatról beszélek. A zónákban két év alatt 3850 új munkahely létrehozásához járultunk hozzá, ami Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét konkrétan illeti, ugye nyilván csak a versenyszféráról beszélek, 2013-ban 38 nyertes vállalkozás 1,2 milliárd forintból 441 új munkahelyet hozott létre, 2014-ben 72 vállalkozás 1,6 milliárd forint értékéből 665 munkahelyet hozott létre. Ezek kifejezetten versenyszférás munkahelyek, és láss csodát, a legsikeresebb pályázó Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye volt évek óta a szabad vállalkozási zónák tekintetében.

A magyar kormány most is kiírt pályázatot, 10 milliárd forint értékben jelent meg GINOP-os pályázat, a zónák tekintetében annyira sikeres a pályázat, hogy úgy tűnik, emelnünk kell a forrást akár a duplájára is, ezt meg fogjuk tenni, és nagyon fontos, hogy itt nemcsak a feldolgozóiparra, hanem korlátozás nélkül akár a szolgáltató szektorban is lehet pályázni. Ezt a területet kell a következő években, azt gondolom, bővíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Visszaállítják-e a megszüntetett osztályokat a körmendi kórházban?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A második Orbán-kormány három éve funkcióváltásra, hatékonyságra hivatkozva egyetlen tollvonással megszüntette Körmenden a szülészet-nőgyógyászatot és az aktív belgyógyászatot.

Bár a kormányzati propagandagépezet igyekszik elferdíteni a valóságot, a vidéken élők, így a Vas megyeiek is nap mint nap szembesülnek az egészségügy egyre romló helyzetével. Rig Lajos frakcióátarsammal nyáron intézményeket látogattunk szűkebb hazámban. Tapasztalataink fényében mérhetetlenül cinikusnak tartom, hogy önök soha nem látott fejlesztésekről beszélnek az egészségügy területén. Míg ellenzékben felemelték szavukat elődeik vidékromboló lépéseivel szemben, addig az utóbbi években a szocialista-liberális kormányok által megkezdett sorba szervesen illeszkedő intézkedéseket foganatosítottak. A Jobbik annak idején minden lehetséges eszközzel tiltakozott a leépítések ellen. Parlamenti felszólalásaim mellett tüntetést szerveztünk és aláírásokat is gyűjtöttünk a körmendi kórházért. A térségben élők szinte egyöntetűen álltak ki az intézményért, rendkívül rövid idő alatt ötezren írták alá az íveket, de a folyamatosan nemzeti konzultációkat folytató kormány semmibe vette a véleményüket.

A tavalyi kampány során nagy csinnadrattával bejelentett beruházások sem úgy, olyan határidővel valósultak meg, ahogy megígérték. Ezek után sok jót

nem várhatunk, pedig a megszüntetett osztályok visszaállítása elengedhetetlen lenne Kőrmenden. A jelenleg zajló felújítások kapcsán kormánypárti politikusok ígéretet tettek az aktív belgyógyászat visszaállítására, csak bízni tudok benne, hogy ez valóban így történik. Ugyanakkor a szüléset-nőgyógyászatra is egyértelműen szükség lenne a térségben. A biztonságos betegellátás érdekében bővíteni és korszerűsíteni kellene a megye mentőállomásainak gépparkját, de fontos lenne a kőszegi mentőállomás új, megfelelő épületbe helyezése is.

Tisztelt Államtitkár Úr! A témában legutóbb feltejt szöbeli kérdésemre adott válaszában mellébeszélte. Remélem, hogy ezúttal konkrét válaszokat ad. Visszaállítják-e a megszüntetett osztályokat Kőrmenden? Számíthatunk-e fejlesztésekre a megye mentőállomásainak vonatkozásában? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Múltkor a mentőkre nem maradt már időnk, úgyhogy kezdem most a végéről. Az Országos Mentőszolgálat fejlesztéseire vonatkozóan tájékoztatom, hogy Vas megyében uniós projekt keretében Szentgotthárd mentőállomás felújítása folyamatban van, az átadás-átvétel a tervezett ütemezés szerint zajlik. Az OMSZ 2014-ben új mentőkocsikat adott át és állított szolgálatba Celldömölkön, Kőrmenden, Sárváron, Bükön, Répcelakon és a szombathelyi állomáson.

(17.20)

Kőrmend mentőállomásra egy új, úgynevezett B-típusú mentőgépkocsi került, Szombathelyen pedig oktatási központ, azaz skill-labor létrehozására kerül sor.

Ami a szüléset kérdését illeti, talán ez nem is az egészségügy területén jelentkező alapprobléma, hiszen az az éves alacsony születésszám, ami Kőrmenden és térségében volt az elmúlt időszakban, lényegesen elmaradt a szüléseti fekvőbeteg-ellátás fenntartásához a szakmai kollégium által szükségesnek megjelölt éves születésszámtól. A jelenleg megvalósítás alatt álló TIOP 2.2.6 uniós projekt keretében a Markusovszky Kórház kőrmendi telephelyén a járó- és fekvőbeteg-ellátás integrációja valósul meg. A beruházásra a projekt 1,67 milliárd forintos önköltségéből több mint 1 milliárd forintot fordítunk, a tervezett fizikai befejezés időpontja 2016. március 31.

A projekttel megvalósul az egymáshoz kapcsolódó szakmák egy helyen történő kezelése, sor kerül a 24 órás sürgősségi ellátás, a krónikus belgyógyászati osztály, a sebészeti osztály felújítására, valamint a műtőszint átalakítására és felújítására, és

egynapos sebészeti műtő kialakítására. Ezenkívül korszerű gépek, műszerek beszerzése is megtörténik, így a diagnosztikai, terápiás és műtési háttér biztosítására, a röntgen digitalizálására, új ultrahanggépek beszerzésére a munkaerőhelyzet és az ügyeleti ellátás biztosítása érdekében távdiagnosztikai céllal is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tehát sok-sok fejlesztés az, amit elmondhatunk itt a kőrmendi kórház esetében is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Novák Előd képviselő úr kétperces szót kért, személyes érintettség miatt megadom neki a két percet. Ön é a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Akár csak szájalmasnak is minősíthetném azt az elhatárolódási versenyt, amely egy két hónappal ezelőtti felszólalásom nyomán itt ma kialakult az Országgyűlésben az MSZP és a Fidesz politikusa között, azonban azt egyértelműen vissza kell utasítsam személyes érintettség okán, hogy az én július 6-ai felszólalásomban bármilyen gyűlöletkeltő lett volna, ahogy Heringes Anita fogalmazott. Még abban az idézetben, abban a szöveggörnyezetéből kiragadott idézetben sem volt semmilyen gyűlöletkeltő, amit tőlem idézett, úgy, hogy közben az idézetben belülről is kihagyott például egy olyan tényfeltáró, őszinte fél mondatot, hogy többen érkeznek már a bevándorlók hazánkba, mint ahány gyermek születik, és azt gondoljuk, hogy igenis, ezzel szembe kell nézni.

Bizony, én csak erre kívántam felhívni a figyelmet korántsem gyűlöletkeltő felszólalásomban, amelynek címe az volt: „Növeli, ki elföldi a bajt”. Ilylyes Gyula szavaival próbáltam annak megszívlelésére kérni a kormányt, hogy hagyjanak fel a népese-déspolitikai sikerpropagandával, mivel a magyarság demográfiai állapota válságos, s erre világítottam rá korántsem gyűlöletkeltő felszólalásomban azzal, hogy a KSH által legutóbb közzétett, az EU-tagállamok népese-déspolitikai összehasonlításában is látszik, hogy csak 3 országot előzünk meg a 28-ból az ezer lakosra jutó élveszületések tekintetében, ráadásul minden rangsorban visszaestünk.

Tehát semmiféle gyűlöletkeltő nem volt a felszólalásomban, ezt vissza kell utasítsam, és én nagyon örülök, hogyha akár neki, akár bármely más hazai kisebbségi állampolgárunknak többes identitása is van, és adott esetben valaki nemcsak német, nemcsak román, nem ukrán, nemcsak cigány, hanem mellette, mondjuk, magyar identitással is rendelkezik.

Ez teljesen természetes, de azzal is számot kell vetni, amivel egyébként Pokol Béla alkotmánybíró is számot vetett, ő ki merte mondani, én is ki mertem itt az Országgyűlésben mondani, hogy a cigányság népese-désgrobbanásával nem lehet elfedni hazánk katasztrofális népese-désgfogyását, és ez még önmagá-

ban semmiképp sem gyűlöletkeltő. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Véget ért a kérdések ideje.

Soron következik a **személyi jövedelemadó-ról szóló 1995. évi CXVII. törvény és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló előterjesztés összevont vitája**. Selmeczi Gabriella, Völner Pál, Bánki Erik, Dunai Mónika képviselők önálló indítványa T/5986. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd elhangzására 15 perc, a kormány képviselőjének 15 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 15 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 7 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 30-30 perc, a független képviselők felszólalására 8 perc, a zárszó elhangzására 10 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Bánki Eriknek, a törvényjavaslat előterjesztőjének.

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja az, hogy a hatályos jogszabályok szerint 2016. január 1-jétől a családi adókedvezmény igénybevételéhez szükséges, mármint az, hogy a kedvezményezett gyermekek saját adóazonosító jelét fel kell tüntetni az adóbevallásban, így hát adóazonosító jelet kell minden olyan gyermeknek képeztetni, akinek a részére ezt a kedvezményt a szülők igénybe kívánják venni. Szóval, törvényjavaslatunknak az a célja, hogy ez a 2016. január 1-jei határidő egy évvel kitolódjék.

Ezen időpontot megelőzően az adóazonosító jel hiányában természetesen továbbra is elegendő az eltartottak, a kedvezményezett eltartottak természetes személyazonosító adatainak és lakcímének megadása. Jelenleg az állami adóhatóság a 2005. december 31. napja után született gyermekek részére az adóazonosító jelet hivatalból képi meg. A javaslatunk előírja, hogy az adóhatóság adminisztrációs terheinek csökkentése érdekében a jövő év végéig elegendő legyen az ideje arra, hogy hivatalból megképezze azon 25 év alatti állampolgárok adóazonosító jelét, akik ilyenkorábban még nem rendelkeztek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Jól látható, hogy a magyar kormány elkötelezett a magyar családok helyzetének javítása, életfeltételeinek, életkörülményeinek és életszínvonalának emelése mellett. A magyar reformok működnek, tisztelt hölgyeim és uraim.

Az Európai Uniót rendkívül kedvezőtlen demográfiai folyamatok sújtják. Ezen folyamatok megfordításához elengedhetetlen a társadalom legerősebb

és leghatékonyabb egységének, a családnak a további megerősítése. Ezt a célt is szolgálták azok, korábban a magyar kormány által javasolt és a magyar parlament által elfogadott és támogatott családi adókedvezmények, amelyeknek köszönhetően az elmúlt négy évben mintegy 800 milliárd forint maradt a magyar családok zsebében. Csak tavaly, a tavalyi év során több mint 900 ezer szülő érvényesítette azokat a családi adókedvezményeket, amelyeket az elmúlt évek során, még egyszer mondom, a magyar kormány javaslatára a magyar parlament elfogadott.

Az adórendszer átalakításának köszönhetően 2013-ban közel 185 milliárd forinttal több jövedelem maradt mintegy 900 ezer család háztartásában. Ugyanakkor fontos megemlítenünk azt is, hogy 270 ezer alacsony jövedelmű, több gyermeket nevelő család tavaly még nem tudta teljes mértékben kihasználni az adókedvezmény adta lehetőségeket, ezért egy újabb módosításra volt szükség ahhoz, hogy ez a 270 ezer család is élni tudjon ennek az adókedvezménynek a teljes mértékével.

A családi adózás a magyar gazdasági modell egyik legfontosabb pillére, éppen ezért a kormány és a Fidesz-, KDNP-frakció is elkötelezett abban, hogy kiterjesszék a családokat érintő kedvezményrendszereket a következő időszakban is. Ennek érdekében a legalacsonyabb jövedelemmel rendelkezők számára is elérhetővé vált mára, hogy a kedvezmények - akár a kedvezmény számukra a járulékokból történő levonhatósága által is - igénybe vehetők legyenek. Ez egy minimálbért kereső és három gyermeket nevelő család esetében nettó 16 ezer forint bér-, jövedelemcsökkenést jelentett.

2016-tól a jelenlegi 10 ezer forintról 12 500 forintra nő majd a kétgyermekes családok gyermekenkénti adókedvezménye, majd az azt követő három évben összesen duplájára fog növekedni. Ezen intézkedés hatására egy kétgyermekes család éves jövedelme akár 60 ezer forinttal is növekedhet a következő évek során. A személyi jövedelemadó további csökkentésével minden munkavállaló, vagyis több mint 4 millió ember fizetése fog megemelkedni, a családi adókedvezmény emelésével pedig 350 ezer kétgyermekes családnál marad több pénz a korábbi időszaknál. A két gyermeket nevelő, átlagkeresetű szülőknél éves szinten a két intézkedés hatására együttesen akár 144 ezer forinttal, a minimálbéres szülőknél pedig évi 85 ezer forinttal több forrás, elosztható pénz marad a családi kasszában.

A napvilágot látott népesedési adatok azt mutatják, hogy Magyarország jó úton jár, a magyar reformok ezen a téren is jól működnek. A családpolitikai intézkedések hatására 2010 óta tavaly született a legtöbb gyermek Magyarországon. 1990 óta nem volt olyan magas a születések száma Magyarországon, mint 2014-ben. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezzel nemzetközi összehasonlításban utolértük Ausztriát. Egyre több vágyott gyermek születhet meg Magyarországon annak köszönhetően, hogy egy családbarát

adókedvezmény-rendszer működik Magyarországon, amellyel példát mutatunk az Európai Unió többi országának is.

(17.30)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kormány elkötelezett tehát abban, hogy kiterjessze ezt a kedvezményrendszert, a Fidesz és a KDNP frakciója, a törvényjavaslatot benyújtó képviselőtársaim együttesen elkötelezettek vagyunk annak érdekében, hogy minél könnyebben, adminisztrációs tehercsökkentéssel, illetve a kormányzati apparátus, az adóhatóság tekintetében pedig, az adóhatóság esetében is több idő álljon rendelkezésre arra, hogy felkészüljenek ennek a technikai hátterére, ezért azt kérem önöktől, hogy az önök előtt fekvő törvényjavaslatot szavazataikkal is támogassák.

Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a kormány részéről ki kíván válaszolni. Jelzi Tállai András államtitkár úr, hogy ön kíván hozzászólni. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönjük szépen, hogy ilyen terjedelmesen elmondta a törvényjavaslatot, sőt azon túl is a családi adókedvezmény jelentőségét kiemelte, amely a társadalmunkban egyre működőképesebb, és egyre több családot érint, különösen az egykulcsos személyi jövedelemadó bevezetésének a következtében, illetve az ön által is elmondott kedvezmények kiterjesztése vonatkozásában. Ez a törvényjavaslat nem erről szól, ez egy adminisztrációcsökkentést jelent vélhetően több száz-ezer magyar családnak, ugyanis úgy gondolom, hogy az elmúlt év során értelmetlenül került be a szabályozásba az az elvárás, hogy családi adókedvezményt 2016. január 1-je után csak akkor lehet igénybe venni, hogyha az adott gyermek után az adóazonosító jelet is biztosítják a dokumentumon az adóhatóság számára. Ugyanis most kettős rendszer van, egyrészt az adóazonosító jel használatával, másrészt pedig anélkül is lehet családi adókedvezményt igénybe venni. Az elmúlt évi szabályozás azt vezette volna be, hogy 2016. január 1-je után csak az adóazonosító jel használatával lehet ezen adókedvezményt érvényesíteni.

Ez jelenleg 800 ezer 18 év alatti adóalanyt érint, és attól függően, hogy a 800 ezer gyermek után mennyi szülő veszi igénybe vagy kívánja igénybe venni az adókedvezményt, annyinak kellett volna külön az adóhatóságtól megkérni ezt az adóazonosító jelet. Ez egy értelmetlen bürokrácia, többletadminisztráció, -idő, -energia. Ezt időben észrevette a Fidesz-frakció néhány tagja, és ezért nyújtotta be ezt a törvényjavaslatot.

Ez a törvényjavaslat azt is biztosítja, hogy azért a rendszer 2017. január 1-je után egységes legyen, de a szülőknek, a felnőtteknek mégse kelljen több adminisztrációt elvégezni, hiszen az adózás rendjéről szóló törvény az adóhatóságot kötelezi arra, hogy 2016. november 30-ig minden 25 év alatti személy számára megképezze az adóazonosító jelét, számát, és azt kiküldje az érintett személy részére. Tehát így többletadminisztrációt nem fog jelenteni az érintettek számára, ugyanakkor pedig 2017-től érvényesül az egységes adóigazgatási nyilvántartás, érvényesül az, hogy csak az adóazonosító jel birtokában lehet igénybe venni ezen adókedvezményt.

Azt gondolom, hogy ez egy rövid, de annál hasznosabb és jobb törvényjavaslat. A Törvényalkotási bizottság ülésén a bizottság tagjai egyhangúlag támogatták a törvényjavaslat elfogadását. Nagyon bízom benne, hogy az Országgyűlés is ezt fogja tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vejkey Imrének, a Törvényalkotási bizottság előadó-jának.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a mai napon házszabálytól való eltéréssel megtárgyalta a T/5986. számon benyújtott, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényt, továbbá az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és azt a bizottság módosító javaslat hiányában a benyújtott formában egyhangúlag, 29 szavazattal, nulla nem és nulla tartózkodás mellett elfogadta, támogatta.

A fentiek alapján kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák önök is a T/5986. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ami 30-30 perc frakciónként, a független képviselőknek ugyebár 8 perc jár. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját 15 perces időkeretben. Ennek keretében megadom a szót Witzmann Mihálynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára mindannyiuk számára ismeretes, hogy az Európai Unióban rendkívül kedvezőtlen demográfiai folyamatok tapasztalhatók sokszor a gazdasági fejlettség ellenére is. Gondolhatná az ember, hogy ennek nem kellene így lenni, mégis azt láthatjuk, hogy a fejlett

országokban egyre kevesebb a fiatal, egyre kevesebb gyermek születik, és egyre többen vannak az idős korosztályában. A folyamatosan tapasztalható népességfogyás nem csupán társadalmi, hanem idővel egyre súlyosabb gazdasági és fenntarthatósági problémákat is előrevetíthet. Ezen kedvezőtlen tendenciák megállításához, illetve megfordításához elengedhetetlen egy hatékony családtámogatási rendszer, a családok megerősítése.

A második Orbán-kormány a problémát pontosan felismerve, első intézkedéseinek egyikeként vezette be az úgynevezett egykulcsos családi adózást, amely az egy vagy több gyermeket nevelő, a társadalom gerincét alkotó, középosztálybeli családokat a korábbihoz képest jelentősen kedvezőbb helyzetbe hozza. Az intézkedésnek köszönhetően 2011-től kezdve mintegy 900 ezer szülő összesen 160 milliárd forint adókedvezményt tudott érvényesíteni évente. Ennek hatására a nagycsaládosok keresete több mint 20 százalékkal növekedett. Az adókedvezménynek köszönhetően az elmúlt négy évben összességében mintegy 800 milliárd forint maradt a családok zsebében, ahogy ezt egyébként államtitkár úr is említette.

A 2010 előtti években a szocialista kormányok sajnálatos módon hátat fordítottak a magyar családoknak, a magyar embereknek, a gyermeket vállalóknak, aminek az lett az eredménye, hogy minden esetben a gyermeket vállaló, a gyermeket nevelő családok húzták a rövidebbet, mert egész egyszerűen elszegényítették, eladósították őket. Elvették az egy és két gyermek után járó családi adókedvezményt, megszüntették a kedvezményes otthoneremtési hiteleket, és emlékezhetünk arra is, hogy a személyi jövedelemadó 32 százalékos kulcsa a jelenlegi 16 százaléknak pontosan a duplája volt.

Ezzel szemben ma már nyugodtan kijelenthetjük, hogy a polgári kormány által bevezetett családi adózás a 2010 utáni magyar gazdasági modell egyik meghatározó, mondhatjuk azt is, hogy legfontosabb alappillérvé vált. Éppen ezért a kormány továbbra is elkötelezett abban, hogy tovább szélesítse és növelje a családokat erősítő rendszert. Ezen szándék újabb igazolásaként született meg az a döntés is, amely a legalacsonyabb jövedelemmel rendelkezők számára is elérhetővé tette a kedvezmény igénybevételét, úgy, hogy az a különféle járulékokból is, egészségügyi, nyugdíjjárulékokból is levonhatóvá váljon.

A 2016-os költségvetés elfogadását követően pedig már az is biztossággal kijelenthető, hogy jövőre a jelenlegi 10 ezer forintról 12 500 forintra nő a kétgyermekes családok gyermekenkénti adókedvezménye, majd az azt követő három évben a további emelések révén a jelenlegi szint duplájára, mintegy 20 ezer forintra emelkedik. Az intézkedés eredményeképpen a kétgyermekes családok éves jövedelme pedig tovább emelkedhet. És ahogy azt az előbb Bánki Erik képviselő úr is említette, a legfrissebb adatok azt mutatják, hogy az új szemléletű családbarát gazdaságpolitikával Magyarország valóban jó

úton jár. A családpolitikai intézkedések hatására egyébként 2010 óta tavaly született a legtöbb gyermek hazánkban. Fontos kiemelni azt is, hogy közel 20 esztendeje nem volt olyan magas a termékenységi arányszám Magyarországon, mint a tavalyi esztendőben, 2014-ben. Ezzel egyébként, ha egy kicsit az előbb általam említett jó gazdasággal rendelkező országokra tekintünk, akkor mindenféleképpen örömteli az, hogy nyugati szomszédunknak, Ausztriának az adatait utolértük.

Ma már a születések számának folyamatos emelkedése egyértelműen érzékelhető, és talán ez is lehet az oka annak, hogy a kormány családpolitikai intézkedéseit egyre nagyobb figyelem övezi nemcsak határainkon belül, hanem határainkon kívül, Európában egyaránt.

(17.40)

A fentiek alapján világosan látszik, hogy a családi adókedvezmény által biztosított családtámogatási rendszer folytatása kiemelten fontos, mondhatnánk úgy is, hogy alapvető nemzetstratégiai feladat. Ezért is tartom szükségesnek, hogy az előttünk fekvő, az előzőekben Bánki Erik képviselő úr által részletesen ismertetett törvénymódosítás elfogadása megtörténjen, ami egyébként az adóazonosító jel kiváltására megszabott határidő egy évvel történő meghosszabbítását teszi lehetővé.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, egy konstruktív vita lefolytatását követően szavazataikkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását, hogy ezzel újabb érdemi segítséget nyújthassunk a magyar családok, a gyermeket vállaló családok számára. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Gúr Nándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Az elmúlt öt, most már hatodik esztendeje elég sokszor tapasztalhatjuk a Parlament falai között azt, hogy törvények, törvénytervezetek vagy különféle javaslatok úgy kerülnek a Ház elé, hogy nem kellően előkészítettek, és amelyeknek a folytatása az, hogy folyamatában újra kell rendezni a dolgokat, korrekciókat kell elvégezni, olyan korrekciókat, amelyek sok százezer ember életét mértékadó módon befolyásolják.

Ez a mostani történés is erről szól, az önök intézkedésének jóvoltából fakadóan most nagyjából 800-900 ezer fiatalembert érint ez a történet. A törvénynek a korrekció kapcsán szükségszerűen módosulnia kell, ami ha nem következne be, akkor gyakorlatilag elesnének, eleshetnének azoktól a támogatásoktól, családi kedvezményektől, járulékkedvezményektől, amelyeknek jogosultjai kellene hogy legyenek. Próbáuzemben működünk, mondta annak idején a mi-

niszterelnök is meg a miniszterei is. Hát, úgy látom, ez mindenre igaz, itt a Parlament falai között - az önök szemszögéből nézve - önök tényleg próbaüzemben próbálják működtetni ezt az országot.

Érdeklődéssel hallgattam a kormánypártok képviselőinek, illetve a törvénytervezet előterjesztőinek a gondolatait. Már azért is érdeklődéssel fogadtam, mert Bánki Erik képviselőtársam bevezető gondolataiban arról szövegezte, hogy újra működik Magyarországon az a fajta folyamat, ami mintha az emberek javát szolgálná. Tehát ő úgy fogalmazott, hogy a magyar reformok működnek. Igen, Bánki Erik képviselőtársam, a magyar reformok működnek kinn a plakátokon, meg a magyar reformok működnek a megfizetett médiafelületeken - ezt látjuk, ezt látjuk. *(Hegedűs Lorántné: Keleti aluljáró!)*

De tudja, amikor megy az utakon, ha vezeti az autóját, félretekint, és örömmel látja, hogy egy úriember önre nézve, önre tekintve azt mondja, hogy újra nő a minimálbér - tudja, újra nő a minimálbér, ez az ön reformja, az önök reformja -, akkor javasolom önnek, hogy kezdjen el gondolkodni ezen. Ezt csak példaként említem most, a témához illetően is szorosán kapcsolható, már csak azért is, mert nem baj, ha elkezd elemezni a minimálbérnek, mondjuk, az elmúlt hat évben történő alakulását. Nem baj, ha tudja azt, hogy ez a minimálbér, mondjuk, 2010-ben bruttóban 73 500 forint volt, most bruttóban 105 ezer forint. Olybá tűnik, mintha hatalmas növekedésről lenne szó. Ennek a nettója 2010-ben 60 200 forintot meghaladó összeg volt, most 68 775 forint. Olybá tűnik, mintha 13-14 százalékkal több lenne, csak ugye, azt nem mondja el soha sehol senkinek, hogy 2010 és 2015 között volt egy 19-20 százalékos mértékű infláció. Ha ezzel visszaszámoljuk, akkor ez a minimálbér 5 ezer forinttal kevesebbet ér - ötezer forinttal kevesebbet ér! -, mint amennyit 2010-ben kézbe vehettek az emberek.

Magyarrá fordítva a szót: ha bemegy a boltba vásárolni a mai minimálbérrel az ember, akkor 5 ezer forinttal kevesebb értékű árut tud megvásárolni. Na, ez az önök reformja, ilyen típusú reformokat nem kíván ez az ország. Nem azt igényli, hogy ezeket újra megismételjék és hasonlókat hívjanak életre. Nem ezt igényli, mert ez nem az ő javát, nem az ő boldogulását szolgálja, hanem pontosan ő ellenében cselekszik.

Azt kell mondjam, hogy persze a politikájukból sugárzik mindig az átlagokhoz való ragaszkodás, szeretnek szívesen beszélni átlagos bruttó bérekről, sok minden átlagról, de soha nem arról beszélnek, hogy ez hogyan érinti a Magyarországon dolgozó emberek messze döntő többségét, meg hogyan érinti a tehetősebb kisebbséget. Biztos tudja ön is - csak a példa kedvéért említem önnek -, hogy a mellett az említett minimálbér mellett, ami 5 ezer forinttal kevesebbet ér most öt év, a hatodik év elteltével lassan, mint 2010-ben, a munkaadóknak meg a munkavállalóknak együttesen 32-33 ezer forinttal több

járulékkerhet kell fizetniük. Tudja, tehát haszonélvező van, az a kormány, nem a munkavállaló és nem az őt foglalkoztató munkaadó.

Na, ezt az egy kis rövid kitekintést csak azért tettem meg egy példán keresztül, hogy a reformok mikéntjéről, a magyar reformok működésének mikéntjéről egy picit talán képet kapjanak azok is, akik hajlandók elgondolkodni mindazon, amit önök kiírnak a plakátokra, meg mindazon, ami a valóságban visszaigazolóódik.

És akkor nem mentem bele és nem is megyek bele más felületekbe, hogy a közfoglalkoztatottak... - akikkel olyan szívesen próbálják meg javítani a statisztikát, még az előbb Tállai képviselőtársam, államtitkár úr itt ülve-állva elmondta, hogy 400 ezerrel több a magyarországi foglalkoztatottak száma. Ő is tudja nagyon jól, hogy nagyjából a felét a közfoglalkoztatotti létszám bővülése teszi ki. Azt is tudja, hogy több mint 100 ezer ember abból fakad, hogy elüldözték őket ebből az országból, Magyarország határain kívül kénytelenek munkatevékenységet végezni - addig, amíg tehetik, amíg a schengeni folyamatok úgy vannak, mint ahogy most nem akarok belemenni itt az átvándorlás, bevándorlás, kivándorlás, egyebek kérdéskörébe.

Csak azt akarom érinteni önöknek, hogy önök minden tevékenységükkel még a ma létező, dolgozni tudó emberek helyzetét is kockára teszik. Önöket nem érdekli az én értékítéletem szerint ezeknek az embereknek a sorsa. Önöket egy érdekli: olyan képet próbáljanak és tudjanak festeni a mai magyar valósággal ellentétben, amely azokat az embereket, akik nagyon nem gondolkodnak el rajta, becsapottá tudja tenni.

Visszatérve magához ehhez a törvénytervezet-hez, két fontosnak vélhető passzusa van. Az egyik az, hogy az adóazonosító jel legyen meg, hiszen egyébként 2016-ban az eredeti állapotok szerint nem juthatnának hozzá azokhoz a családi kedvezményekhez az érintettek, amelyek megilletik őket. Szeretném jelezni, nem vagyok biztos benne, hogy most az a határidőpont-kitolás, ami egy év laufot ad e tekintetben, meg fog oldani majd minden problémát. Kérdőjelek sokaságát lehetne feltenni, mondok néhány példát ehhez illesztetten.

Biztos tudják, biztos emlékeznek arra is, hogy ebben a törvénytervezetben önök fogalmazták meg azt, hogy 2016 novemberéig kell gyakorlatilag elvégezni mindazt, ami ezzel kapcsolatosan elvégzendő, és ezt követően juthatnak hozzá ezekhez az úgymond igazolásokhoz vagy éppen az adójóváírás tekintetében szükséges számadatokhoz, nyilvántartási számokhoz az emberek. Ha gond van, probléma van, és 2016 novemberében majd azzal találja magát szembe a kormány, hogy nem tudott mindent az elvárások szerint megcsinálni, akkor egy hónapja, egy decemberi hónapja lesz majd arra, hogy egy korrekciót újra elvégezzen, hiszen ahogy mondtam, próbaüzemben működik Magyarország, amióta önök kormányoz-

nak. Akkor gondolják, hogy ez az egy hónap elégséges lesz majd erre? És gondolják, ha nem tudják ezt a korrekciót egy hónap leforgása alatt megtenni, akkor majd ezt az emberek elégedettségével fogják nyugtázni, amikor 2017 januárjában pedig a családi adókedvezményekhez emiatt nem tudnak hozzájutni?

Vagy a kérdéseket akképpen is fel lehetne tenni, hogy na jó, de hogyan fognak hozzájutni ezekhez az emberek. Kipostázzák számukra? Hova kell menni érte? Semmit nem lehet tudni arról, hogy hogyan és miképpen képzelik el mindezt. De ha nem formai részeket akarunk kérdezni e tekintetben, akkor lehet tartalmi vonatkozású kérdéseket is feltenni. Gyakorlatilag azt akarom éreztetni, hogy most 800-900 ezer fiatal érintően - a 2006-os időpont itt az érdekes, mert azt követően már az automatikus nyilván tartás kialakult -, akik 2006 előtt születtek, és akik még nem töltötték be a 25. életévüket, áll fenn ez a fajta helyzet, itt kell a korrekciókat megtenni.

(17.50)

Azt gondolom, hogy e vonatkozásban nagyobb biztonsági háttérre kellene kiépíteni annak érdekében, hogy egy év múlva ne ugyanezzel a problematikával kelljen majd szembenézni.

Ha pedig a családi adókedvezménnyel kapcsolatosan néhány gondolatot meg kell fogalmazni, akkor az egyik alapvető probléma az volt mindig is az önök ötéves kormányzása időszakában, hogy pont a rászorultabbak voltak azok, akik kevésbé tudtak hozzájutni azokhoz a forrásokhoz, nyilván az adókedvezményekből, az adókedvezmények lehívásából fakadóan, mint a tehetősebbek.

Azért gondolom, gondoljuk azt, hogy azzal szemben vagy inkább mellett, ami az adókedvezmények lehívását érinti, ugyanúgy a családi pótlékok vonatkozásában is érdemes lett volna elgondolkodni; ugye, ez az a kategória, amihez önök öt-hat év leforgása alatt semmit, egy árva fillért nem pakoltak hozzá. A hitvallásukat, a filozófiájukat érintően én úgy látom, hogy önöket - és bocsássanak meg nekem, ha úgy gondolják, hogy nincs igazam, de a tapasztalatok ezt igazolják vissza - pont azok az emberek nem érdeklik, akik félelmetesen nehéz helyzetben élnek ebben az országban az életüket. Nagyon egyszerűen fogalmazva, azt kell hogy mondjam, és nem is én mondom, Tállai államtitkár úr nyilván legalább olyan jól tudja és ismeri ezt, hiszen a NAV adatait használom, és ha készül, ha nem készül bármilyen váltásra, neki evvel tisztában kell lennie. *(Derűltség a Fidesz soraiban.)* Tehát a NAV adatait ismerve Magyarországon ma a dolgozó emberek egyharmada, azaz minden harmadik ember minimálbért keres vagy attól kevesebbet.

Tudják, akkor, amikor családi adókedvezményről beszélünk, annak a lehívási lehetőségéről, ezek fontos kérdések, de akkor azt szeretném a figyel-

mükbe ajánlani, hogy fontos a kedvezmény, fontos mindenfajta költségcsökkentés, de a legfontosabb a bér. A legfontosabb az, hogy az emberek kezébe minél több, minél magasabb vásárlóerő-értékkel bíró pénz jusson, és minél több embernek, és ezeknek a pénzeknek a felhasználásáról természetesen a család és a gyermekek igényeihez illetően szabadon gondolkodhassanak és gondoskodhassanak. Nem úgy, ahogy önök ezt teszik, hogy kiszolgáltatottá kívánják tenni minél nagyobb mértékben az embereket. A lehetőséghez illetően nagyon sokaknak - itt másfél millió emberről beszélek most, amikor a minimálberről és az alatta levő jövedelmekről beszélek, nem én mondom, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal -, ezeknek az embereknek a sarokba szorításáról van szó. Ezek az emberek az időben előrehaladva egyre kevesebb forráshoz jutnak hozzá. Sőt, önök még ezt a minimálbért - ami, mint mondtam, 2010-ben 5000 forinttal többet ért, mint most jelen időszakban - még adóteherrel is megáldották, 16 százalékos mértékű személyi jövedelemadót tettek mellé.

Azt is tudják persze, itt a képviselőtársam az előbbieken elmondta, hogy az átrendezett személyi jövedelemadó-rendszeren keresztül életre hívtak egy olyan helyzetet, ahol közel 500 milliárd forint pénzügyi felhasználása, adóbevételről való eltekintése mellett az szja-n keresztül, ennek a 74 százalékát a felső két decilisbe, fizetési kategóriába tartozó emberek hívták le, és ezeknek messze döntő többsége egyébként gyermektelen. Szóval, ha családi adókedvezményről beszélünk, akkor azon is el kellene gondolkodni, hogy az egyéb intézkedéseik, amelyek akár a személyi jövedelemadó-rendszeren keresztül, akár, nem akarok máshova elmenni, az áfa megfizetésén keresztül, sok minden egyéb máson keresztül realizálódik, akkor hogyan és kiket miképpen érint. Az önök intézkedései a tehetőseket kedvezményezik, akár a személyi jövedelemadó-rendszeren keresztül, akár a másik oldalról nézve az áfa, az általános forgalmi adó vonatkozásában pedig a szegényebbeket sújtják, merthogy az általános forgalmi adó, tudják önök is, alapvetően a szegények adója, és önök egy világrekord adót, 27 százalékos adót tartanak fenn e tekintetben.

De hogy ne érjen az a vád, hogy a törvényjavaslat alól kibújva másról beszélek, csak a képviselői mondásokra történő reakciókat tettem meg, ezért azzal fejezem be a gondolataimat, hogy mindezekkel együtt, mivel mint mondtam, 800-900 ezer olyan fiatal érint ennek a kérdéskörnek a rendezése, és a fiatalok számára a különféle családi adókedvezményekhez való hozzáférésnek a lehetősége történhet meg azáltal, hogy ezek a korrekciók elvégzésre kerülnek, ezért a Magyar Szocialista Párt ebben a történetben a támogató voksát fogja kifejezni, de nem tettem meg azt, hogy a képviselői megszólalások kapcsán ezeket a reakciókat ne mondjam el önöknek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps és közbeszólások az MSZP soraiból: Úgy van!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A KDNP nincs jelen, így most megadom a szót Novák Elődnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik támogatja e kormányzati hiba kijavítását, amit e jelen javaslat céloz, hiszen egy 2014-es törvénymódosítást kell most korrigálni, miután úgy néz ki, hogy határidőre nem teljesül a feladat. Bár hozzáteszem, ennek a problémának a kijavítása nem elegáns, hogy úgy történik, hogy a miniszteri és államtitkári székek teljességgel üresek jelen pillanatban, hiszen rekordszámú államtitkára van a jelenlegi Orbán-kormánynak, és miközben a kormány felelősségét firtatjuk, nem elegáns, hogy senki ezek közül nincs jelen. *(Derűltség és közbeszólások a Fidesz soraiból: Itt van. - Tállai András Bánki Erik mellett ülve: Itt vagyok.)* Pedig szeretnénk fölteni a kérdést, hogy ki a felelős ezért a mulasztásért, hogy határidőre nem készültek el az adókártyák.

Láttunk mi már ilyet, és ha már például most a jelen javaslatban az adóbevallásokról is szó esik, akkor azért jegyezzük meg, hogy ha határidőre egy magyar állampolgár nem nyújtja be az adóbevallását, akkor bizony kemény bírságra számíthat. Ezzel szemben, ha a határidőre vonatkozóan, a törvényeket megszegve az államapparátusban valaki elkövet valamilyen törvénysértést, úgy tűnik, hogy annak nincsen következménye. Na, hát ez az, hogy a politikusbűnözésnek ha ez nem is egy törvényesített formája, mert törvénytelen, de mégiscsak következményeknélküliséget mutat a Fidesz jelenlegi kormányzása, hogy egy törvénysértésre törvénymódosítással, a határidő kitolásával válaszolnak. És nem először látjuk ezt már. Ugye, Navracsics Tibor esetében sokszor feszegettem azt, hogy a határidő kitolásával válaszolt többszöri számonkérésemre, amikor nem teljesítette egy ráadásul rendkívülien sürgető, mondhatjuk inkább, hogy rendkívül, egyébként is rendkívül megkésett javaslatunk végrehajtását.

Akkor a kommunista kitüntetések után járó luxusnyugdíjpótlékok felülvizsgálatáról volt szó. Ez ugyan csak egy töredéke a kommunista luxusnyugdíjak kérdésének, csak néhány ezer forintos, kitüntetés után járó nyugdíjpótlékról beszélhetünk, de több ezer ember esetében; ugye, Vörös Csillag Érdemrend vagy fegyveres harcokban részt vett partizán, és még tucatnyi hasonló kitüntetés után járt egészen addig, amíg Wittner Máriaival és jobbikos képviselőtársaimmal közös javaslatunkra végül is az Országgyűlés ezt el nem fogadta.

Azonban akkor is azt láthattuk, és úgy néz ki, hogy precedenst teremtett Navracsics Tibor, hogy nem hajtotta végre határidőre a törvényt, nem vizsgálta felül, úgymond kihalásra játszott, ahogy Biszku Béla esetében is láthatjuk ezt a hatóságoktól, az ügyészségtől, a Fidesz kormányzásától is, és

többszöri számonkérésemre végül megváltoztatták a törvényt.

Tehát nemhogy ilyenkor lemondana egy miniszter, legalább beismerné a felelősségét, még ha le nem is mondana, tehát valamilyen szinten elégtételt adna vagy elnézést kérne, hanem cinikus módon a törvényt megváltoztatják, mintha ez lenne a legtermészetesebb módja annak, hogy betartsák a törvényeket. Szerintem nem helyes ez a hozzáállás, és nagyon rossz példát mutatnak a magyar embereknek, akik nyilvánvalóan viszont kényszerülnek mindig betartani a törvényeket.

Maga a javaslat jelen helyzetben nyilvánvalóan megoldást jelenthet, és kell is, hiszen sok százezer család nagy bajba kerülhetne, hiszen januártól csak olyan gyerek után lehetne igénybe venni a családi adó- és járulékkedvezményt, akiknek van adóazonosító jele és ilyen kártyája is, amiről ezt ugyebár megtudhatja.

A hvg.hu július 31-ei cikke szerint 800 ezer gyereknek nincs adóazonosítója jelenleg. A Magyar Nemzet Online egyik híréből pedig azt olvashattuk a nyáron, hogy a nagycsaládosok képviselői feleslegesnek, bürokratikus lépésnek gondolják a kötelező adóazonosítót. Tehát nemcsak azzal van itt jelenleg probléma, hogy nem teljesítették a törvényi előírást, hanem azzal is probléma van, hogy az egész egy bürokratikus rendszer. És bizony, azt gondolom, hogy egy igazi államreformnak, ha valóban csökkenteni akarnák a bürokráciát, akkor szembe kellett volna néznie azzal, hogy hogyan lehet ezt a jelenlegi rendszert egyszerűsíteni. Akár a családtámogatási rendszert hogyan lehet egyszerűvé, átláthatóvá tenni, hiszen azt látjuk, hogy ez nemzetközi összehasonlításban is rendkívül bonyolult.

(18.00)

Azt, hogy Magyarországon már egy csecsemőnek is jár személyi igazolvány, persze lehet, hogy a szülők sokszor örömmel fogadják, én is büszkén hordom magammal az egyéves kisgyermekem rendkívül jópofa személyi igazolványát, de nem hiszen, hogy ez feltétlenül indokolt volna. És amikor olyan problémákkal nézünk szembe, hogy a jelen törvénymódosítás hiányában a papírforma szerint januártól a családi adókedvezményre nem válnának jogosulttá 800 ezer gyerek után, akkor ki kell mondani, hogy itt bizony nem jól osztották be a különböző állami erőforrásokat. Amikor jelenleg azzal vannak elfoglalva, hogy a legújabb miniszteri határozat szerint 59 ezer bevándorlónak adnának munkavállalási engedélyt, tehát amikor velük vannak elfoglalva, akkor bizony én azt gondolom, hogy inkább a magyar emberek problémáival kellene foglalkozni, és adott esetben a munkavállalásukhoz szükséges papírmunkát és egyéb szervezést biztosítani.

Szembe kell nézni azonban azzal is, korántsem biztos, hogy egy csecsemőnek - hadd csatlakozzák a nagycsaládosokhoz egy másik, aggodalmasabb szempontból - az élete során valóban szüksége lenne a klasszikus értelemben adóigazolványra, hiszen azt láthatjuk, hogy már eddig 1 millióan mentek Nyugatra aktív korú magyar dolgozó emberek, tehát nem az eltartottak, hanem azok, akik eltartanak Magyarországon az időseket, s miközben tudom, hogy egy adóigazolványnak több funkciója is lehet, azért szembe kell nézni azzal a problémával, hogy jelenleg olyan élehetetlen országgá teszük Magyarországot, ahonnan egyre többen mennek el akár csak amiatt, hogy nem találnak munkát, s ezért nem is készülnek magyarországi adózásra. Ez az, amire Gyurcsány Ferenc kifejezetten biztatta a magyar embereket - el lehet innen menni, akinek nem tetszik a rendszer -, de azért az orbáni cinizmus sincs ettől sokkal meszebb, aki úgy fogalmaz, hogy szerencsét próbálni mennek a fiatalok, és hadd menjenek, mert szerintem ez nemzetgazdaságilag még hasznos is. A Jobbik ezzel szemben itthon szeretné az ő boldogulásukat biztosítani.

A jelen javaslat tulajdonképpen csak egy jogtechnikai módosítás, hogy járjon a családi kedvezmény, azonban szembe kell nézni azzal, hogy van egy nagyobb akadálya is, amit egy ilyen egyszerű törvénymódosítással nem lehet megoldani, ez pedig az, hogy a családi adókedvezményt - most már tágabb értelemben családi kedvezményt - nem tudják igénybe venni az alacsonyabb keresetűek. Még mindig nem, azóta sem, hogy a járulékokra is ki lett terjesztve az immár nemcsak adókedvezmény, hanem tágabb értelemben vett családi kedvezmény. Ezért a Jobbik szorgalmazza, szorgalmazta már a választási programjában is, mert mi nem zsákbamacskát árultuk, ezt képviseljük és ezt kérjük ismételtelen számon önöktől, hogy terjesszük ki a jelenleginél is több adónemre, járulékra, mert rendkívül gazdag az adók és járulékok tárháza, „köszönhetően” a jelenlegi és az előző Orbán-kormánynak. Ha valóban kiterjesztenénk több más adónemre, járulékra, amiből le lehetne írni, akkor továbbra sem segítenénk ezzel a megélhetési gyermekvállalást, sőt a szociális kártyát pontosan azért szorgalmazzuk, mert mi nem készpénzes családtámogatási rendszert szeretnénk, de a különböző adókból, járulékokból még jóvá lehetne írni, ezt a papíron létező, önök által mindig összesített számadatként bedobott milliárdokat, amit viszont nagyon sokan, különösen a többgyermekesek, a három-, négy-, ötgyermekesek valójában nem tudnak igénybe venni. Nem csoda, ha a nagycsaládosok - legalábbis ennyi megjelenhetett - ennyit még el mertek mondani, ennyit ki mertek mondani, hogy bürokratikusnak, feleslegesnek tartják a kötelező adóazonosítót.

Azzal is szembe kell nézni, hogy hiába fogalmaz a jelen javaslat is úgy, hogy az állami adóhatóság a 2005. december 31. után született gyermekek részére az adóazonosító jelet hivatalból képi meg, úgy tün-

nik, hogy ez mégsem egészen így van. Elvileg lehet, hogy így van, de valójában legfeljebb adóazonosító jelet képeztek, de adóigazolványt több esetben nem küldtek, ez egészen bizonyos. Például a Jobbik országgyűlési jogalkotási munkacsoportja vezetőjének is mind a két gyermeke 2006 után született, mégsem kapott egyikük sem adókártyát, és ezt több más helyről is halljuk. Tehát azt gondolom, sokszor még az sem teljesül, ami már kellett volna, hogy teljesüljön.

Nem beszélve arról a határidőről, amivel jó, hogy legalább egy kicsit korábban szembenéztek, mert nem járnak úgy, mint Navracsics Tibor, aki a lejárt határidő után nem szégyellt elnézést kérés helyett törvénymódosítást kezdeményezni és így orvosolni a törvénysértését. Azonban én azt gondolom, hogy ezek helyett a rossz példák helyett inkább előre kellene gondolkodni, és ennél a kis jogtechnikai problémánál jóval nagyobb problémával kellene szembenézni, hogy nem tudják igénybe venni a sokat emlegetett, például egy háromgyermekes család esetén járó 99 ezer forintnyi kedvezményt. Ezt a családi kedvezményt csak akkor tudnák igénybe venni, ha vagy nagyobb jövedelmük lenne, amire azért, lássuk be, hogy erre a Fidesz kormányzása alatt, mivel a közmunkaprogrammal inkább a rendkívül alacsony bérezések felé mozdult el a jelenlegi kormányzat, nincs ilyen értelemben esély, ezért legalább terjesszük ki több más adónemre, járulékra, a Jobbik programjában is lefektetett módon ezt a családi kedvezményt, hogy valóban igénybe lehessen venni azokat az összegeket, amelyekről általában a kormánypropagandák szólnak, legyen szó óriásplakátról vagy bármilyen más fizetett hirdetésről vagy itteni országgyűlési mellébeszélésről.

Ezért kérjük, hogy ezeket a javaslatainkat is megfogadva, ne csak törvénymódosítással orvosolják a kormányzati mulasztásos törvénysértést, hanem fogadják is meg a Jobbik érdemibb módosító javaslatait. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem, hogy az LMP részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként szólásra jelentkezett képviselőnek adnám meg a szót, ha lenne ilyen, de nem látok jelenleg senkit.

Amennyiben nincs további hozzászólási szándék, a vitát lezárom, és megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Bánki Erik: Igen.)* Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni mindkét, illetve mindhárom, sőt mind a négy vitában felszólaló frakciónak azt, hogy támogatja az általunk benyújtott törvényjavaslatot, tehát mind a Fidesz képviselőcsoportja, mind a KDNP képviselőcsoportja, mind az MSZP és mind a Jobbik képviselőcsoportja.

Nyilvánvaló, hogy ellenzéki részről vannak, illetve voltak fenntartások, amelyeket képviselőtársaim megfogalmaztak. Gúr Nándor képviselőtársam elég messze ment az adott törvényjavaslattól, de a parlamenti vitában ezt már megszoktuk, tehát ez nem egy egyedi jelenség. Egy dolgot mindenképpen szeretnék tisztázni: képviselő úr azt mondta, hogy a Fidesz kiszolgáltatottá akarja tenni az embereket. Szeretném felhívni a képviselő úr figyelmét arra, hogy a Magyar Szocialista Párt kormányzása alatt a gyermeket nevelő családok esetében több olyan intézkedés történt, ami nemhogy segítette volna, hanem kifejezetten hátrányos helyzetbe hozta őket. Akkor a jelenleginek a duplája volt a személyi jövedelemadó mértéke, amivel a családok jövedelmeit terhelték, elvették az egy és a két gyerek után járó családi adókedvezményt, illetve megszüntették a kedvezményes otthoneremtési hiteleket is. Ezzel szemben a Fidesz, ahogy elmondtam a bevezetőben is, 2010 óta számos olyan intézkedést foganatosított, pontosabban a kormány javaslatára a Fidesz- és a KDNF-frakciók támogatták a parlamentben, amelyek a családi adókedvezmények körét folyamatosan szélesítették, és mára eljutottunk odáig, hogy több mint 800 milliárd forint maradt a magyar családok zsebében. Azt gondolom tehát, hogy ez egyáltalán nem fedi a valóságot.

Novák Előd képviselő úr említette, hogy a magyar emberek problémáival kellene foglalkozni. Én azt gondolom, hogy azért az elmúlt több mint öt év alatt a kormány bizonyosságot tett arról, hogy kifejezetten a magyar emberek problémáival foglalkozik, hiszen a mai napon volt már téma többek között az interpellációk során a devizahitelek megszüntetésének és kivételének a folyamata.

Azt gondolom, azzal, hogy a magyar kormány az európai uniós tagállamok közül elsőként - nyilván most azokról a tagállamokról beszélek, amelyek nem tagjai az eurózónának, tehát nem egységes euró fizetőeszközzel rendelkeznek, tehát ezek közül az országok közül elsőként - vezette be azokat az intézkedéseket, amelyek egyrészt a bankokkal szembeni tisztességes elszámolást vagy elszámoltatást tették lehetővé, másrészt pedig a devizahitelek forintosítását sikerült megoldani, és ennek az utolsó lépcsője az, amit éppen most tervez a kormány azzal, hogy kiveti az autóhitelek és a fogyasztási hitelek esetében is az év végéig a devizahiteleket.

Emellett nyilván számos olyan, az adórendszer, a családi adókedvezmények rendszerét, az otthoneremtést érintő lépés volt, amely kifejezetten a magyar emberek problémájával foglalkozott. Persze nyilvánvalóan még többet is tehetett volna a kormány, de azt gondolom, hogy a lehetőségeihez és a költségvetés teherbíró képességéhez mérten bőven megtette azt, amire mozgásteret volt.

Valamennyi hozzászóló képviselőtársamnak köszönöm a támogatást. Bízom benne, hogy ez majd a szavazatokban is megmutatkozik.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

(18.10)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi napon kerül sor.

Ezzel mai napirendi pontjaink végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „A Példabeszéd 15.6 tanulságai” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én nagyon szomorú vagyok amiatt, hogy a magyar Országgyűlés nem foglalkozik érdemben ezzel a termőföld-privatizáció nevet kapott rablással, és csak egy-egy ilyen kérdés formájában eshet erről szó. A mai nap folyamán is, mikor a kérdéssel felmerül bármi, akkor arról beszélünk, hogy hogyan fog megvalósulni, hogy milyen lesz a licit, kik férnek hozzá és kik nem, pedig szerintem alapvetően arról kellene beszélnünk, hogy szabad-e ezt megtenni, van-e bármi értelme annak, hogy ezt megtegye a kormányzat és lépéseket tegyen ez ügyben.

Azért merül itt fel ez az egész elméleti síkon, hogy szabad-e ezt megtenni, mert mindenki érzi azt, hogy egy család, egy gyermek akkor mondja azt, hogy eredményesen élt, hogyha valamivel gyarapította azt, amit örökölt és hozzájárult, és igazából a gondatlan gyermek az, aki elherdálja az örökségét.

Az említett példabeszéd, a 15.6 azt mondja, hogy „az igaz házában gyarapszik a készlet, a gonosz jövedelme egyre csökken”. És sajnos ezt teszi most a magyar kormányzat: a magyar nemzet örökségét, a magyar társadalom örökségét herdálja el, éli fel ezzel a tervvel, amit megvalósít.

Hadd idézzek két mondatot a Fidesz-kormányzat egy korábbi államtitkárától. „Azt szeretném először is tudatosítani, hogy a termőföld nemzeti vagyon, mindannyiunk közös tulajdona, amelynek kezelését bíztuk csupán rá az államunkra, hogy annak bölcs használatával a közjót szolgálja. Nélkülünk, a tényleges tulajdonosok felhatalmazása nélkül nem idegeníthetné tehát el, nem használhatná fel a magánvagyonok gyarapítására, és ha mégis ezt tenné, akkor nemcsak a bizalmunkat, de a tulajdonunkat is visszavehetjük tőle.”

Ángyán József volt államtitkár szavai ezek, aki gyakorlatilag 2010 előtt és még az azt követő két évben is a magyar vidéket végigszántotta ezekkel a gondolatokkal, ami nem kis mértékben járult hozzá szerintem a Fidesz vidéki támogatottságához, és most mindezen elvekben köpi magát szembe a Fidesz, mikor meg akarja csinálni ezt a rablást és az állam tulajdonát így ki akarja játszani.

Igazából nem érzem azt, hogy probléma lenne az, hogyha visszakozna a kormányzat. Gyakorlatilag a magoszos nagyzagdák, az őket képviselő agrárka-

mara, a még inkább őket képviselő FM meg szeretné ezt csinálni, mert hazai körből ez a nyomás jön. De a kormánynak és a Fidesz-frakciónak meg lenne a lehetősége, hogy meggátolja ezt.

És nem rossz szándékkal, hanem javaslatként mondjuk ezt, mert a Példabeszédek 13.1 pedig azt mondja, hogy „a bölcs fiú örül, ha megintik, az elbizakodott meg sem hallgatja a feddést”. Gyakorlatilag ezt teszi most a kormányzat, amikor akárhányan, akárkik mondják el a problémákat a föld eladásának a problémáival kapcsolatban, annak negatív hatásainak a lehetőségeiről vidéken, a kormányzat szemlátomást nem akarja ezt meghallani. A kormány lemond azon jogáról, hogy a következő időszakokban bármely más kormány birtokpolitikai eszközökkel tudjon vidékfejlesztési célokat szolgálni, és ezekkel az állami földekkel hozzá tudjon járulni ahhoz, hogy a vidéki munkahelyek megmaradjanak és ezzel a vidéki élettel, a vidéki élet gazdagodjon.

De nemcsak az ott élő gazdálkodókat hozzák lehetetlen helyzetbe ezzel a lépéssel, akik most kimaradtak ebből a földbérleti rendszerből, hanem az önkormányzatokat is. Ezek a területek mind egy-egy magyar önkormányzathoz tartoznak, és önkormányzatok sokasága szenved attól, hogy egy-egy jobban sikerült közmunkaprogramhoz vagy egy-egy helyi kezdeményezéshez nem tud hozzájárulni helyi termőfölddel segítségként. Emiatt nem tudnak létrejönni normálisan szociális szövetkezetek és számos Start-közmunkaprogramnak jelenti ennek a termőföldnek a hiánya a problémáját. Az önkormányzatok ebben részt sem vesznek, nem is véleményeztette őket senki, és közben a kormányzati képviselők azt mondják, hogy gazdálkodói igényre történt ez meg, míg írásbeli kérdésre nyilvánvalóan kiderült, hogy a kormány a saját kis Magoszat kérdezte meg arról, hogy hogy is kellene ebben eljárni.

Nyilvánvalóan ez a bűn, ami ráégg majd a kormányra, hogyha ezt megteszik, sokkal több annál, amit elsőre látunk. Nemcsak azért gond az, hogy megkerülik az Országgyűlést, hanem azért, mert ha kormányrendeletként kell majd támadni Alkotmánybíróságon ezt a döntést, akkor másfél év telhet el úgy, hogy jóhiszeműen szerzett jogot gyakorolva a föld jelentős része kikerül örökre a magyar állam tulajdonából. És nyilvánvalóan ez az, amit nem szabad engedni, és ezért lenne jó, ha a parlament keretein belül megnyílna a párbeszéd arról, hogy összességében ez a lépés hasznos-e, és nem pedig a módszerekről beszéljünk.

Ez a kormány most a magyar társadalomban nem úgy működik, mintha a társadalom céljait akarná szolgálni. Nyilvánvalóan egyre inkább úgy tűnik, hogy egy szűkebb közeg érdekeit jeleníti meg. A példabeszéd 17.25 azt is mondja, hogy „az esztelen fiú bosszúság apjának és keserűség a szülőanyjának”. Hát ilyen a mai magyar kormány a magyar társadalomnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: A kormány már nincs itt, úgyhogy így választ nem lehet most várni tőlük.

A következő napirend utáni felszólalásra Ikotity István képviselő úr jelentkezett: „Mit tervez a kormány az otthonápolás rendszerével?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy olyan témáról szeretnék beszélni, ami, úgy gondolom, hogy nem kap kellő figyelmet, holott a családok tízezeinek életére van hatással.

Mint tudjuk, március 1-jével átalakult a segélyezési rendszer, érintetlenül hagyva az otthoni ápolásért járó ápolási díjak rendszerét. Az alanyi jogon járó alapösszegű, emelt összegű és kiemelt ápolási díj jogosultsági feltételei és összegei nem változtak, az ellátásokat továbbra is a járási hivatal határozza meg. Az önkormányzatok települési támogatás gyanánt nyújthatnak méltányossági ápolási díjat, amire a korábbiakhoz hasonlóan maguknak kell biztosítaniuk a fedezetet. Mivel az állam kivonult számos szociális ellátás finanszírozásából, nagyobb terhet rakva ezzel az amúgy is forráshiányos önkormányzatok vállára, a településeknek a korábbiaknál is kisebb a mozgásterük arra, hogy méltányossági ápolási díjat nyújthassanak az idős, tartósan beteg családtagjaikat ápolók számára.

Arról persze nincsenek adatok, hogy februárban hány önkormányzat döntött úgy, hogy márciustól megszünteti ezt az ellátási formát és nem nyújtja tovább települési támogatásként. Korábban a több tízezret is elérhette az ellátásban részesülők száma, és ez a szám egészen biztosan csökkent. Azok, akikről megvonták a támogatást, nagyon nehéz helyzetbe kerülhettek: megszűnt az egészségbiztosításuk, így fizetniük kell a havi 6930 forintos egészségügyi szolgáltatási járulékot. Ezenfelül az ápolással töltött idejük már nem számít bele a szolgálati időbe a nyugdíjnal.

Ez azért is különösen igazságtalan, mert a beteg, idős hozzátartozójukat ápolók valójában az állam feladatát végzik el, tehermentesítik az állami intézményrendszert. A különböző pszichiátriai, idegrendszeri betegségben, demenciában szenvedők vagy például a végstádiumú rákos betegek hozzátartozói mindenféle támogatás nélkül gondozzák a családtagjukat. Ha az önkormányzat jobb anyagi helyzetben van és megteheti, hogy ezt kompenzálja, a támogatás akkor is nagyon-nagyon kevés, gyakorlatilag meg egyezik a segély összegével. 23 600 forintról van szó.

Az intézményi ellátásért járó normatíva ennek közel háromszorosa, azaz az aránytalanság óriási, holott az ápolásra szoruló beteg embereknek az a legjobb, ha otthon, családi környezetben maradhatnak. A hozzátartozóknak pedig, akik a teljes, méltóságos életet akarják biztosítani beteg családtagjaiknak, nyilvánvalóan az lenne a legjobb, ha az otthoni ápolás nem jelentené egyben a biztos elszegényedést és nem is járna a munkaerőpiacról való több-

éves vagy akár évtizedes elszakadással. Ezek ugyanúgy igazak a valamilyen fogyatékossgal élő rokonokat, mint az idős, beteg családtagjaikat ápolókra.

Nyilvánvaló, hogy az államtól átvett feladatot megfelelő módon kellene elismerni, az ápolási szükséglet szerint. Ausztriában például egy olyan rendszer működik, amelyben az ápolásért járó díjat óraszámában meghatározott ápolási szükséglet szerint állapítják meg, tehát az alapján, hogy mennyi időt kell a beteggel lenni. A támogatás nem az ápolónak, hanem az ápoltnak jár, aki nemcsak a közeli hozzátartozó segítségét veheti igénybe, hanem például előfordulhat, hogy a szomszéd gondozza a beteg családtagot, amíg a hozzátartozók dolgoznak. Egy ilyen rendszer meg tudná akadályozni az ilyen családok elszegényedését, a munkaerőpiactól való tartós elszakadását, és az ápolásra szorulóknak is méltóság-teljes életet, otthoni gondozást tud biztosítani.

A legfontosabb dolog azonban az volna Magyarországon, hogy végre felismerjék a döntéshozók, az otthonápolás nemcsak olcsóbb, de jóval embersége-sebb is. Az otthonápolásért járó díj rendszere legyen differenciáltabb az ápolási szükséglet szerint. A támogatást oda lehet adni akár a szomszédnak vagy egy közeli barátoknak is. A jelenlegi önkormányzati hatáskörben megállapítható méltányossági ápolási díj épüljön be az alanyi jogon járó ellátásba, legyen ez egy egységes rendszer.

(18.20)

Emellett otthoni közeli szolgáltatások segítsék a hozzátartozókat abban, hogy össze tudják egyeztetni a munkát és az otthoni ápolást.

Azt gondolom, hogy ezzel a kérdéssel erősen ideje lenne foglalkozni, különösen azok helyzetét kell rendezni, akik elestek a méltányossági ápolási díjtól. Remélem, hogy a kormány mielőbb tesz ez irányba lépéseket. Egyébként a kérdéseinkre pedig, őszintén remélem, hogy választ is fogunk kapni.

Köszönöm a figyelmet és a szót. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Útját állni az áradatnak I.” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem vártuk azt, hogy a nagy kereskedelmi médiumok hatalmas terjedelemben számoljanak be arról, hogy a Jobbik egy demonstrációt követően a tegnapi napon kvázi egy határozatot hozott létre Röske külterületén, azon vasúti sínes térségben, ahol nemcsak hogy az állítólagos kerítés nem készült el a határidőre, hanem még a varázslatos gyoda, tehát ez a minimális akadály sem, amit, ugye, egy vastagabb télikabáttal már olyan könnyen le

lehet nyomni, hogy azt sudárabb hölgyek is gond nélkül át tudják lépni azt követően.

Elmondható ugyanakkor, hogy a Jobbik egy pár száz fős demonstráció után - néhány tucat rendőr biztosításával - létre tudott hozni egy olyan helyzetet, amely alatt és amely előtt migráns illegális módon nem tudott az érintett határszakaszon Magyarország területére lépni. Annyit mindenképpen bizonyítottunk, hogy bizony még ilyen minimális erők bevetésével is önerőből képesek lennénk lezárni azt a határszakaszt, amely a Jobbik álláspontja szerint nem kellene hogy átengedjen olyan illegálisan belépő migránsokat, akiknek Magyarországon nincsen keresnivalójuk. Olyan jövevényekről beszélünk ugyanis, akik nem közegészségügyi katasztrófa-helyzetet zúdíthatnak Magyarországra, de bizony az itteni bőkezű ellátás reményében egyre többen és többen kelnek útra. Az okostelefonok világában tehát minden szatyornyi nekik vitt élelmiszer, minden szelet odaadott csokoládé és minden bőkezű ellátási forma azt az üzenetet juttatja vissza az indulási pontokra, hogy gyertek még többen, és lehetőleg erre gyertek, mert erre könnyű jönni.

A Jobbik ezzel szemben kíván ellenerőt támasztani, éppen azért, mert Magyarország jelenlegi kormánya jobban simogatja - idézőjelben - a migránsokat és többet foglalkozik velük, mint az egyszerű magyar adófizetőkkel. És ezen elképesztő aránytalanságokat pár számadattal vagyunk kénytelenek alátámasztani, hiszen Apáti István képviselőtársammal pontosan azért nyújtottunk be két-három hete írásbeli kérdéseket, hogy konkrét számadatokat tudjunk meg végre, hogy a magyar adófizetők pénzéből - azok megkérdezése nélkül - mégis mekkora tételt fordítanak migránsok ellátására, itteni terelgetésére, adott esetben túlzás nélküli simogatására, amikor tévészobák csinosításáról beszélünk, vagy éppen igényüknek megfelelő speciális étrendről, hogy az elképesztő helyzetet teremt. Kiderült ugyanis, hogy nemcsak az a napi 4300 forintos tétel számítható ide, amit egy migránsra költ Magyarország most az adófizetők pénzéből, hanem ha ezt összehasonlítjuk azzal, hogy egy mai munkanélküli ellátására alig több mint 2000 forint jut, vagy ha az élelmezés tekintetében az egy migráns élelmezésére fordított 1300 forintnyi összeget - napi összegről beszélünk - összehasonlítjuk a kórházban fekvő magyar emberekre fordítható alig több mint 500 forinttal, olyan elképesztő aránytalanságokkal találkozunk, amelyek vérlázítóak és azonnali beavatkozásért kiáltanak.

Mondhatnánk azt, hogy persze, messziről, nehéz helyzetből ideérkező menekültek számára ki kell nyitni a kapukat, segíteni kell, és a Jobbik egyetlen kaput nyitna ki: a valódi üldöztetés elől érkezők számára nagyon rövid átmeneti segítséget étel, ital és talán nagyon rövid szállás formájában biztosítana. De amíg azt látjuk, hogy az érkezők 83 százaléka 18 fölötti, de 40 év alatti férfiember, sok esetben harc-

képzett, harcképes férfiember, és amíg azt látjuk, hogy ezek az emberek százezrével, akadálytalanul érkeznek ide, már egy-két évvel ezelőtt, tisztelet a kivételnek, de késeltek és magyar embereket fenyegettek Debrecenben, aztán felfegyverkezve kitörték az ottani szállóról, aztán most inváziószerűen szállják meg azt a Magyarországot, amelynek a korábban általunk ismert arculatát átrajzolják, akkor kijelenthetjük, hogy ez a teljes mértékben tudatos, tervezett és szervezett, végső soron lakosságcsereének tervezett valami megállítandó, azonnal meg kell állítani, és meg kell nevezni a felelőseit is. Ha pedig szóba kerül, hogy mennyibe kerül számunkra, hány milliárd forintba vagy majd tízmilliárdokba, hogy migránsokat látunk el Magyarországon, akik nem is ide akarnak jönni, indokolatlanul tartózkodnak itt, akkor látnunk kell, hogy ezt a számlát nem lenne szabad, hogy a magyar adófizetők fizessék, ezt a számlát a problémák egy részét kirobbantó Amerikai Egyesült Államoknak kellene fizetnie, a másik részét pedig az Európai Unió azon centrális térségének, amely a probléma kezelésében, eltöketlenkedésében eljutott oda, eljuttatta Európát oda, hogy önvédelmi reflexei lényegében megszűntek, közös európai megoldás erre a kérdésre nem körvonalazódik. Éppen ezért a Jobbik egyetlen megoldásként a határok hermetikus lezárását látja, azt, hogy aki illegálisan érkezik, annak továbbra se legyen keresnivalója Magyarországon, mint ahogy eddig sem kellett volna hogy legyen. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Kepli Lajos képviselő úr jelentkezett: „Nem keresünk új hazát - azonnali tettekre van szükség a vízgazdálkodásban!” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt megfogyatkozott számú Képviselőtársaim! Egészen konkrétan: tisztelt jobbikos Képviselőtársaim! Itt most a migránskérdés kapcsán távolabbi összefüggésekben szó esik arról is, hogy mi okozza a migrációt, és természetesen, ha távolabb tekintünk, a távolabbi jövőbe, azt láthatjuk, hogy ez még csak a kezdet, hiszen a következő évtizedekben olyan folyamatok zajlanak le a világban, amelyek a jelenleginél jóval nagyobb méretű és mértékű migrációs hullámot generálhatnak. Természetesen két fő okot említhetünk meg, az egyik a természeti erőforrások feletti rendelkezés és az e fölött vívott geopolitikai játszmák következménye, a másik pedig az éghajlatváltozásnak nevezett tünetegyüttes, ahogyan talán ezt nevezhetjük, melynek során teljes területek vagy teljes országok válnak lakhatatlanná majd a következő évtizedek során, akár ivóvízhiány, akár mezőgazdasági feltételek hiánya okán, akár egyszerűen csak azért, mert az időjárás olyan szélsőségesé válik, hogy képtelenség lesz normális lakhatási feltételeket biztosítani.

Sajnos ennek a jeleit már ma is látjuk, és nem kell hozzá távoli földrészekre utazni, ezt Magyarországon is tapasztalhatjuk. Magyarországon már az elmúlt évtizedekben fokozatosan játszódik le az a folyamat, melynek során a Duna-Tisza köze és a homokhátság egyre inkább kiszárad, tűnik el a víz belőle, úgy is mondhatjuk, hogy elsivatagosodik, mint ahogy a szakemberek is használják rá ezt a kifejezést. Ez ellen bizony az elmúlt évtizedekben az egymást követő kormányok egyike sem tudott érdemben semmit tenni, születtek különböző tervek kormányról kormányra, amelyekből végül nem lett semmi, és ma már azt látjuk, hogy előbb-utóbb, hogyha nem teszünk valamit, azt állíthatjuk, hogy évtizedeken belül majd nekünk is új hazát kell keresnünk, hiszen Magyarország is, a Kárpát-medence is kiszárad és lakhatatlanná válik. Egészen szélsőséges esetben ez a helyzet is előfordulhat, hiszen ennek jelei már ma is megmutatkoznak.

Ma azonban még van lehetőségünk a cselekvésre, van lehetőségünk arra, hogy egy ésszerű vízgazdálkodási programmal és cselekvési tervvel megállítsuk ezt a folyamatot, visszatartsuk a vizeinket itt a Kárpát-medencében akkor, amikor éppen vízhiány van, és le tudjuk vezetni akkor, amikor túlzottan nagy mennyiség zúdul akár csapadék formájában vagy a bejövő folyóink vizei formájában a Kárpát-medencére. Tehát ehhez csak azt kell tennünk, hogy ésszerűen gondolkozzunk, és azt kell hozzátennünk, hogy végre valóban megszülessen egy érdemi párbeszéd a vizeink védelméről.

Ma jelen pillanatban olyan ésszerűtlen intézkedések jellemzik a vízgazdálkodást - nemcsak Magyarországon, hanem világszerte -, amelyek elég szélsőséges helyzeteket okoznak, hiszen vannak olyan részei a világnak, ahol szinte szó szerint a pocsolyából isszák meg a mindennapi folyadékszükségletüknek megfelelő vizet az emberek, nálunk pedig drága pénzen megtisztított ivóvízzel öblítjük le a vécéinket is, ami egy jól látható vagy jól érzékelhető példája annak, hogy micsoda pazarlás folyik az úgynevezett fejlett országokban - teljesen felesleges pazarlás egyébként, mert rengeteg energiával állítjuk elő ezt a megtisztított ivóvizet -, és majd évtizedek vagy évszázadok múlva bizony hiányozni fog ez az ivóvíz, és akkor bizony már elgondolkodnánk azon, hogy miért is jutottunk ilyen pazarló megoldásokra.

(18.30)

Ma azonban elég, ha odáig eljutunk, hogyan tudjuk édesvizeinket visszatartani, hogyan tudjuk a szűkösebb időkre elraktározni folyóink, tavaink vizeit. Ha például azt nézzük, hogy évente hány millió köbméter vizet engedünk le a Balatonból a Siócsatornán keresztül, ami szinte ivóvíz minőségű tiszta víz, és azt a Dunán keresztül kivezetjük az országból, akkor mi is elgondolkodhatunk azon, hogy mit lehetne ezzel a vízzel kezdeni, lehetne-e akár víztáro-

zókat építeni a Sió-csatorna mentén, a Balatontól délre, ahogy ez megfogalmazódott már sokakban, vagy a maximális vízszint emelésével a Balaton medrében tartani.

De nemcsak a Balatonról van szó, hanem a többi hazai folyó szintjéről is. A Jobbik ezzel kapcsolatban már egzaktul megfogalmazta a Hét vezér tervében azt, hogy mit képez Magyarország vízgazdálkodásának jövőjéről, hogyan tudná az egész helyzetet komplexen rendezni folyóink duzzasztásával, az öntözhető mezőgazdasági területek nagyságának növelésével és olyan mezőgazdasági kultúrák meghonosításával, amelyek ehhez alkalmazkodnak.

Azt kérem, kérném, ha lenne kormánypárti képviselő vagy kormánytag, hogy ezeket a dokumentumokat tanulmányozzák (*Az elnök a csengő megköcogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és végre ülünk le, és valóban beszélünk arról, hogy Magyarországnak mi lenne az érdeke azért, hogy ne kelljen évtizedek múlva új hazát keresnünk, és vízgazdálkodás terén is megtegyük, amit meg kell tennünk. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: A jegyzőkönyv számára szeretném Kepli Lajos képviselő urat helyesbíteni vagy pontosítani. Tíz jobbikos országgyűlési képviselő mellett egy MSZP-s országgyűlési képviselő is Gúr Nándor személyében itt van még a parlament épületében, itt tartózkodik az ülésteremben.

Most utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr: „A Legfelsőbb Bíróság 2010-es végzése szerint nem hallgatható el a Jobbik a 'cigánybűnözés' szó használata miatt, azt köteles közölni a közmédia is” címmel. Ön a szó, a képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm azt is, hogy korrekten felolvasta a felszólalásom címét, mely egyébként a parlament honlapján is megtalálható. Mégsem természetes ez, hiszen legutóbb, amikor ezzel a címmel próbáltam meg a felszólalásomat elmondani, Hiller István levezető elnökként korlátozta e megszólalási jogomat. Arra próbált kényszeríteni, hogy ezt a szót ne használjam, de már csak elvi kérdés is, hogy igenis, főleg egy ilyen téma kapcsán, ne írjuk körbe ezt a szót, hanem mondjuk ki, amit ki kell mondani, hogy a cigánybűnözés igenis létezik. Azért is volt furcsa Hiller Istvánnak ez a megnyilvánulása, mert például Ujhelyi István 2013-ban még felolvasta kissé következetlenül egy azonnali kérdésem címét, amely így szólt az ő szájából is: „Mit szól hozzá, hogy a fehérgalléros cigánybűnözés már felütötte fejét a parlamentben is?” Nem új keletű tehát, ha egy levezető elnök ezt felvállalja.

Pláne a Legfelsőbb Bíróság 2010. szeptember 30-ai döntése értelmében és annak szellemében, hiszen akkor úgy döntött, hogy le kell adni a Jobbik cigánybűnözést is említő kampányhirdetését a Ma-

gyar Rádióknak és a Magyar Televízióknak. Az LB ezzel helybenhagyta az Országos Választási Bizottság korábbi döntését, amely szerint jogsértők voltak a közmédia döntései, amelyekkel elutasították a reklám befogadását, ezzel ugyanis megsértették a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség, valamint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás választási alapelvét. A közmédia ellen benyújtott kifogás szerint - itt van előttem a Legfelsőbb Bíróság ki nyomtatott végzése - a kampányfilm nem faji szempontból mutatja be programját, hanem a bűnözés visszaszorítására irányul. A kifogásnak helyt adó OVB, majd jogerős helybenhagyásával a Legfelsőbb Bíróság is megállapította, hogy a Jobbik „cigánybűnözés” kifejezést használó hirdetései nem lépték túl a véleménynyilvánítás alkotmányos határát. Még idézek ebből a végzésből: „nem sért olyan alkotmányos alapjogot, továbbá nem valósít meg olyan törvény által büntetni rendelt tényállást, amely alapján a közmédia a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozza, megtagadhatta volna annak közlését”. Így szólt tehát a Legfelsőbb Bíróság. Kicsit sajnálom, hogy nemhogy egyetlenegy kormánytagot vagy államtitkárt, de kormánypárti képviselőt sem látunk a padsorokban, sőt a többi ellenzéki párttól sem látunk itt senkit a padsorokban, pedig nekik kellene talán a leginkább figyelmükbe ajánlanom a Legfelsőbb Bíróságát döntését. Ezt igenis tudomásul kellene venniük, ha már jogállamról beszélnek.

A bíróság indoklása szerint választási kampányban a jelölő szervezetek és személyek azonos feltételekkel tehetnek közzé politikai hirdetést, ahhoz pedig véleményt, értékelő magyarázatot fűzni tilos. Ezt csak azért említem meg, mert miután meghozta a döntését a Legfelsőbb Bíróság, a Magyar Rádió például olyan elképesztő újabb törvénysértéssel reagált, hogy bár az egész kampányból való kirekesztésünk után a kampány utolsó napján már valóban megjelenhetett a fizetett hirdetésünk a közmédiában, azonban elhatárolódtak tőle, amit egyébként a törvény is kifejezetten tilt. Hát milyen egy ilyen hirdetés, milyen hatása lehet egy ilyen hirdetésnek? Egyébként nem volt egységes ez a döntés. Ugyanilyen legfelsőbb bírósági döntést hozott hasonló indoklással az LB egy másik eljáró tanácsa, hiszen a köztvé és a közrádió törvénysértése jogilag két külön ügy volt. Nem kérdés tehát, hogy jogi értelemben a „cigánybűnözés” szó használata indokolt. Azt pedig, hogy politikai értelemben, szakmai értelemben indokolt, azt meg pláne nem kell vitatnunk, azt hiszem, hiszen a magyar emberek is érzik ezt a bőrkön. Talán itt csak utolsó mohikánként áll ellen néhány olyan személy, akik a politikai korrektség jegyében próbálják a problémát a szőnyeg alá söpörni.

Pedig még a fideszes fiókintézményként működő Nézőpont Intézet 2008-as felmérése szerint is a társadalom 91 százaléka szerint létezik cigánybűnözés, és csak 5 százalék mondta még 2008-ban is azt, hogy nem létezik. A kutatásvezetőjük, Mráz Ágoston

Sámuel azt közölte, hogy azért használták felmérésükben a cigánybűnözés fogalmát, mert az a társadalmi közbeszédben és a szociológiában is szerepel. A Rendőrtiszti Főiskola tanára, Németh Zsolt kriminológus szerint a cigánybűnözés fogalmának a tudományban és a kriminológiában nincs helye, viszont a társadalmi vitában van. A kriminológus szerint a cigánybűnözés fogalmának szakmailag annyiban van alapja, hogy bizonyos bűncselekményeket a roma származású emberek gyakrabban követnek el. A Rendőrtiszti Főiskola tanára azt mondta, hogy a normasértésre való hajlammal vannak bizonyos örökölhető tényezői, például a sérülékenyebb idegrendszer vagy a hevesebb vérmérséklet, de ez csak akkor vezethet bűnelkövetéshez, ha a környezet ehhez táptalajt ad. Ezért kívánja a Jobbik például a bentlakásos intézmény szorgalmazását.

De zárásként engedjenek meg csak annyit, hogy ahogy a fiatalok bűnözés sem azt jelenti, hogy minden fiatalok bűnöző, úgy a politikusbűnözés sem azt jelenti, hogy minden politikus bűnöző, a

cigánybűnözés szó sem azt jelenti, hogy minden cigány bűnöző volna. De ceterum censeo, igenis ki kell mondani: cigánybűnözés igenis létezik. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Gúr Nándor szeretett volna még hozzászólni, de a házszabály szerint erre most már nincs lehetősége, de szerettem volna jelezni. Személyes érintettség miatt lenne csak erre lehetőség, ilyen pedig nem történt. *(Novák Előd: Csak nem?)* Úgyhogy így sajnos nem tudom megadni a szót a jegyző úrnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm a munkájukat.

Az **Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést.** Az ülésnapot bezárom.

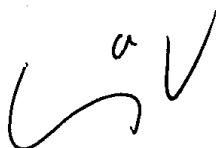
(Az ülésnap 18 óra 37 perckor ért véget.)

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)